

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΦΛΕΒΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2021, ΑΡ. ΦΥΛ. 556, € 1,50

Κύριος υπεύθυνος για το τρίτο κύμα ο σοσιαλφασισμός

Ο μεγαλύτερος υπονομευτής της λαϊκής αυτοπροστασίας
αλλά και του κρατικού ελέγχου των μέτρων. Δραστήριος
αρωγός του ο Μητσοτάκης

Με διακομματική πολιτική και πλήρη αστυνομική κάλυψη
η εγκληματική συγκέντρωση των αρνητών στην Κυψέλη

Ο λαός έχει να δώσει έναν σκληρό αγώνα για την υγεία του και για την επιβίωσή του. Πρώτο και βασικό ζήτημα σε αυτό τον αγώνα, όπως και για όλους τους λαούς της Ευρώπης, είναι ο εμβολιασμός τον οποίο προσπαθούν να καθυστερήσουν οι σκοταδιστές και οι σοσιαλφασιστές και στην Ελλάδα και στην ΕΕ, και σε αυτή τη φάση κυρίως μέσα από την αμφισβήτηση του εμβολίου της AstraZeneca για το οποίο όλοι οι έγκυροι επιστημονικοί οργανισμοί, αλλά και η απλή εκτίμηση των δεδομένων από τους εμβολιασμούς, επιβεβαιώνουν ότι τα οφέλη που έχει η χρήση του είναι πολλαπλάσια από οποιαδήποτε σπάνια παρενέργεια.

Το επόμενο κρίσιμο ζήτημα είναι να περιοριστεί η διασπορά του ιού, δηλαδή να υπάρχει αυστηρή τήρηση των μέτρων προστασίας για να αρρωσταίνουν όσο το δυνατό λιγότεροι άνθρωποι ώστε να μην κινδυνεύουν να πεθάνουν. Όμως έχει συγκροτηθεί ένα μεγάλο πολιτικό

μέτωπο που από την πρώτη στιγμή της πανδημίας δεν δίνει την κύρια έμφαση στην πάλη ενάντια στη διασπορά, φεύγει δηλαδή από το βασικό που είναι να μην κολλάει ο κόσμος τον ιό, και επικεντρώνεται συντριπτικά στις ΜΕΘ, δηλαδή μόνο στην τελευταία απελπισμένη άμυ-

να σε αυτόν, δηλαδή στην καλύτερη διαχείριση μιας κοινωνικής ήττας αντί να θέλει να αποτραπεί αυτή η ήττα. Σε αυτό το μέτωπο πρωταγωνιστούν τα ψευτοαριστερά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ που κυρίως φωνάζουν για περισσότερα κρεβάτια, γιατρούς, ΜΕΘ.

Η δηλητηριώδης για την υγεία του λαού σοσιαλφασιστική δημαγωγία στρέφεται ενάντια σε κάθε υποχρεωτική για τους πολίτες τήρηση των μέτρων κατά της πανδημίας και καλλιεργεί συστηματικά κλίμα χαλάρωσης σε όλο τον πληθυσμό. Ουσιαστικά εμφανίζει τα μέτρα σαν τιμωρία που επιβάλλονται από μια εχθρική εξουσία στο λαό και όχι σαν μέτρα

που αποδέχεται ο ίδιος στην πλειοψηφία του σαν μια επιστημονικά αλλά πλέον και εμπειρικά θεμελιωμένη κοινωνική αναγκαιότητα. Ο σοσιαλφασισμός διακινεί από την πρώτη στιγμή τη θέση ότι όλα πρέπει να λύνονται από το κράτος αρκεί αυτό να προσλάβει μόνιμο και όχι έκτακτο προσωπικό και να κατασχέσει ιδιωτικά νοσοκομεία για να αποκτήσει πολλές ΜΕΘ και μετά πολλά λεωφορεία.

Ο σοσιαλφασισμός θέλει την εξάπλωση της πανδημίας σαν τον καλύτερο τρόπο για τη συνέχιση του σαμποτάζ της οικονομίας, αφού έτσι θα σκοτωθεί ο τουρισμός, ο βασικός οικονομικός

Συνέχεια στη σελ. 2

Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΔΕΝΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

(δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 23/3/2021)

Πέμπτη 15 Απριλίου 2021. Μια ημέρα που θα γραφτεί με χρυσά γράμματα στα κατάστιχα της Ελληνικής Ιστορίας. Διακόσια χρόνια μετά το ξέσπασμα της Εθνικής Παλιγγενεσίας, όταν οι γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων έδωξαν από τα ιερά προγονικά εδάφη τους επαίσχυντους Οθωμανούς και δημιούργησαν εκείνο το φοβερό και τρομερό κράτος του μεγάλου τέκνου της Ελλάδος Καποδίστρια (του γνωστού υπουργού Εξωτερικών της τσαρικής Ρωσίας), βρέθηκε επιτέλους ο άξιος συνεχιστής των λαμπρών παραδόσεων του έθνους, που είχε τα κότσια να τα βάλει με τους παλιότουρκους μέσα στο ίδιο τους το σπίτι και να τους δείξει τι εστί βερικόκο... Και το όνομα αυτού -για να μη μιλάμε γενικά κι αόριστα- Νίκος Δένδιας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Ο τούρκος υπουργός Εξωτερικών Τσαβούσογλου είχε προσκαλέσει τον έλληνα υπουργό Εξωτερικών να συναντηθούν στην Αγκυρα και να συζητήσουν για όλα τα ζητήματα που βαραίνουν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Σε τέτοιου είδους υψηλού επιπέδου συναντήσεις μπαίνουν στο τραπέζι των συζητήσεων, που γίνονται με συνεννόηση μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, όλες οι διαφορές (ή, έστω, αυτά που η κάθε πλευ-

ρά θεωρεί διαφορές) και αναζητούνται πιθανοί τρόποι ειρηνικής επίλυσής τους. Και συνήθως, μετά το τέλος μιας τέτοιας συνάντησης, είθισται οι επικεφαλής των συζητήσεων (στην προκειμένη περίπτωση οι δύο υπουργοί Εξωτερικών) να κάνουν μπροστά στους δημοσιογράφους και στα κανάλια, δημόσια, μια σύντομη αναφορά και επισκόπηση όσων συζητήθηκαν, αποφεύγοντας προσεκτικά τις αιχμές ο ένας εναντίον του άλλου. Στην αντίθετη περίπτωση, όταν δηλαδή οι συζητήσεις δεν πάνε αρκετά καλά, απλά δεν

κάνουν κοινή εμφάνιση και τοποθετήσεις μπροστά στον Τύπο, αλλά η κάθε πλευρά εκδίδει μια απλή ανακοίνωση του τύπου ότι «υπήρξε ειλικρινής ανταλλαγή απόψεων», που σημαίνει ότι υπήρξαν έντονες διαφωνίες, αλλά όχι εχθρότητα. Πάντως, όταν προαναγγέλλεται μια συνέντευξη Τύπου, αυτό σημαίνει ότι η γενική ατμόσφαιρα είναι καλή και δεν πρόκειται επ' ουδενί να υπάρξει μια ανοιχτή σύγκρουση μπροστά στο διεθνές κοινό.

Γιατί υπάρχουν αυτοί οι άγραφτοι διπλωματικοί κανόνες; Για να μην προκληθεί μια περιπτή νέα ένταση και εκτραχυνθεί η κατάσταση ανάμεσα σε δύο χώρες που θέλουν, υποτίθεται, να βρουν λύση στα προβλήματά τους. Αλλιώς όχι μόνο δεν δίνουν την κοινή συνέντευξη Τύπου, αλλά, αν, αντίθετα, οι διαφορές είναι αγεφύρωτες και οξύτατες, απλά δεν γίνεται καν η συνάντηση και η κάθε πλευρά συ-

Συνέχεια στη σελ. 14

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η αγυρτεία της εκστρατείας για τα μάρμαρα αποκαλύπτεται, σ. 3,
- Πως άφησαν τη διώρυγα της Κορίνθου να ρημάξει και να κλείσει, σ. 3
- Ο πόλεμος γύρω από το εμβόλιο της AstraZeneca και το Σπούντικ, σ.4
- Ρώσικο εμβόλιο: Οι πράκτορες στο ξέφωτο, σ. 6
- Οι εργάτες και τα Μεταλλεία Κασσάνδρας μπορούν να ζήσουν μόνο βγάζοντας χρυσό, σ. 7
- Το αντιαστυνομικό «δημοκρατικό» κίνημα του ΣΥΡΙΖΑ είναι κίνημα φασισμού και πολιτικής εκτροπής, σ. 10
- Με οδηγούς τους Μαρξ-Ενγκελς να βρούμε την αλήθεια για το '21, σ. 9, 13-14
- Ο ρωσοκινέζικος Άξονας επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα, σ. 20

9 771791 659005

Κύριος υπεύθυνος για το τρίτο κύμα ο σοσιαλφασισμός

Συνέχεια από τη σελ. 1

πνεύμονας της υπερχρεωμένης χώρας μας για δεύτερο καλοκαίρι. Επίσης έτσι θα γίνονται αναγκαίως τα λοκντάουν που θα παρατείνονται όσο δεν θα τηρούνται, οπότε ο πληθυσμός θα εξοργίζεται και η αντιπολίτευση, στην οποία κυριαρχούν οι σοσιαλφασίστες, θα δυναμώνει. Έτσι η χώρα θα μένει σε διαρκή παράλυση, και ο λαός θα καταδικάζεται σε αργό θάνατο. Τεράστια βοήθεια σε αυτή τη σοσιαλφασιστική εκστρατεία προσφέρουν οι προβοκάτορες φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ Μητσοτάκης και Χρυσοχοϊδης που απέσυραν την αστυνομία από τους ελέγχους επικαλούμενοι ακριβώς το φαιο-«κόκκινο» κίνημα των Κουφοντιναιών.

Η πλήρης αποκάλυψη της διακομματικής αυτής εγκληματικής πολιτικής ήρθε μόλις προχθές με το οργανωμένο πολύ μαζικό κορωνοπάρτι του σοσιαλφασισμού στην πυκνοκατοικημένη βαθυκόκκινη από κρούσματα Κυψέλη και σε ώρα αδιεξόδου στις ΜΕΘ. Εκεί ο μπαχαλισμός έκανε με έμφαση θορυβώδη την οργανωμένη παρουσία του και η αστυνομία την οργανωμένη απουσία της. Κυβέρνηση και σύσσωμα τα κόμματα της αντιπολίτευσης απέφυγαν ως αυτή τη στιγμή ακόμα και να αποδοκιμάσουν για τα μάτια αυτή την εγκληματική σύναξη. Ακόμα και οι λοιμωξιολόγοι δεν το αποδοκίμασαν και το απέδωσαν στην «κόπωση» του πληθυσμού. Αυτό είναι ένα σήμα σε ένα κομμάτι της νεολαίας που έχει την πιο καθυστερημένη κοινωνικά αντίληψη γύρω από τον ιό κατάλληλα καθοδηγημένο από τους σοσιαλφασίστες, να ξεχωθεί στην επόμενη πλατεία στην πιο βυθισμένη περιοχή της χώρας στον κορωνοϊό, στην Αττική. Αυτές οι έξοδοι είναι ικανές να τινάξουν στον αέρα την προσπάθεια του **αληθινά κουρασμένου πληθυσμού που ωστόσο δεν ξεχνείται μαζικά στις πλατείες** και κρατιέται με νύχια και με δόντια μήπως και δει κάποια στιγμή την έξοδο από τον εφιάλτη, και σώσει την υγεία του και τη δουλειά του. Φαίνεται τώρα ξεκάθαρα ότι οι σαμποτέρ που βυθίζουν στη φτώχεια και στην ανέχεια το λαό καταστρέφοντας την παραγωγή και την οικονομία, όχι μόνο ετοιμάζονται να τον εξαθλιώσουν κι άλλο αλλά ετοιμάζουν κυνικά και περισσότερα φέρετρα.

Πως ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ υπονομεύουν τα μέτρα αυτοπροστασίας

Τα δύο ψευτοαριστερά κόμματα καταδίκασαν κάθε εθελοντική απασχόληση νοσηλευτικού προσωπικού στην αρχή της πανδημίας (όπως εκείνη την υπέροχη κίνηση των νοσηλευτριών της Κρήτης να βοηθήσουν στη Θεσσαλονίκη) και πιο πολύ κάθε έκτακτη πρόσληψη, απαιτώντας μόνο προσλήψεις ΜΟΝΙΜΟΥ προσωπικού και επίταξη χωρίς καμιά αποζημίωση της ιδιωτικής υγεί-

ας (δηλαδή να γίνει ένα αποφασιστικό βήμα για το χτύπημα ή και την κατάργηση της). Δευτερευόντως βέβαια ζητάνε και μέτρα ενάντια στη διάδοση του ιού χωρίς όμως ΠΟΤΕ μα ΠΟΤΕ να καλούν τις μάζες να δώσουν έμφαση στην ατομική, ομαδική (σε επίπεδο οικογενειακής και φιλικής συναναστροφής) και την ευρύτερη συλλογική προστασία τους, απαιτώντας εκείνοι για λογαριασμό τους **αυτή την προστασία αποκλειστικά από το ΚΡΑΤΟΣ**. Ζητάνε από το κράτος να εξασφαλίσει πιο πολλά Μέσα Μαζικής Μεταφοράς αλλά μόνο εφόσον κάνει ΜΟΝΙΜΕΣ προσλήψεις και αγοράσει μόνιμης χρήσης κρατικά λεωφορεία, και ΠΟΤΕ δεν συμφωνούν να νοικιάζει από ιδιώτες για τις έκτακτες ανάγκες της πανδημίας τα δεκάδες χιλιάδες πχ ακινητοποιημένα ΚΤΕΛ ή κυρίως τα τουριστικά λεωφορεία. Από όλη αυτή την πολιτική καταλαβαίνει κανείς ότι η ψευτοαριστερά δεν δίνει δεκάρα τσακιστή ούτε για τη ζωή του λαού ούτε για την οικονομική του επιβίωση, **αλλά θέλει μόνο να επεκτείνει την κοινωνική της βάση**, που είναι κυρίως το πιο παρασιτικό, το πιο τεμπέλικό, και το πιο αδιάφορο ή και εχθρικό στις μάζες κομμάτι της κρατικής υπαλληλικής γραφειοκρατίας.

Όπως αποδείχθηκε τελευταία όταν ζητούσαν από την αρχή της πανδημίας (ακόμα και όταν τότε ήταν τεχνικά ανέφικτο) να εφαρμοστεί το μέτρο των μαζικών τεστ στα γραφεία, στα εργοστάσια και στα σχολεία, δεν ήθελαν αυτά τα τεστ να γίνονται με ανάληψη της ευθύνης του αποτελέσματος κατ'αρχήν από τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις οργανώσεις τους στους χώρους δουλειάς, και παράλληλα να κάνει ελέγχους και το κράτος και έτσι να ελέγχεται από πολλές πλευρές η κάθε εργοδοσία, ιδιωτική ή κρατική για να τηρεί τα μέτρα προφύλαξης, αλλά θέλανε τα χιλιάδες και τώρα τα εκατομμύρια τεστ να γίνονται αποκλειστικά από το κράτος με πρόσληψη πάντα ενός ατέλειωτου μόνιμου προσωπικού. Δηλαδή ψάχνανε μόνο να βρουν νέους τρόπους, εκμεταλλεμένοι την πανδημία και την καταστροφή της χώρας και τους χιλιάδες θανάτους, για να δυναμώνουν και να επεκτείνουν το χειρότερο είδος κρατικής υπαλληλίας, αυτό που δεν αντιστοιχεί στις κάθε φορά ανάγκες της παραγωγής και της διόικησης, αλλά θρέφεται σα βδέλλα από το αίμα του λαού και ταυτόχρονα θέλει και να τον εξουσιάζει μαζί με την υπόλοιπη αστική τάξη και τους κάθε λογής ολιγάρχες του ιμπεριαλισμού. Γι αυτό η ψευτοαριστερά δεν είπε ποτέ στην αρχή της πανδημίας τη φράση «Λαέ προφυλάξου και τήρησε τα μέτρα και ατομικά και συλλογικά. Πολίτες προφυλαχθείτε και μάλιστα οργανωθείτε γι αυτή τη μάχη» ώστε να αμυνθεί και ο ίδιος ο λαός και να απαιτήσει από την άρχουσα τάξη και το κράτος της να αναλάβουν τις δικές τους ευθύνες. Μάλιστα δεν ζήτησαν ΠΟΤΕ από το κράτος να αναλάβει

με συνέπεια με την αστυνομία του την ευθύνη του ελέγχου των μέτρων, παίζοντας με τον αντι-αστυνομισμό όχι του δημοκρατικού αντιαυταρχισμού αλλά του κουφοντινέικου κρατικο-φασιστικού πραξικοπηματισμού.

Δεν είναι τυχαίο ότι για να δείξουν πόσο δευτερεύον πράγμα είναι γι αυτούς η λαϊκή ατομική και συλλογική προφύλαξη ενάντια στη διάδοση του ιού, προωθούν συστηματικά στην πολιτική πρακτική τους την καταπάτηση του πιο βασικού μέτρου προφύλαξης που είναι το κράτημα της ελάχιστης απόστασης. Την καταπάτηση αυτού του μέτρου την κάνουν πια επιδεικτικά σε όλες τις συγκεντρώσεις και πορείες τους ενώ αυτό θα μπορούσε να συνδυαστεί με εκείνο που οι ίδιοι εκτιμούν σαν κοινωνική αναγκαιότητα της διαμαρτυρίας τους. Χαρακτηριστικά το κατ'εξοχήν πολιτικό κόμμα του σοσιαλφασισμού, το ψευτοΚΚΕ τηρούσε αρχικά έστω για τα μάτια το μέτρο της απόστασης για να μην συγκρούεται ανοιχτά με τις διαθέσεις των μαζών. Είναι χαρακτηριστικό ότι ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ δεν καταδίκασαν ούτε καν στα λόγια το πάρτι των χιλίων ατόμων στο ΑΠΘ που είχε οργανώσει ο εξωκοινοβουλευτικός στρατός της ψευτοαριστεράς ώστε η ίδια να μην έχει την πολιτική ευθύνη της βαθύτερης γραμμής της.

Η μεγάλη αντίφασή της ψευτοαριστεράς που συνεπικουρείται δραστήρια όχι μόνο από την ηγεσία Μητσοτάκη αλλά από τις ηγεσίες όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων φάνηκε στην τρομακτική επίθεση που εξαπέλυσε πριν ένα χρόνο στον Πέτσα (έφτασε μέχρι τη χυδαία αντισημική διαφήμιση του ΣΥΡΙΖΑ για το «πόσο κοστίζει ο Μωϋσής»), όταν ο Πέτσας επιχειρήσει να ενισχύσει τις ενημερωτικές καμπάνιες και στα ιδιωτικά ΜΜΕ με σποτ για τα μέτρα κατά της πανδημίας. Ενώ ζητάνε πάντα μέτρα από το κράτος, την πρόνοια του κράτους για την ενημέρωση του λαού για την εξαιρετικά σημαντική σωστή τήρηση των μέτρων αυτοπροστασίας την πολέμησαν λυσσασμένα με πρόσχημα ότι ρίχτηκαν τα «αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ». Η εκστρατεία αυτή πέτυχε το στόχο της με τη διακοπή αυτής της προσπάθειας και την απομάκρυνση του Πέτσα από τη θέση του υπεύθυνου για τα ΜΜΕ, την ίδια στιγμή που τα «αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ» κανέναν ενθουσιασμό δεν έδειξαν στη δωρεάν αναμετάδοση αυτών των ενημερωτικών σποτ.

Από την άλλη ο Μητσοτάκης και ο Χρυσοχοϊδης έχουν αναλάβει να υπονομεύουν εκτός από το πιο βασικό από κάθε τι άλλο κίνημα αυτοπροστασίας των μαζών, τον εντελώς αναγκαίο κρατικό αστυνομικό έλεγχο ενάντια στην παραβίαση των μέτρων. Μόνο με αυτό το συνδυασμό της μαζικής λαϊκής αυτοπροστασίας και του κρατικού ελέγχου μπορεί να λειτουργήσει σήμερα το άνοιγμα μιας βαθιά σαμποταρισμένης

οικονομίας χωρίς εκατόμβη θυμάτων.

Η κατάργηση των ελέγχων και ο κανιβαλισμός του σοσιαλφασισμού

Η ουσιαστική ελαχιστοποίηση, σχεδόν το σταμάτημα του αστυνομικού ελέγχου των μέτρων ενάντια στη διάδοση έχει επιβεβαιωθεί επίσημα από αστυνομικά στελέχη στα τηλεοπτικά κανάλια επανειλημμένα μετά τα γεγονότα της Νέας Σμύρνης. Σύμφωνα με ρεπορτάζ των Νέων υπήρχε **«κεντρική εντολή για άτυπη απόσυρση των αστυνομικών από τους ελέγχους για κορωνοϊό και συγκράτηση των ανθρώπων της ΕΛ.Α.Σ. για την αποφυγή πράξεων βίας, με παράλληλη έμφαση στο πραγματικό έγκλημα»** (<https://www.newsauto.gr/news/i-astinomia-apousa-apo-tous-elegchous-covid-19-emfasi-sto-pragmatiko-egklima/>). Ο ξυλοδαρμός από αστυνομικούς ενός πολίτη στην πλατεία της Νέας Σμύρνης ήταν ένα περιστατικό αστυνομικής βίας που πρέπει να αντιμετωπιστεί με μέτρα διοικητικά και ποινικά κατά των αστυνομικών που συμμετείχαν. Η βία της αστυνομίας χρειαζόταν να αντιμετωπιστεί εδώ και χρόνια με την εκκαθάριση της από

Συνέχεια στη σελ. 17

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: GR 72011016000000 16076496229

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΑΓΥΡΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Εδώ και σχεδόν 40 χρόνια ο ελληνικός λαός, που γαλουχείται από τη γέννηση του νεοελληνικού κράτους με το πνεύμα της «πολιτισμικής συνέχειας» του με την αρχαία Ελλάδα, επειδή από αυτήν την καταγωγή η άρχουσα τάξη αντλεί τον όποιο αυτοσεβασμό της, εκπαιδεύεται από τη ρωσόδοξη πρωθυπουργία Α. Παπανδρέου και πέρα στο να μισεί τη σημερινή δημοκρατική Αγγλία. Την κατηγορεί ότι αυτή του έχει κλέψει το πιο πολύτιμο κομμάτι της πολιτιστικής του κληρονομιάς, τα μάρμαρα του Παρθενώνα.

Από την εποχή δηλαδή που η Ελλάδα άρχισε να στρέφεται στους ανατολικούς φασισμούς, όλοι οι πρωθυπουργοί και οι αντιπολιτευόμενοι στη χώρα μας παλεύουν για να αναγνωρισθεί σα νόμιμος ιδιοκτήτης των γλυπτών όχι ο σημερινός τους ιδιοκτήτης, το Βρετανικό μουσείο, αλλά το ελληνικό κράτος. Η πάγια θέση βέβαια της βρετανικής κυβέρνησης, μαζί και της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας, είναι ότι τα μάρμαρα αυτά δεν είναι κλεμμένα. Αν ο αγγλικός λαός και γενικά οι δημοκρατικές χώρες κρίνουν κάποια στιγμή ότι είναι καλύτερο αυτά τα γλυπτά να είναι μαζί με τον υπόλοιπο Παρθενώνα και μάλιστα αυτά τα ίδια και όχι κάποια τέλεια αντίγραφα τους, τότε ίσως θα μπορεί να συζητηθεί μια μεταφορά τους εδώ. Αλλά εδώ ο στόχος των κυβερνήσεων δεν είναι αυτός: Ο στόχος είναι να επιστραφούν σαν κλεμμένα, δηλαδή ουσιαστικά να αναγνωρίσει το Ενωμένο Βασίλειο ότι είναι ένα κράτος ληστής, πράγμα που δεν θα κάνει, που σημαίνει ότι αυτά μπορούν να επιστρέψουν πίσω μόνο με έναν πόλεμο.

Το ότι το ελληνικό κράτος δεν το νοιάζουν τα μάρμαρα αλλά μόνο να είναι δεδομένη η κλοπή και εύκολο το μίσος στην Αγγλία φάνηκε από την ελληνική αντίδραση σε μια πρόσφατη συνέντευξη του Μπόρις Τζόνσον. Αυτός απαντώντας σε σχετική έκκληση του Μητσοτάκη για επιστροφή των «κλεμμένων» ανέφερε ότι ο λόρδος Έλγιν είχε αποκτήσει τα γλυπτά αυτά συμμορφούμενος με τους νόμους της εποχής του, πράγμα που σημαίνει ότι – ανεξάρτητα από το αν η πράξη του άγγλου ευγενή είχε ή όχι ηθική απαξία στην εποχή της – οι επίτροποι του Βρετανικού Μουσείου νόμιμα σήμερα τα κατέχουν. Η ελληνική κυβέρνηση έσπευσε να τοποθετηθεί στις δηλώσεις του βρετανού πρωθυπουργού, αλλά πάνω στην πρεμούρα της να απαντήσει προέβη σε μια απίστευτη, πρωτοφανή και αρκετά δηλωτική για την «εντιμότητα» της ελληνικής εκστρατείας για τα μάρμαρα γκάφα!

«Από τη δήλωση του Πρωθυπουργού της Μεγάλης Βρετανίας κ. Boris Johnson αντιλαμβανόμεθα», ανέφερε η υπουργός πολιτισμού Μενδώνη, «ότι δεν έχει ενημερωθεί από τις υπηρεσίες του για τα νέα ιστορικά δεδομένα της Οθωμανοκρατίας, από τα οποία τεκμαίρεται ότι δεν υπήρξε νόμιμη

κτήση από τον λόρδο Έλγιν των Γλυπτών του Παρθενώνα και συνεπώς ούτε από το Βρετανικό Μουσείο. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να προσκομίσει τα απαραίτητα τεκμήρια προκειμένου να ενημερωθεί ο βρετανικός λαός ότι το Βρετανικό Μουσείο κατέχει τα Γλυπτά παρ'ανόμως» (Παραπολιτικά, 12/3).

Τι μαθαίνουμε λοιπόν από τις παραπάνω προτάσεις; Ότι η κυβέρνηση γνωρίζει κάποια νέα ιστορικά στοιχεία που ανατρέπουν τα ως τώρα δεδομένα και τα οποία αποδεικνύουν την κλοπή. Αυτό σημαίνει ότι τα μέχρι πρόσφατα δεδομένα δεν ήταν αρκετά για να αποδείξουν την κλοπή των μαρμάρων και επομένως η εκστρατεία επιστροφής τους όλα αυτά τα χρόνια τώρα δε βασιζόταν σε πραγματικά και αναντίρρητα στοιχεία, τέτοια τουλάχιστον που να επαρκούν για να ψυχράνουν τη σχέση των δύο λαών.

Αποδεικνύεται ότι έχουμε μπροστά μας μια ακόμα απάτη όπως όλες οι εκστρατείες που συλλαμβάνουν και υλοποιούν οι φασισμοί για να ξεσηκώσουν τις μάζες ενάντια στους δικούς τους επιθετικούς στόχους. Αλλά κι αυτό που επικαλείται η κυβέρνηση σαν «νέα στοιχεία» δε μας πείθει για τη στήριξη που προσφέρει στο αίτημά της. Πρόκειται βασικά για τα πορίσματα δύο τουρκικών ερευνητών (Αϊγκέν-Σακίν) που έχουν ξεκινήσει μια έρευνα στα οθωμανικά αρχεία, ύστερα από πρόσκληση του προέδρου του Μουσείου της Ακρόπολης Δ. Παντερμαλή, δηλαδή του ελληνικού κράτους, με αντικείμενο το οθωμανικό φερμάνι που επέτρεπε στον Έλγιν και τους συνεργάτες του να κάνουν εργασίες στο χώρο της Ακρόπολης και «να πάρουν μαζί τους θραύσματα πέτρας που φέρουν παλιές επιγραφές ή γλυπτά». Οι δύο ερευνητές δε βρήκαν κανένα πρωτότυπο στις επίσημες συλλογές εγγράφων της αυτοκρατορίας κι υποστηρίζουν ότι μόνο ο σουλτάνος μπορούσε να επιτρέψει την απόσπαση μαρμάρων από τον Παρθενώνα. Αυτό που παρουσιάζεται ως φερμάνι, λένε, δεν ήταν εντολή αλλά μια διοικητική επιστολή του Καϊμακάμη της Πόλης – που εκείνη την περίοδο αντικαθιστούσε το μεγάλο βεζίρη – προς τις αθηναϊκές αρχές που τις προέτρεπε να επιτρέψουν την εκσκαφή γύρω από τον Παρθενώνα αλλά όχι

και την απόσπαση μαρμάρων από αυτόν.

Στην πραγματικότητα ζητήματα αυθεντικότητας και ερμηνείας του εν λόγω εγγράφου έχουν απασχολήσει εδώ και αρκετό καιρό τους επιστήμονες, που διαθέτουν σα ντοκουμέντο μόνο μια διατηρημένη αγγλική μετάφραση ενός αντίγραφου στα ιταλικά του φερμανιού. Από την άλλη ο μεγάλος βεζίρης, που τον αντικαθιστούσε ο φερόμενος ως συγγραφέας της επιστολής Καϊμακάμης, δεν ήταν κανένας τυχαίος, ήταν ο Νο.2 στην ιεραρχία της οθωμανικής αυτοκρατορίας και επιπλέον ο διεθνώς αναγνωρισμένος ηγεμόνας της Αθήνας. Ακόμα υπάρχουν αποδείξεις ότι η σουλτανική αρχή νομιμοποίησε εκ των υστέρων την πράξη του Έλγιν, κάτι που η έρευνα των τουρκών ειδικών δεν έχει αναιρέσει. Σύμφωνα με τον καθηγητή νομικής Τζον Μέρμαν «Είναι νόμος παντού, ωστόσο, μια πράξη καθ' υπέρβαση της εξουσίας που παραχωρείται αρχικά να μπορεί να επικυρωθεί, ρητά ή έμμεσα με τρόπο που να υποδηλώνει συγκατάθεση. Υπάρχουν αποδείξεις ότι οι Οθωμανοί δυο φορές επικύρωσαν αυτό που έκανε ο Έλγιν. Πρώτα-πρώτα, φαίνεται ότι ο Έλγιν ανάγκασε το Σουλτάνο να εκδώσει επιπρόσθετα φερμάνια που απευθύνονταν στον Βοεβόδα και τον Δισδάρη της Αθήνας, στα οποία γενικά ο Σουλτάνος νομιμοποιούσε όσα είχαν κάνει αυτοί οι δυο αξιωματούχοι για τον Έλγιν και την παρέα του. Κατά δεύτερον, μια μεγάλη αποστολή μαρμάρων κρατήθηκε στον Πειραιά (το λιμάνι της Αθήνας) επειδή ο Βοεβόδας, υπό την πίεση των Γάλλων, αρνήθηκε να δώσει την άδεια για την επιβίβασή τους. Τελικά η οθωμανική κυβέρνηση έδωσε γραπτές εντολές στις αθηναϊκές αρχές για να επιτρέψουν την αποστολή, και τα Μάρμαρα αφέθηκαν να πάνε στην Αγγλία. Τα δυο αυτά γεγονότα μαζί κάνουν ισχυρό το επιχείρημα περί επικύρωσης της απομάκρυνσης, ακόμα και αν αυτή υπερέβαινε την εξουσία που παραχωρούσε το αρχικό φερμάνι». Η ουσία είναι πάντως ότι ανεξάρτητα από τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ο Έλγιν απέσπασε τα μάρμαρα, το νεοελληνικό κράτος, αλλά και το σημερινό τουρκικό ήταν ακόμη αγέννητα τη στιγμή που έγινε η απόσπαση των γλυπτών στα 1801-12 ενώ από την άλλη, το σύνθημα «δυτικοί φέρτε πίσω τα κλεμμένα» είναι ένα αντιδραστικό σύνθημα που χρησιμοποιείται από το σοσιαλιμπεριαλισμό για να παρασύρει τις πρώην αποικιακές χώρες να συμμετάσχουν σαν πλιατσικολόγοι στον καταχτητικό πόλεμο που ετοιμάζοι ενάντια στο δεύτερο κόσμο.

Η παρούσα στιγμή ευνοεί ιδιαίτερα την αναζωπύρωση μιας σύγκρουσης της πολι-

τικής ηγεσίας της χώρας μας με το Ενωμένο Βασίλειο καθώς αυτό είναι το πιο ισχυρό αντιστεκόμενο στον πλουτισμό κράτος της Ευρώπης. Όμως επειδή έχει ήδη αποχωρήσει από την ΕΕ η Αθήνα μπορεί τώρα ευκολότερα να βρει υποστήριξη στη ρωσόφιλη συμμαχία Μέρκελ-Μακρόν. Από την άλλη, η επέτειος των 200 χρόνων από την εξέγερση του 1821 δίνει την ευκαιρία στους φαιο-«κόκκινους» να διαστρεβλώσουν την ιστορία προς όφελός τους. Όπως γράφαμε στο διεξοδικό άρθρο μας για το ζήτημα των μαρμάρων Τα ένδοξα μάρμαρα στην υπηρεσία του παγκόσμιου πολέμου, του φασισμού και της υποτέλειας (δημοσιεύτηκε στις 1/12/19 στον ιστότοπο της ΟΑΚΚΕ):

«Αυτή η δεύτερη θα αποτελεί μια νέα χρήση της ιστορίας για να αναδειχθεί ότι όχι μόνο η Ελλάδα αλλά και ο Παρθενώνας, το παγκόσμιο σύμβολο της δημοκρατίας και κάθε διαφωτισμού απελευθερώθηκε τάχα χάρη στην τσαρική Ρωσία, (τη μάνα κάθε ευρωπαϊκής αντίδρασης εκείνη την εποχή σαν τσαρισμός όπως κάθε σημερινής αντίδρασης στον κόσμο σαν ιμπεριαλισμός) και ότι τάχα σήμερα με τη βοήθεια αυτής της Ρωσίας και, κυρίως της συμμάχου της, ακόμα πιο ανοιχτά φασιστικής Κίνας, ο Παρθενώνας και η Δημοκρατία θα απελευθερωθούν καθώς η Δύση των πλουσίων θα αναγκαστεί, χάρη στην πίεση των υπέροχων δημοκρατών προσατών μας Σι και Πούτιν να δώσει πίσω στην πατρίδα τους τα κλεμμένα μάρμαρα και ότι άλλο αυτή χρωστάει στο φωτοδότη όχι μόνο αρχαίο αλλά και νέο ελληνικό πολιτισμό».

Ήδη ανάμεσα στις χώρες που υποστηρίζουν ανοιχτά τις ελληνικές θέσεις μέσα στην UNESCO φιγουράρει σε περίοπτη θέση η νεοαποικιοκρατική σοσιαλφασιστική Κίνα, το αξιόπεραστο αυτό «πρότυπο ελευθερίας και δημοκρατίας» στον πλανήτη μας...!

Φυσικά ο Μητσοτάκης επιτίθεται στους Βρετανούς σαν δήθεν υπερασπιστής των «δυτικών πολιτισμικών αξιών», δηλ. δήθεν από την πλευρά του αστικού διαφωτισμού. Όσες όμως μεταμφιέσεις και να κάνει αυτός και το νεοεσθιαστικό ρωσόδουλο διακομματικό καθεστώς της χώρας μας, θα παραμένει για πάντα εχθρός της προόδου, της δημοκρατίας και του πολιτισμού. Όπως ακριβώς τέτοιοι ήταν οι πολιτικο-ιδεολογικοί του πρόγονοι με πιο χαρακτηριστική περίπτωση τον τσαρικό απεσταλμένο και πρώτο απόλυτο δικτάτορα της Ελλάδας Καποδίστρια, τον οποίο ο διαφωτιστής Κοραΐης κατηγορούσε ότι διοχέτευε τα αρχαία μνημεία του τόπου σε φίλους του στο εξωτερικό και τον χαρακτηρίζει μάλιστα βαρβαρότερο από τον Έλγιν.

ΠΩΣ ΑΦΗΣΑΝ ΤΗ ΔΙΩΡΥΓΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΝΑ ΡΗΜΑΞΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ

Ο πρωθυπουργός με καμάρι ανακοίνωσε την εκπόνηση έργου με διαδικασίες fast-track για την αποκατάσταση της διώρυγας της Κορίνθου που τον περασμένο Γενάρη-Φλεβάρη είχε υποστεί καταπτώσεις βράχων από τα ετοιμωροπα πρηνή που την έφραξαν. Η διέλευση πλοίων και σκαφών έχει ανασταλεί από την περιφέρεια Πελοποννήσου ενώ το προκαταρκτικό στάδιο των μελετών αναμένεται να ολοκληρωθεί το Σεπτέμβριο έτσι ώστε να γίνει η δημοπράτηση ενός έργου, ιδιαίτερα σημαντικού για την ανάπτυξη του διαμετακομιστικού εμπορίου, των μεταφορών και του τουρισμού με πλοία μικρού και μεσαίου μεγέθους.

Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση Μητσοτάκη όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επέδειξαν γαϊδουρινή αδιαφορία για την επίλυση του προβλήματος καθώς οι καταπτώσεις είχαν ήδη σημειωθεί 3 χρόνια νωρίτερα, το 2018, σαν αποτέλεσμα της χρόνιας διάβρωσης του εδάφους σε συνδυ-

ασμό με την απουσία βασικών εργασιών συντήρησης της διώρυγας. Ο καθηγητής δυναμικής τεκτονικής εφαρμοσμένης γεωλογίας και διαχείρισης φυσικών καταστροφών και πρόεδρος του ΟΑΣΠ Ευθ. Λέκκας επισημαίνει ότι: «Η γέφυρα είναι γερασμένη. Εδώ και 100 χρόνια δεν έχει γίνει κανένα αξιόλογο έργο για τη συντήρησή της». Ασφαλώς φταίνε όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων 100 χρόνων, αλλά εντελώς φταίνε οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ και Μητσοτάκη καθώς η κατάρρευση των πρηνών σε τέτοια κλίμακα παρατηρήθηκαν και επισημάνθηκαν μόνο τα 3 τελευταία χρόνια. Η αδιαφορία της κυβέρνησης της ΝΔ συνεχίστηκε μάλιστα και μετά τις πρόσφατες καταπτώσεις στις 13/11/20, στις 22/11, και τις 15/1/21, με το δεύτερο περιστατικό παραλίγο να αποβεί μοιραίο για το ρυμουλκό και το καράβι που βρισκόταν μέσα στη διώρυγα εκείνη τη στιγμή.

Έπρεπε να συμβεί η κατολίσθηση στις 3/2, για να κλείσει για τα καλά η διώρυγα, για να

εγκριθεί σε πρώτη φάση η χρηματοδότηση του έργου με 9 εκ. ευρώ από το υπουργείο ανάπτυξης και επενδύσεων (5/2), ενώ στη συνέχεια το μπαλάκι πέρασε στο υπουργείο υποδομών, δηλαδή στον αρχισαμπωταριστή Καραμανλή τον Γ, τον ξάδελφο και βέβαια «κόλλησε» εκεί. Ο Απόστολος Ατζάρας, διευθυντής ναυτικής υπηρεσίας της διώρυγας εξηγεί σε ρεπορτάζ του «Πρώτου Θέματος» της 25/2: «Περιμένουμε με αγωνία για το πότε θα ξεκινήσουν οι εργασίες. Η διώρυγα αυτή τη στιγμή είναι κλειστή και όλα εξαρτώνται από το Υπουργείο Υποδομών. Πρέπει να προλάβουμε την τουριστική περίοδο γιατί αν όλα είναι καλύτερα όσον αφορά την πανδημία του κορωνοϊού, τη διώρυγα εκτός από φορτηγά πλοία, γκαζάδικα και κάποια επιβατικά, τη χρησιμοποιούν ιστιοπλοϊκά, σκάφη αναψυχής και θαλαμηγοί. Το καλοκαίρι να φανταστείτε ότι είναι το 60% των εσόδων της διώρυγας. Δεν είμαστε ιδιωτική επιχείρηση αλλά κρατική

και όσο μένει κλειστή η διώρυγα και χάνονται έσοδα χάνονται και από το Δημόσιο».

Πλήγμα έχουν δεχτεί και οι εμπορικές μεταφορές από το παρατεταμένο κλείσιμο της διώρυγας: «η εμπορική ναυτιλία στην Ελλάδα ήδη υποφέρει καθώς το κόστος των μεταφερόμενων προϊόντων και των καυσίμων αυξάνονται. Οικονομολόγοι φοβούνται ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μεσοπρόθεσμες έως μακροπρόθεσμες αυξήσεις των τιμών» (από Greek Reporter, 21/4).

Δυστυχώς οι εργασίες αποκατάστασης δεν αναμένεται να ξεκινήσουν πριν περάσει ένας χρόνος γιατί η μελέτη μόνο θα είναι έτοιμη το πιο νωρίς το Φθινόπωρο και μετά θα ξεκινήσουν οι διαγωνισμοί. Το ότι η διώρυγα που γλυτώνει για τα καράβια που καταλήγουν στον Πειραιά και γενικότερα το Σαρωνικό το γύρο της Πελοποννήσου, παραμένει εδώ και δύο μήνες κλειστή στην κυκλοφορία δεν απασχολεί καθόλου το διακομματικό καθεστώς. Αντίθετα το χαροποιεί γιατί έτσι εξυπηρετούνται τα τοπικά και παγκόσμια συμφέροντα των ανατολικών αφεντικών του.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΤΗΣ AstraZeneca ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΤΝΙΚ

(δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 23/3/2021)

Μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες ανέστειλαν τις τελευταίες μέρες τους εμβολιασμούς με το σκεύασμα της βρετανο-σουηδικής AstraZeneca με αφορμή τα περιστατικά εμφάνισης θρομβώσεων και αιμορραγίας σε αποδέκτες του συγκεκριμένου εμβολίου που σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησαν στο θάνατο. Ωστόσο, τα διαθέσιμα ιατρικά-επιδημιολογικά στοιχεία οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πίσω από μια τέτοια κίνηση κρύβονται βασικά πολιτικά κίνητρα.

Καταρχήν ο αριθμός των συγκεκριμένων περιστατικών σε αποδέκτες του εμβολίου δεν ξεπερνά το συνολικό μέσο όρο και έτσι δεν υπάρχει εκ πρώτης όψεως κάποια σχέση ανάμεσα στις θρομβώσεις και στο εμβόλιο. Στην πραγματικότητα, 37 περιστατικά σε 17 εκ. εμβολιασμένους από την AZ, δηλ. ποσοστό 0,000218% είναι 5 φορές μικρότερο του μέσου όρου τέτοιων περιστατικών στο γενικό πληθυσμό που είναι 0,001%. Ακόμα και τα μη τυπικά περιστατικά που καταγράφηκαν (π.χ. θρομβώσεις σε ηλικίες κάτω των 50) δεν είναι, σύμφωνα με τους ρυθμιστικούς φορείς της Ευρώπης, περισσότερο συνηθισμένα φαινόμενα σε άτομα που έχουν εμβολιαστεί. Ο καθηγητής γενετικής στην Ιατρική Σχολή της Γενεύης Μανώλης Δερμιτζάκης βλέπει πολιτικά κίνητρα πίσω από την απόφαση της αναστολής και σημειώνει ότι «στην αρχή των εμβολιασμών με τα εμβόλια της Pfizer και της Moderna μαθαίναμε για περιστατικά αναφυλαξίας και αλλεργικών αντιδράσεων. Εκεί μάλιστα, ήταν ξεκάθαρο ότι οι αντιδράσεις προέρχονταν από τα δύο παραπάνω εμβόλια. Δεν προχωρήσαμε όμως σε αναστολές. Δεν το συζητήσαμε καν. Και δεν το συζητήσαμε γιατί αυτά τα δύο εμβόλια δεν είναι 'πολωμένα', δεν βρίσκονται μέσα σε μια ευρύτερη πολιτική έντασης όπως βρίσκεται αυτή τη στιγμή το εμβόλιο της Astrazeneca. Με ανησυχεί το πολιτικό παιχνίδι», προσθέτει χαρακτηριστικά (Newsit, 16/3).

Ακόμα περισσότερο ύποπτη είναι η χρονική στιγμή της απόφασης ακριβώς πάνω στην κορύφωση της τρίτης αντεπίθεσης του ιού με τις εξαιρετικά επικίνδυνες καινοφανείς μεταλλάξεις του, που καθιστά την αναστολή εμβολιασμών χωρίς στοιχεία άκρως καταστροφική για τη δημόσια υγεία και δε δικαιολογείται ακόμα και αν ανακαλύπτονταν κάποιες ελαττωματικές παρτίδες του συγκεκριμένου εμβολίου. Σε μια τέτοια περίπτωση οι απώλειες από τη λοίμωξη θα ξεπερνούσαν κατά πολύ τις όποιες απώλειες από οποια πιθανή παρενέργεια. Σε κάθε περίπτωση ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) αποφάνθηκε ότι το εμβόλιο είναι ασφαλές και αποτελεσματικό και έτσι η επίθεση των αντιεμβολιαστών ανακόπηκε προσωρινά. Την ίδια στιγμή η πορεία των εμβολιασμών στην ΕΕ βρίσκεται πολύ πίσω σε σύγκριση με χώρες όπως είναι οι ΗΠΑ και η Αγγλία.

«Αναλυτές λένε ότι οι καθυστερήσεις θα καταστήσουν εξαιρετικά δύσκολο για κάθε ευρωπαϊκή χώρα να καλύψει το στόχο εμβολιασμού του 70% των κατοίκων μέχρι το Σεπτέμβρη, και δυναμώνουν την πίεση στις κυβερνήσεις για να εξασφαλίσουν εμβόλια που δεν έχουν ακόμα εγκριθεί από τις ρυθμιστικές αρχές του μπλοκ», γράφουν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης στις 16/3. Αυτό που υπονοεί το δημοσίευμα είναι ότι οι εξελίξεις ευνοούν κύρια την προώθηση του ρωσικού εμβολίου Sputnik V (που ήδη

καταναλώνεται από χώρες όπως η Ουγγαρία και η Σλοβακία) και του κινεζικού (Ουγγαρία), που και τα δύο περιμένουν να πάρουν έγκριση από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων για παραπέρα διάθεση και για την ενίσχυση της πολιτικο-ιδεολογικής επιρροής των κυβερνήσεών τους διεθνώς. Ένα παράδειγμα του πώς μπορεί να λειτουργήσει πολιτικά η συνεργασία στον ιατρικό τομέα με μια μεγάλη φασιστική χώρα είναι η πρόσφατη απόφαση της βραζιλιάνικης κυβέρνησης να επιτρέψει στους κινέζους νεοαποικιοκράτες να συμμετέχουν στο δίκτυο 5G της Βραζιλίας λίγο αφότου ο υπουργός της των επικοινωνιών είχε επισκεφτεί το Πεκίνο για να ζητήσει το κινεζικό εμβόλιο!

Οι ενδείξεις ότι μια τέτοια τάση είναι ισχυρή αφθονούν. Έτσι η παρούσα κατάσταση επιτρέπει στο ρωσόδουλο Ορμπάν να κορδώνεται για τις εμβολιαστικές «επιτυχίες» της χώρας του σε σχέση με άλλες χώρες της ΕΕ. Αυτός ξεκίνησε πρώτος στην ΕΕ τον εμβολιασμό με Sputnik και SinoVac κόντρα στον ευρωπαϊκό οργανισμό φαρμάκου, τον EMA που ακόμα δεν εγκρίνει αυτά τα εμβόλια όσο δεν πείθουν για τη διαφάνεια τους στις κλινικές δοκιμές. Επειδή όμως κυρίως η ρωσόφιλη τριάδα Μέρκελ-Ντερ Λάιεν-Κυριακίδου έχει σαμποτάρι με κάθε τρόπο τον εμβολιασμό, κυρίως επειδή δεν αγόρασε έγκαιρα τα εμβόλια Pfizer-Moderna και αρνήθηκε δεσμευτική συμφωνία προμήθειας με την AstraZeneca (άρθρο της Νέας Ανατολής της 18 Φλεβάρη). Υποκεφάλαιο: τα τρία μοιραία πρόσωπα για την ευρωπαϊκή εμβολιαστική κρίση) μια σειρά χώρες της Ευρώπης με ρωσόφιλες κυβερνήσεις, έχουν αρχίσει να στρέφονται στην αγορά του ρωσικού και του κινεζικού εμβολίου. Πολύ πρόσφατα και η Κύπρος, που όπως και η Ελλάδα παριστάνει τη δυτικόφιλη, διέρρευσε ότι έχει αποφασίσει να προχωρήσει σε αγορά ποσότητας του ρωσικού εμβολίου «όταν αυτό εγκριθεί από τον EMA». Με αυτό το «όταν» πιέζει, όπως και οι άλλες ρωσόφιλες κυβερνήσεις της ΕΕ, τον EMA να υποκύψει στις πιέσεις του Κρεμλίνου. Η αναστολή των εμβολιασμών της AZ μπορεί να διατηρείται ακόμα στις σκανδιναβικές χώρες, επειδή έτυχε και είχαν περισσότερα θανατηφόρα κρούσματα από θρομβώσεις, αλλά ξεκίνησε από την Αυστρία του πούτινικού Κουρτς.

Αυτός, που λίγες μέρες νωρίτερα συννομιλούσε με τον Πούτιν για να αγοράσει το Sputnik είτε να συνεργαστεί στην παραγωγή του, σταμάτησε στις 7/3 μια παρτίδα εμβολιασμών της AZ και μετά ακολούθησε η Δανία που είχε έναν θάνατο. Η Δανία είχε και τη σχετική πολυτέλεια μιας αναστολής των εμβολιασμών γιατί, σε αντίθεση με τις άλλες χώρες της ΕΕ είχε αγοράσει εξαρχής όσες περισσότερες δόσεις από τη Moderna μπορούσε και έτσι δεν εξαρτάται τόσο από την AZ (βλ. The

IrishTimes, 22/2), καθώς ο πληθυσμός της εμβολιάζεται σχετικά γρήγορα. Αλλά οι αλυσιδωτές αντιδράσεις που προκλήθηκαν από τους πρώτους κράχτες έδωσαν την ευκαιρία στη σταζιτίσα Μέρκελ να ωθήσει τη Γερμανία στην αναστολή μέσω του υπουργού της υγείας Γιενς Σπαν και μετά να σύρει στο δρόμο της αναστολής τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ισπανία. Έτσι παρά την κατοπινή ευεργετική απόφαση του EMA να εγκρίνει τη συνέχιση του εμβολιασμού, έχει μπει η πιο μεγάλη ως τώρα φωτιά γενικά εναντίον των εμβολίων στην ΕΕ, δίνοντας ώθηση στο φαιο-«κόκκινο» κίνημα των αρνητών. Θυμίζουμε ότι η Γερμανία ήδη από τις αρχές του Γενάρη είχε συμφωνήσει με τη ρωσική κυβέρνηση για την παραγωγή του Sputnik στη Γερμανία, χωρίς να έχει εγκριθεί από τον EMA ενώ σύμφωνα με τον κρατικό χρηματοδότη του Σπούτνικ Κιρίλ Ντιμίτριεφ έχουν συναφθεί παρόμοιες συμφωνίες και με εταιρείες από Ιταλία, Γαλλία και Ισπανία (Capital, 15/3).

Αυτή λοιπόν η εκστρατεία ενάντια στο εμβόλιο της AZ, η γενική έλλειψη εμβολίων που προκάλεσε η εγκληματική τριάδα που αναφέραμε και η αφόρητη πολιτική πίεση στον EMA από όλες τις ρωσόφιλες ηγεσίες, οδήγησαν τον τελευταίο στις 4 Μάρτη, δηλ. λίγο μετά την ανακοίνωση της γερμανο-ρωσικής συνεργασίας για την παραγωγή του Sputnik, να υποβάλει για εξέταση την αποτελεσματικότητα του ρωσικού εμβολίου και να δει αν θα το εγκρίνει για διανομή στις χώρες της Ευρώπης. Είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικές της υποκρισίας που διέπει τους ηγέτες της Ένωσης οι απειλές που εξαπέλυσε η Ντερ Λάιεν στο Ενωμένο Βασίλειο ότι θα απαγορεύσει την εξαγωγή όλων των εμβολίων της AZ από εργοστάσιό της που βρίσκονται στην ΕΕ προς τρίτες χώρες, και κυρίως προς την ίδια την Αγγλία, σε μια στιγμή που οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις είχαν άρει την εμπιστοσύνη τους στο συγκεκριμένο εμβόλιο.

Ως τώρα ο EMA αντιστέκεται στις πολιτικές πιέσεις και δεν ξεπερνά τα υγειονομικά πρωτόκολλα από τα οποία πρέπει να περάσει το Σπούτνικ για να εγκριθεί. Ωστόσο είναι όλο και πιο δύσκολο να αντιστέκεται. Η υπόθεση με την Αστρα Ζένεκα φαίνεται ότι αποτελεί ένα μεγάλο εργαλείο προβοκάτσιας στα χέρια της Μόσχας.

Προς το παρόν μπορούμε να κάνουμε μόνο κάποιες υποθέσεις όχι τόσο για το για ποιο λόγο η Ρωσία επιτίθεται και απευθείας και μέσω των πρακτόρων της στο εμβόλιο της AZ, αλλά πώς μπορεί και το κάνει ειδικά με αυτό. Η γνώμη μας είναι ότι το κάνει επειδή αυτό το εμβόλιο από τα τρία μεγάλα πρώτα δυτικά που ανακαλύφθηκαν, είναι το πιο εύλωτο στις προβοκάτσες.

Οι ένοχες σχέσεις της Αστρα Ζένεκα με την πούτινική Ρωσία

Νομίζουμε ότι είναι εύλωτο κυρίως γιατί το δυτικό μονοπώλιο που το κινεί

είναι εξαιρετικά εξαρτημένο από τους στενούς δεσμούς που έχει με το καθεστώς Πούτιν, και επειδή έχει πολύ περισσότερα να κερδίσει από αυτούς τους δεσμούς και ελάχιστα από το εμβόλιο, ιδιαίτερα ο CEO.

Είναι πολύ γνωστό ότι το εμβόλιο της Αστρα Ζένεκα το παρασκεύασαν τα βιοχημικά εργαστήρια Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και η AZ ανέλαβε να το κατασκευάσει σε δισεκατομμύρια δόσεις και να το διαθέσει. Κάτι ανάλογο έχει γίνει με το εμβόλιο του φαρμακευτικού μονοπωλιακού γίγαντα της Pfizer που να μεν το κατασκευάζει και το διανέμει αλλά το έχει παρασκευάσει ένα ιδιωτικό γερμανικό βιοχημικό ερευνητικό εργαστήριο που λέγεται Biontech. Αυτό που δεν γνωρίζει ο πολύς κόσμος είναι ότι ανάμεσα στα δυο εμβόλια υπάρχει η εξής διαφορά. Ότι η Pfizer μπορεί να πουλάει το εμβόλιο της σε όσο ψηλή τιμή μπορεί να το κάνει σύμφωνα με τους νόμους της αγοράς. Αντίθετα η AZ έχει από την αρχή έναν μεγάλο περιοριστικό όρο που της έχει επιβάλλει το μισοκρατικό Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και ειδικά η επικεφαλής της ομάδας των εφευρετών Σάρα Γκίλμπερτ. Ότι δεν πρέπει να κερδίζει από αυτό το εμβόλιο αλλά μόνο να βγάζει τα γενικότερα έξοδά της κατασκευής και διανομής του (Skynews, 23.11.2020) για όλο το διάστημα που διαρκεί η πανδημία, ενώ μετά από αυτό το διάστημα θα συνεχίσει να διανέμεται για πάντα στο κόστος και στις πολύ φτωχές χώρες. Μετά την πανδημία, δηλαδή για το χρονιάτικο εμβολιασμό των κατοίκων των πλούσιων χωρών, η AZ θα μπορεί να βγάζει κέρδη από αυτές τις χώρες, ενώ και το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης θα έχει ένα 6% από αυτά τα κέρδη για την ερευνητική του ανάπτυξη.

Μπορεί να καταλάβει κανείς από μόνη αυτή τη συμφωνία ότι η AZ δεν έχει λόγους να τρέξει σήμερα την παραγωγή σε κανένα μέρος του κόσμου σε τιμές κόστους, πέρα από το ότι οφείλει να μη αθετεί τις συμφωνίες που έχει υπογράψει τόσο με την Οξφόρδη όσο και με τις χώρες που έχουν παραγγείλει εμβόλια. Αλλά τα μονοπώλια σκέφτονται κυρίως με όρους άμεσου κέρδους και όχι γοήτρου, απόδειξη ότι ο Μπουρλά της Pfizer ενώ νιώθει σωτήρας του πλανήτη, κινδυνεύει να εκπαρθρωθεί σαν CEO από τους μετόχους γιατί τα υπόλοιπα φάρμακά της Pfizer, που είναι και τα πιο βασικά, δεν πήγαν καλά τα τελευταία δυο χρόνια. Γενικά τα καινούργια εμβόλια απέναντι σε πανδημίες είναι η χειρότερη δυνατή επένδυση για τα φαρμακευτικά μονοπώλια γιατί έχουν πολύ μεγάλο κόστος ανάπτυξης και περιορισμένη χρήση ώσπου να περάσει σε ένα δυο χρόνια η πανδημία. Προτιμάνε δηλαδή να ρίχνουν όλο το βάρος τους στα φάρμακα επαναλαμβανόμενης χρήσης για τις χρόνιες παθήσεις, τους καρκίνους κλπ. Γι αυτό τα εμβόλια, είτε αφήνονται στις μικρές και μεσαίες φαρμακευτικές (Biontech, Moderna), είτε οι μεγάλες φαρμακευτικές πληρώνονται αδρά από τα κράτη και εν προκειμένω από το αμερικανικό και το βρετανικό, για να ρισκάρουν τα δις που χρειάζονται για αυτό το σκοπό. Αυτό έκαναν οι ΗΠΑ με την Pfizer και

τη Johnson & Johnson, αλλά και τη Moderna, όπου απλά προπλήρωσαν τα εμβόλια που πήραν αλλά βοήθησαν αυτές τις εταιρίες οικονομικά και διοικητικά στα εμβολιαστικά πειράματα και δοκιμές, ειδικά η κυβέρνηση Τζόνσον. Έτσι οι ΗΠΑ και το Ενωμένο Βασίλειο πήραν πιο νωρίς από κάθε άλλη χώρα τα εμβόλια που ήθελαν, εκτός από το Ισραήλ που αγόρασε πιο ακριβά από κάθε άλλον της Pfizer, οπότε εμβολίασαν τον πληθυσμό τους ταχύτατα αναγκάζοντας έτσι την επιθετικότητα της πανδημίας. Αντίθετα από τις τρεις σαμποταρίστριες της ΕΕ, που καμάρωναν ότι πλήρωσαν μερικά δις λιγότερο παζαρεύοντας επί μήνες για τα εμβόλια, ενώ στηρίχθηκαν κυρίως στο δέκα φορές πιο φτηνό από εκείνο της Pfizer εμβόλιο της AZ. Έτσι όλα τα πήραν καθυστερημένα, και υπονόμευσαν βαθιά τις οικονομίες που εκπροσωπούσαν βάζοντας τες να πληρώσουν δεκάδες και ίσως εκατοντάδες δις παραπάνω σε νέες αντιΚόβιντ καραντίνες, σε πρωτοφανή πολιτικό κερματισμό της ΕΕ, σε διαφήμιση του Brexit μιας και η Αγγλία τα πήγε περίφημα στον εμβολιασμό, και, το χειρότερο απ' όλα, σε χιλιάδες επιπλέον νεκρούς.

Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς μετά τα παραπάνω γιατί η AZ στην πράξη έχει τους λιγότερους δυνατούς λόγους να προωθήσει τη σημερινή παραγωγή και διανομή του εμβολίου στην ΕΕ. Μόνο όταν η πανδημία τελειώσει στις ανεπτυγμένες χώρες χάρη στην παραγωγή των άλλων φαρμακευτικών, που θα έχουν ισχυρό κέρδος από αυτόν τον εμβολιασμό από την πρώτη στιγμή, η AZ θα μπορέσει να αποκομίσει κάποια κέρδη κάνοντας από κει και πέρα για λίγα χρόνια το εμβόλιο της τελευταίας άμυνας στον κορονοϊό ώσπου αυτός να εξαφανιστεί. Μόνο σε αυτή τη δεύτερη φάση θα έχει κάποιο πλεονέκτημα γιατί το εμβόλιό της έχει πολλαπλά μικρότερο κόστος από εκείνο των ανταγωνιστών της καθώς θέλει ελάχιστη ψύξη συντήρησης. Στη μόνη περίπτωση που η AZ στάθηκε σχετικά συνεπής είναι στην Αγγλία, από το φόβο του αγγλικού κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της, αλλά και της Οξφόρδης που την τροφοδότησε με την πολύτιμη πατέντα. Αυτή την τάση για ασυνέπεια της AZ, που εύκολα μπορούσε κάθε διαπραγματευτής να την υποθέσει, τη διευκόλυναν οι σαμποταρίστριες υπεύθυνες του εμβολιασμού Ντερ Λάιεν και Κυριακίδου με το να μην κάνουν απολύτως δεσμευτική τη συμφωνία που επίσης καθυστερημένα υπογράψανε με την AZ.

Όμως στην περίπτωση της AZ δεν έχουμε μόνο σαν αιτία της καθυστέρησης το μηδενικό άμεσο κέρδος της. Αυτή έχει ένα κίνητρο να χαντακώνει ακόμα και ενεργητικά την ΕΕ σαμποτάροντας τον εμβολιασμό των κατοίκων της, για να βοηθήσει την πουτινική Ρωσία να καλύψει το κενό. Όπως γράψαμε στο παραπάνω συστηματικό άρθρο της *Νέας Ανατολής*, η AZ κάτω από την ηγεσία του Σοριό, είναι μια από τις ελάχιστες μεγάλες εταιρίες του Ενωμένου Βασιλείου (NA, 18 Φλεβάρη 2020, στο κεφάλαιο: εξυπηρετήσεις της AZ στην πουτινική Ρωσία) που καταδικάστηκε από τον αγγλικό τύπο, επειδή στάθηκε δίπλα στον Πούτιν όταν όλες οι

δυτικές κυβερνήσεις και μεγάλες εταιρίες προχώρησαν σε μποϊκοτάζ εναντίον του γιατί φυλάκισε αυθαίρετα τον CEO ενός μεγάλου δυτικού επενδυτικού κεφάλαιου για να το εξουδετερώσει, όπως συνηθίζει, σαν οικονομικό ανταγωνιστή του ρώσικου κρατικοολιγαρχικού μονοπώλιου. Με τέτοιες εκδουλεύσεις έχει αποσπάσει από αυτόν το προνόμιο να χτίζει μια μεγάλη φαρμακοβιομηχανία στη Ρωσία και κυρίως να έχει προνομιακή πρόσβαση για τα φάρμακά της σε όλη την πρώην ΕΣΣΔ. Επίσης όχι τυχαία επί Σοριό η AZ επεκτάθηκε στην Κίνα, τόσο ώστε εκεί να δουλεύει το 1/4 του συνολικού προσωπικού της. Είναι αυτοί οι ιδιαίτεροι οικονομικοί δεσμοί της AZ με το νεοχιτλικό μπλοκ που εξηγούν όχι μόνο τους λόγους για τους οποίους η AZ σαμποτάρει το εμβόλιό της στην ΕΕ, αλλά και γιατί σπρώχνει ενεργητικά και δίνει κύρος σε ένα εμβόλιο που έχει ποδοπατήσει κάθε επιστημονικό πρωτόκολλο δοκιμών σαν το Σπούτνικ ώστε να περάσει το τεστ του EMA και έτσι να μπορεί η πουτινική Ρωσία να εκβιάσει με το εμβόλιό της διπλωματικά και να εξαρτήσει παραπέρα την ήδη εξαρτημένη ενεργειακά ΕΕ. Θυμίζουμε εδώ πόσο χαρακτηριστική ήταν η διπλή πρωτοβουλία που πήρε ο Σοριό για να δώσει κύρος στο Σπούτνικ. Έτσι ανέλαβε στις 11 του Δεκέμβρη να δοκιμαστεί από το Μάρτη του 2021 ένα κοινό εμβόλιο της AZ με την κρατική εταιρία που παράγει το Σπούτνικ, το ινστιτούτο Γκαμαλέγια, και έτσι να προκύψει ένα νέο εμβόλιο μέσα από το συνδυασμό δύο ενέσεων, η πρώτη με το εμβόλιο της Οξφόρδης και η δεύτερη με το Σπούτνικ. Είναι χαρακτηριστικό ότι η AZ δέχτηκε οι δοκιμές των δύο αυτών εμβολίων να γίνουν κατ' αρχήν μόνο στη Ρωσία ή σε χώρες με αυταρχικές ή ρωσόφιλες κυβερνήσεις όπως η Λευκορωσία, το Αζερμπαϊτζάν, η Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα και η Αργεντινή. Το σοβαρότερο όμως είναι ότι 7 μήνες πριν από αυτήν την εκδούλευση ο Σοριό φαίνεται ότι έκανε μια ακόμα μεγαλύτερη στο ρώσικο κράτος όταν ανέθεσε στην κρατική φαρμακευτική του βιομηχανία, την R-Pharm να κατασκευάσει και να διανείμει στη Ρωσία το εμβόλιο της Οξφόρδης, παραδίνοντας του την πατέντα του εμβολίου. Ότι η Ρωσία είχε στα χέρια της αυτήν την πατέντα το παραδέχθηκε αργότερα ο Ντιμιτρίεφ χωρίς να διαψευστεί από την AZ. (Στο ίδιο παραπάνω άρθρο της *Νέας Ανατολής*). Το ότι το Σπούτνικ στηρίζεται σε μια παραλλαγμένη εκδοχή της AZ πιθανά να μην είναι κάτι άσχετο με αυτές τις εκδουλεύσεις. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβαίνει γιατί η AZ δεν χάνει πολλά πουλώντας την πατέντα του εμβολίου της στη Ρωσία και ανοίγοντας το δρόμο στο εμβόλιο της δεύτερης, ακόμα και υπονομεύοντας τη χρήση του δικού της σε αυτήν τη δίχως κέρδη φάση. Αντίθετα η πουτινική Ρωσία έχει λόγους να πληρώσει για όλες αυτές τις εκδουλεύσεις όσο-όσο σε χρήμα ή σε είδος ώστε να αποκτήσει στα γρήγορα ένα εμβόλιο με το όνομά της και να το στείλει στις τέσσερις άκρες του πλανήτη για να κατακτήσει πελώριους και πανάκριβους για αυτήν πολιτικούς πόντους τόσο σε συμπάθειες στην κοινή γνώμη όσο και σε διπλωματική διείσδυση, αυτό δηλαδή που βλέ-

πουμε τώρα στην Ευρώπη. Τέτοιες εκδουλεύσεις σε είδος όχι μόνο από τη Ρωσία, αλλά και από την Κίνα (γιατί κι αυτήν το εμβόλιο χρησιμοποιείται στην Ευρώπη σε αντιπαράθεση με τα δυτικά και την ίδια την ΕΕ) μπορούν να απαντήσουν και στο ερώτημα που είχε η φαρμακευτική αγορά γιατί ένας γίγαντας σαν την AstraZeneca, που δεν είχε ποτέ αναλάβει να ασχοληθεί με τα μη προσοδοφόρα εμβόλια, το έκανε τώρα και μάλιστα χωρίς καθόλου βραχυπρόθεσμο κέρδος (Κάπιταλ, 22/03.2020).

Οι όποιες λοιπόν ανοιχτές ή ενδεχόμενα κρυφές πολύμορφες εκδουλεύσεις της AZ και του CEO της προς τον Πούτιν, αλλά έμμεσα και προς την Κίνα, είναι φανερό ότι δεν έρχονται σε αντίθεση με το ότι οι απανταχού ρωσόφιλοι στη Δύση κάνουν τα πάντα για να αδυνατίσουν παραπέρα τους όσους εμβολιασμούς η AZ είναι διατεθειμένη να πραγματοποιήσει χωρίς η ίδια σαν AZ και ο σκοτεινός της CEO Σοριό να εκτίθεται. Ακόμα και οι πολεμικές κραυγές με τις οποίες κάθε τόσο συνοδεύει η Ντερ Λάιεν τις απειλές της ότι θα εμποδίσει την AZ να πουλήσει σε άλλες χώρες τα εμβόλια που αυτή κατασκευάζει σε εργοστάσια που βρίσκονται σε ευρωπαϊκό έδαφος, όχι μόνο είναι αδιάφορες για την AZ μιας και την απαλλάσσουν από την υποχρέωση της παραγωγής αυτών των εμβολίων, αλλά υπηρετούν και αυτές ακόμα πιο γενναϊόδωρα τα ρώσικα σχέδια. Γιατί με το να μην παίρνουν τρίτες χώρες τα εμβόλια που περιμένουν από την AZ επειδή αυτό το απαγορεύει η ΕΕ, είναι μια σίγουρη μέθοδος να μισήσουν αυτές οι χώρες την ΕΕ, ειδικά να τη μισήσει η Αγγλία, η πιο οξυδερκής σε ότι αφορά τον ρώσικο πουτινικό κίνδυνο και πιο ισχυρή στρατιωτικά και διπλωματικά απέναντί της ευρωπαϊκή χώρα. Επιπλέον αν η Ντερ Λάιεν πραγματοποιήσει την απειλή της τότε ήδη η Pfizer την έχει προειδοποιήσει ότι η Αγγλία πιθανά θα απαντήσει με αντίποινα και ότι σε αυτή την περίπτωση η Pfizer δεν θα μπορεί να παραδώσει στην ΕΕ τα εμβόλια που έχει αναλάβει να παραδώσει γιατί τα λιπίδια στα οποία περιέχεται το mRNA των εμβολίων που κατασκευάζει στην ΕΕ, παράγονται στην Αγγλία.

Δεν ξέρουμε αν αυτό το προβοκατόρικο τσιράκι της Μέρκελ τολμήσει να φτάσει ως εκεί, αν δηλαδή η ίδια και το αφεντικό της θα διακινδυνεύσουν να αυτοκτονήσουν πολιτικά παίρνοντας βέβαια στο λαιμό τους την ΕΕ. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι παίζοντας αυτό το αμοιβαία αλληλοσυμπληρούμενο παιχνίδι εκβιασμών με την AZ η Ντερ Λάιεν και η Μέρκελ έχουν ήδη προσφέρει μια πελώρια εκδούλευση στις δύο ανερχόμενες δυνάμεις του νέο-χιτλικού άξονα, ειδικά στην Ρωσία που ήδη αποσταθεροποιεί οικονομικά, διασπά πολιτικά και εξαρτάει ενεργειακά μια Ευρώπη και ετοιμάζεται πυρετώδικα να την καταπιεί στρατιωτικά την ύψιστη στιγμή της αποσάθρωσής της.

Εργαλείο στη μάχη για το Σπούτνικ και το πιστοποιητικό εμβολιασμού του Μητσοτάκη

Ένα απροσδόκητο θετικό σημείο μέσα σε αυτόν το γενικά ζοφερό πίνακα των εμβολιασμών στην ΕΕ είναι ότι η χώρα μας δεν πάει τόσο άσχημα, όπως συμβαίνει

συνήθως σε όλες τις κρατικές της δραστηριότητες. Ίσως αυτό να οφείλεται σε εκείνα τα τμήματα της κυβέρνησης που ανέλαβαν τον εμβολιασμό, όμως μπορεί να οφείλεται στο ότι υπάρχει μια ανάγκη να ενισχυθεί πολιτικά στην ΕΕ ο Μητσοτάκης που έχει αναλάβει να προωθήσει στην ΕΕ το κοινό πιστοποιητικό εμβολιασμού, για το οποίο έχει την αμέριστη υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ. Και για όσους απορούν πώς γίνεται και ο Μητσοτάκης προωθεί κάτι που θα βγάλει πιο γρήγορα τον ελληνικό τουρισμό από την κρίση, την απάντηση τη δίνει ο ίδιος με το στόμα του υπουργού τουρισμού Θεοχάρη. Αυτός δήλωσε ότι έγκυροι εμβολιασμοί θα πρέπει να θεωρούνται όχι μόνο εκείνοι που έχουν γίνει με τα εγκεκριμένα από την ΕΕ εμβόλια αλλά και εκείνα που έχουν γίνει με το ρώσικο καθώς και με τα κινέζικα εμβόλια (<https://www.protagon.gr/epikairotita/kalesma-theoxari-stous-rwsous-touristes-anagnwrizoume-to-sputnik-v-ws-isodynamo-me-ta-alla-emvolia-44342247189>, <https://gr.euronews.com/2021/03/16/ellada-potekai-pos-tha-anoiksei-to-tourismos>).

Η πιο πολύτιμη για το Κρεμλίνο δουλειά που έχει αναλάβει σήμερα η Ελλάδα των ρωσόδουλων κομματικών ηγεσιών είναι να πείσει μέσω **και** αυτού του πιστοποιητικού την EMA να εγκρίνει το Σπούτνικ. Φαίνεται και μέσα από αυτή την καμπάνια πόση αξία έχει για τη ρώσικη διπλωματία να φαίνεται η χώρα μας η πιο δυτική και μάλιστα η πιο ευρωπαϊκή και η πιο φιλοαμερικάνικη που υπάρχει ώστε να είναι πρωτοπόρα στο ρόλο του παντρολογητή της Δύσης με την Ανατολή με τους όρους της δεύτερης. Δηλαδή δεν πρέπει να ζητάει ανοιχτά να εγκριθεί το ρώσικο και το κινέζικο εμβόλιο, όπως το κάνουν διασπαστικά οι πιο ανοιχτά ρωσόφιλες Ουγγαρία, Σερβία, Σλοβακία, Σλοβενία κλπ αλλά να το περάσει με εντελώς πλάγιο και δήθεν συναινετικό τρόπο.

Το ότι ο σαμποταρίστης Μητσοτάκης δεν τα κάνει αυτά γιατί νοιάζεται για τον τουρισμό, αποδεικνύεται από το ότι άφησε την πανδημία να σαρώσει τη χώρα μας λίγο πριν το καλοκαίρι. Αυτό το πέτυχε βέβαια και με τη βοήθεια της ρωσόδουλης ακόμα πιο σαμποταριστικής αντιπολίτευσης. Ο καταμερισμός δράσης ήταν απλός και αφορούσε τον βασικό τομέα άμυνας απέναντι στην πανδημία, που είναι η **μη διάδοση του ιού** και όχι όπως επιμένει η ψευτοαριστερά, οι ΜΕΘ που αποτελούν τα μετόπισθεν της ανθρωπιστικής διαχείρισης μιας πανωλεθρίας. Έτσι η μεν πρωθυπουργία Μητσοτάκη και η αστυνομία Χρυσοχοϊδη φρόντισαν για την μη ουσιαστική αστυνομική επιτήρηση των πιο βασικών μέτρων ενάντια στη διάδοση του ιού, η δε αντιπολίτευση έριξε με εκατό τρόπους και κύρια μέσα από τη μη υγειονομική περιφρούρηση των διαδηλώσεών της το σύνθημα «όχι στην ατομική ευθύνη για τη μη διάδοση. Η ευθύνη ανήκει μόνο στο κράτος». Η κοινή τους πρόθεση αποδείχθηκε στην κοινή πλάτη που βάλανε στη παραβίαση των μέτρων διάδοσης από την εκκλησία και τελευταία στην κοινή τους ανοχή ή ακόμα και υποστήριξη στην εγκληματική άρνηση του εμβολιασμού από ένα μεγάλο μέρος του υγειονομικού προσωπικού.

ΡΩΣΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΟ: ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΣΤΟ ΞΕΦΩΤΟ

Έχουμε γράψει ότι ο διπλωματικός πόλεμος που έχει ξεσπάσει γύρω από την πορεία εμβολιασμών στην ΕΕ έχει σαν αφετηρία την επιδίωξη προώθησης του ρωσικού και του κινεζικού εμβολίου σε βάρος των ήδη εγκεκριμένων από τον ευρωπαϊκό οργανισμό φαρμάκων. Η έγκριση του EMA δεν είναι μόνο σημαντική για τη διοχέτευση στις χώρες της ΕΕ, αλλά για την αξιοπιστία του σε όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα στις φτωχές χώρες του τρίτου κόσμου που η Ρωσία μπορεί πιο εύκολα να εξαρτήσει με το εμβόλιο της από όσο τις πλούσιες που μπορούν να αγοράσουν τα πολύ πιο ακριβά εμβόλια σύγχρονης mRNA τεχνολογίας.

Όσο θα οξύνεται η πολιτική και εν μέρει ιατρική διαμάχη για τα εμβόλια, ιδιαίτερα για τα ανταγωνιστικά του ρωσικού εμβόλια της παλιάς τεχνολογίας με τον αδενοϊό, τόσο περισσότερο θα βγάζουν τη μούρη τους στην επιφάνεια οι πραγματικοί πλασιέδες των ρωσικών πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων στην Ευρώπη και στη χώρα μας. Έτσι για πρώτη φορά στις 2/4 από το βήμα της βουλής, ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ Τσίπρας τάχθηκε υπέρ της προμήθειας της χώρας με το ρωσικό εμβόλιο επικαλούμενος το παράδειγμα της Αυστρίας, που βρίσκεται σε διαπραγμάτευση, και του γερμανικού κρατιδίου της Βαυαρίας, που ζήτησε την έγκριση του Sputnik V.

Λίγες μέρες αργότερα, στις 5/4, μιλώντας στο Kontra ο πάντα ντυμένος ως ακραιφνής δυτικός κνίτης Τσίπρας επανέλαβε την πρότασή του φωτίζοντας περισσότερο τη γραμμή της διάθεσης της πατέντας των εμβολίων που υποστηρίζει: «Δεν θα μπορούσαμε να έχουμε από 800.000 εμβόλια και από το Sputnik και από το κινεζικό εμβόλιο; Αν θέλαμε, αν είχαμε μια κυβέρνηση που αυτό το είχε ως προτεραιότητα; Η θα δημιουργούσαμε θέμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα γινόμασταν το μαύρο πρόβατο, όταν οι ίδιοι το κάνουν; Η Γερμανία ήταν η πρώτη η οποία αγόρασε 30 εκατομμύρια εμβόλια από την Pfizer για να ενισχύσει τη δική της βιομηχανία. Τριάντα εκατομμύρια εμβόλια αγόρασε! Και συζητά και για το Sputnik. Και όχι μόνο η Γερμανία, αλλά και η Αυστρία, η Ουγγαρία το έχει κάνει». Ερωτώμενος εάν τα εμβόλια αυτά χρειάζονται έγκριση από τον EMA απάντησε: «Δηλαδή, η Ουγγαρία, η Σλοβενία που πήρε εμβόλια χωρίς την έγκριση, τι έχει πάθει ακριβώς; Για να μην παρεξηγηθώ. Εγώ δεν προκρίνω, δεν έθεσα ως Plan A αυτή τη στρατηγική, ως Plan B το έθεσα. Είπα η πρώτη πρωτοβουλία που πρέπει να γίνει είναι η ευρωπαϊκή και η διεθνής πρωτοβουλία για να καταργηθεί αυτή η αθλιότητα της πνευματικής ιδιοκτησίας ενός αγαθού σωτήριου για την ανθρώπινη ζωή. Δεν έχει ιδιοκτησία το εμβόλιο που σώζει ζωές αυτή την ώρα. Δεν μπορεί να ανήκει στη Pfizer και στη Moderna και στην AstraZeneca. Ανήκει στον πλανήτη, ανήκει στην ανθρωπότητα». Και η απάντηση του ιδρύματος που παράγει το Sputnik ήρθε σχεδόν αμέσως στο twitter με την πρόταση προμήθειας εμβολίων για 500 χιλ. άτομα μέσα στο Μάη. Εννοείται ότι η απαίτηση του Τσίπρα να δώσουν δωρεάν

την τεχνολογία τους στην ανθρωπότητα οι δυτικές φαρμακευτικές σε γενικές συνθήκες καπιταλισμού σημαίνει ούτε λίγο ούτε πολύ να μην ξαναβγούν εμβόλια που οι δοκιμές τους κοστίζουν δις χάρια από το ρίσκο να αποτύχουν. Το μόνο που θα είχε κάποιον νόημα θα ήταν μόνο αν οι πλούσιες χώρες πλήρωναν τις φαρμακευτικές για να αγοράσουν τις πατέντες των εμβολίων και μετά να τις διαθέσουν δωρεάν στις φτωχές. Στην πραγματικότητα με αυτήν τη συνηθισμένη του τζάμπα δημαγωγία ο Τσίπρας θέλει να ενοχοποιήσει και έτσι να εξουδετερώσει σαν ανταγωνίστριες εκείνες τις δυτικές φαρμακευτικές που έχουν βρει ένα εμβόλιο πολύ καλύτερο από εκείνο του πολύ καθυστερημένου στην τεχνολογία της υγείας αφεντικού του.

Αλλά δεν είναι μόνο ο Τσίπρας ή ο Κουτσούμπας που με τον ένα ή άλλο τρόπο ζητούν να εγκριθεί το ρωσικό εμβόλιο που παράγει το αφεντικό τους αλλιώς να καταργηθεί η υπεροχή των εμβολίων των δυτικών ανταγωνιστών του. Και ο δήθεν δυτικόφιλος πρωθυπουργός έχει ενεργήσει με τρόπο ώστε να εξυπηρετούνται τα ρωσικά πολιτικά συμφέροντα στην Ευρώπη. Έχει λοιπόν ιδιαίτερο ενδιαφέρον η απάντηση που έδωσε ο Μητσοτάκης στον Τσίπρα στις 2/4, στην οποία απάντηση παραδέχτηκε ότι η κυβέρνησή του πίεσε την ΕΕ για να εγκρίνει το Sputnik! «Εμείς έχουμε πιέσει την Ευρώπη», είπε, «να εγκρίνει το Sputnik και η Ευρώπη να αγοράσει -εάν υπάρχει, που έχω σοβαρή αμφιβολία ότι υπάρχει, παραγωγική δυνατότητα από τη Ρωσία- και το ρωσικό εμβόλιο και να το μοιράσει και αυτό, όπως μοιράζει τα υπόλοιπα εμβόλια. Πλην όμως, οι Ρώσοι δεν έχουν στείλει στοιχεία στον EMA. Και δεν φαντάζομαι να θέλετε να πάμε να κάνουμε ένα εμβόλιο το οποίο δεν έχει εγκριθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων. Εκτός αν στο βάθος του μυαλού σας, και θα κλείσω με αυτή την παρατήρηση, υπάρχει μια σατανική σκέψη. Η σατανική σκέψη είναι ότι θα μπορούσε να συμβεί στην Ελλάδα αυτό το οποίο έγινε στη Σλοβακία. Όπου ο τέως συνάδελφός μου πρωθυπουργός επιχειρήσει να αγοράσει το εμβόλιο Sputnik, έγινε φοβερή κυβερνητική κρίση και αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση του» (iefimerida, 6/4).

Ο Μητσοτάκης ξέρει πολύ καλά ότι δεν πρόκειται να πέσει από τη διακυβέρνηση αν φέρει το ρωσικό εμβόλιο γιατί δεν υπάρχει στην Ελλάδα κανένα ρεύμα κατά του ρωσικού ιμπεριαλισμού για να αντιδράσει σ' αυτή την εχθρική στην ασφάλεια των ευρωπαϊκών λαών κίνηση, απλά υποκρίνεται το δυτικόφιλο μπροστά στις ΗΠΑ που αναρωτιούνται αν πρέπει ή όχι να ποντάρουν στη χώρα μας σαν υποκατάστατο της Τουρκίας. Στην τελική, η Ευρώπη είναι τόσο βαθιά διαβρωμένη από τους ανθρώπους του Κρεμλίνου που για την προώθηση των ανατολικών συμφερόντων ο τιποτένιος αυτός πρωθυπουργός δε χρειάζεται να κάνει τίποτα περισσότερο από το να δολοπλοκεί πίσω από κλειστές πόρτες και να ασκεί πιέσεις στους ομολόγους του της ΕΕ υπέρ της Ρωσίας παριστάνοντας μπροστά στη δημοκρατική, οπότε και αντιπυτινική κοινή της γνώμη το νομιμόφρονα δυτικόφιλο.

Έγκλημα κατά του λαού η αντιεμβολιαστική δημαγωγία ενάντια στο εμβόλιο της AstraZeneca Εμβολιαστείτε μαζικά!

(δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 1/4/2021)

Την ώρα που η πανδημία βράζει, το πρώτο και πιο επείγον αίτημα πρέπει να είναι η επιτάχυνση και η διεύρυνση του εμβολιασμού με όλα τα μέχρι σήμερα εγκεκριμένα εμβόλια, Pfizer, Moderna, AstraZeneca. Κι όμως αμέσως μετά τη γνωμάτευση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων για το εμβόλιο της AstraZeneca ότι είναι ασφαλές για όλες τις ηλικίες, ο καθηγητής του ΕΚΠΑ Παναγιώτης Βλαχογιαννόπουλος, μέλος της Επιτροπής Φαρμακοεπαγρύπνησης (Ε.Φ.Α.Ρ) του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) παραιτήθηκε καταγγέλλοντας τον ΕΟΦ ότι δεν τολμά να αμφισβητήσει το εμβόλιο της AstraZeneca, και κρύβει την αλήθεια για τις παρενέργειες από «εθελόδουλεια» στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων!!! Μίλησε δηλαδή όπως θα μιλούσε ένας οποιοσδήποτε συνωμοσιολόγος με επιστημονικό μανδύα. Είναι το πιο καίριο χτύπημα του αντιεμβολιαστικού μεσαίωνα, σε μια κρίσιμη για τη χώρα στιγμή. Αυτό το χτύπημα το δίνει ένας από τους επώνυμους που υπέγραψαν την εκλογική διακήρυξη του ψευτοΚΚΕ στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, και καλούσαν για ψήφισή του.

Αποδεικνύεται ότι αυτό το κόμμα δεν δίνει δεκάρα στ αλήθεια για την υγεία του λαού, αφού δεν διστάζει να προωθήσει την εγκληματική αντιεμβολιαστική γραμμή που διασπάει αυτή τη στιγμή την ΕΕ και καθυστερεί την οικονομική ανάκαμψη των χωρών της, που μπορεί να γονατίσει τη ρημαγμένη από το σαμποτάζ Ελλάδα, γιατί μόνο έτσι εξυπηρετούνται τα ρωσικά στρατηγικά συμφέροντα ενώ κερδίζει επίσης έδαφος και το μη εγκεκριμένο ρωσικό εμβόλιο.

Το ζωτικό συμφέρον του λαού είναι να αγνοήσει κάθε αντιεπιστημονική μεσαιωνική δοξασία για δήθεν ακαταλληλότητα ενός ελεγχμένου ξανά και ξανά εμβολίου με το οποίο έχει ήδη εμβολιαστεί μαζικά ο πληθυσμός της Αγγλίας.

Εμβολιαστείτε άμεσα και μαζικά!

Σημείωση 4/4/2021: Μετά την παραίτηση του Παναγιώτη Βλαχογιαννόπουλου υπήρξε επίσημη τοποθέτηση-απάντηση του ΕΟΦ για το θέμα στην οποία αναφέρεται διεξοδικά στην προβλεπόμενη διαδικασία για περιστατικά που αναφέρονται σαν πιθανές παρενέργειες του εμβολίου και υπερασπίστηκε τη θέση του και τη θέση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού (EMA) για την ασφάλεια του εμβολίου της AstraZeneca. Παραθέτουμε εδώ χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Από τις αρχές Δεκεμβρίου 2020, πριν την έναρξη των εμβολιασμών, συγκροτήθηκε στον ΕΟΦ και ειδική Ομάδα Εργασίας (ΟΕ) στα πλαίσια της ΕΦΑΡ, με σκοπό τη διαρκή και ενδελεχή παρακολούθηση των ΑΕ των εμβολίων έναντι του SARS-CoV-2. Πρόκειται για δύο διεπιστημονικά όργανα, αποτελούμενα από 25 επιστήμονες αναγνωρισμένου κύρους και διαφορετικών ειδικοτήτων από όλη την Ελλάδα, με μεγάλη εμπειρία στην αξιολόγηση περιστατικών, η οποία γίνεται με βάση διεθνείς κανόνες, παραδεδομένα κριτήρια και μεθοδολογία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (Π.Ο.Υ), που εφαρμόζουν και οι ομόλογοί μας Οργανισμοί και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (Ε.Μ.Α.), τα διαθέσιμα στοιχεία κάθε περιστατικού και τη διεθνή βιβλιογραφία. Οσάκις απαιτείται ειδικότητα μη εκπροσωπούμενη, ζητείται γνώμη αντίστοιχων ειδικών».

(...)

<<Αναφορικά με το συγκεκριμένο περιστατικό που αποτελεί το αντικείμενο των συζητήσεων, θεωρούμε ότι πρέπει να γνωστοποιηθούν τα παρακάτω, προκειμένου να αποκατασταθεί η διαστρέβλωση που έχει παρατηρηθεί τις τε-

λευταίες ημέρες, η οποία θίγει βαθιά το κύρος, την ακεραιότητα, την υπόληψη και την αξιοπιστία της Ε.ΦΑΡ., της Ε.ΦΑΡ./ΟΕ και του ΕΟΦ συνολικά, υπονομεύοντας και ακυρώνοντας ένα πολύχρονο, κοπιαστικό, αθόρυβο, εθελοντικό και πολύ ουσιαστικό έργο.

Το περιστατικό εξετάστηκε από την ΟΕ/Ε.ΦΑΡ. στις 09/3/21, αμέσως μόλις εστάλη η ΚΚ και ζητήθηκαν συμπληρωματικά στοιχεία από τους θεράποντες ιατρούς. Στις 16/3/21 συνεκλήθη εκ νέου η ΟΕ/Ε.ΦΑΡ. σε κοινή συνεδρίαση με την ολομέλεια της Ε.ΦΑΡ. Κατόπιν διεξοδικής εξέτασης του συνόλου των διαθέσιμων κλινικών και εργαστηριακών στοιχείων του συγκεκριμένου περιστατικού, έκρινε ότι δεν είναι δυνατόν επί του παρόντος να αποκλείσει την αιτιολογική συσχέτιση του αναφερόμενου συμβάντος με τον εμβολιασμό. Σύμφωνα με τα κριτήρια του Π.Ο.Υ. κατέταξε το περιστατικό στον βαθμό «possible». Εφόσον προκύψουν νεότερα στοιχεία, το περιστατικό θα επανεξετασθεί.

Ο ΕΟΦ απέστειλε την αξιολόγηση αυτή στην ευρωπαϊκή βάση αναφορών ανεπιθύμητων ενεργειών, η οποία προηγήθηκε κατά 2 ημέρες της ανακοίνωσης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA) που κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα για παρόμοια σπανιότητα περιστατικά θρομβώσεων με συνοδό θρομβοπενία (possible risk) του εμβολίου της Astra-Zeneca (AZ) (Ανακοίνωση EMA στις 18/3/2021, η μετάφραση της οποίας αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του ΕΟΦ).

Στις 19/3/2021 ο EMA μέσω της Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση (CHMP) και κατόπιν εισηγήσεως της PRAC (στις διαδικασίες αυτές συμμετέχει θεσμικά και ο ΕΟΦ) ζήτησε την επικαιροποίηση των εγκεκριμένων στοιχείων του εμβολίου της Astra-Zeneca (AZ) και την αποστολή σχετικής ενημερωτικής επιστολής στους επαγγελματίες υγείας. Στις 19/3/2021 η AZ, συμμορφούμενη, απέστειλε στον ΕΟΦ σχέδιο επιστολής «Απευθείας Επικοινωνίας με Επαγγελματίες Υγείας» (DHPC) σχετικά με το εμβόλιο της και το υπό εξέταση ζήτημα. Η ΟΕ/Ε.ΦΑΡ. επεξεργάστηκε και διόρθωσε κρίσιμα σημεία της επιστολής και συνέστησε αποστολή της επιστολής σε όλους ανεξαιρέτως τους Επαγγελματίες Υγείας, την εκτενή διανομή της οποίας ξεκίνησε η AZ στις 24/3/21, σύμφωνα με το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα>>.

(...)

<<Συγκεκριμένα, αναφορές περί απροθυμίας ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα. Οι αναφορές αυτές εκπορεύθηκαν από πρόσφατα ορισθέν αναπληρωματικό μέλος της Ε.ΦΑΡ., το οποίο συμμετείχε σε μία μόνο συνεδρίαση, χωρίς να γνωρίζει τον τρόπο λειτουργίας της επιτροπής, τον τρόπο αξιολόγησης, ούτε το πλήθος, ούτε το αποτέλεσμα προηγούμενων αξιολογήσεων. Ως προς τις αναφορές περί αξιακού συστήματος, θεωρούμε ότι ο σεβασμός των προσωπικών δεδομένων, η τήρηση ανειλημμένων υποχρεώσεων και ο σεβασμός των συνομιλητών αποτελούν θεμελιώδεις ηθικές αξίες οποιουδήποτε θέλει να συμβάλλει πραγματικά και ουσιαστικά στο κοινό καλό και στην προάσπιση της Δημόσιας Υγείας

Η Ε.ΦΑΡ. και η ΟΕ/Ε.ΦΑΡ. λαμβάνει αποφάσεις με αμεροληψία και απόλυτη ελευθερία στην έκφραση της επιστημονικής της σκέψης, και είναι άδικο να λοιδωρείται το έργο της από αμετροεπίεις συμπεριφορές. Οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν ότι ο ΕΟΦ και η ΕΦΑΡ εργάζονται διαρκώς και ανιδιοτελώς για την προάσπιση της υγείας όλων. Η ενημέρωση θα γίνεται συντεταγμένα και βάσει στοιχείων ή εκτάκτως, μόνο όμως εφόσον κριθεί αναγκαίο και πάντοτε βάσει των διαθέσιμων μέχρι εκείνη τη στιγμή, επιστημονικών δεδομένων. Για την ορθή ενημέρωση των πολιτών, θέματα φαρμακοεπαγρύπνησης αναρτώνται συστηματικά στις σχετικές ανακοινώσεις του ΕΟΦ. Υπενθυμίζεται η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής πιθανολογούμενων ανεπιθύμητων ενεργειών φαρμάκων και εμβολίων μέσω της ιστοσελίδας του ΕΟΦ>>.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΟΝΟ ΒΓΑΖΟΝΤΑΣ ΧΡΥΣΟ

Μετά την ψήφιση της νέας σύμβασης για τη λειτουργία των μεταλλείων Κασσάνδρας από τη Βουλή, είναι η στάση των εργατών της “Ελληνικός Χρυσός” απέναντι στο κράτος και στην εταιρεία, αυτό που θα κρίνει αποφασιστικά την τύχη των ίδιων, της περιοχής που ζουν, και της βαριάς βιομηχανίας της χώρας. Η σταθερή πάλη τους απέναντι στην εργοδοσία, στα μισθολογικά και γενικότερα τα εργασιακά ζητήματα πρέπει να συνδυαστεί με την πάλη να γίνει η επένδυση, δηλαδή με τη μάχη με αυτούς που ανοιχτά την πολεμάνε γιατί εκπροσωπούν τα πιο σκοτεινά αντεργατικά και αντιλαϊκά σχέδια ενώ παριστάνουν ότι παλεύουν για αυτά. Το αληθινό πρόβλημα είναι

Για να δούμε ποια είναι η κατάσταση πρέπει να ξεκινήσουμε κατ' αρχήν από τη σύμβαση που υπογράφηκε και για την οποία δεν πρέπει να υπάρχουν αυταπάτες. Κι αυτή προοιωνίζει άσχημο μέλλον, γιατί το ζήτημα κλειδί, που είναι η λειτουργία της μεταλλουργίας χρυσού παραπέμπεται στο μέλλον. Η μη λειτουργία της μεταλλουργίας ήταν και είναι η βασική απαίτηση του σκληρού πυρήνα των βασικών σαμποταριστών της επένδυσης, δηλαδή του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, κάθε λογής φασιστών και σοσιαλφασιστών καθώς και των αρχηγών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (ΚΙΝΑΛ) οι οποίοι εδώ και χρόνια πολεμούν την αξιοποίηση του εξαιρετικά πλούσιου σε χρυσό μεταλλεύματος της Κασσάνδρας.

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΕΙ Η ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Όπως μπορεί εύκολα να διαπιστώσει κάποιος διαβάζοντας τη σύμβαση, η μεταλλουργία χρυσού, δηλαδή η βιομηχανική εγκατάσταση για την εξαγωγή του χρυσού από το μετάλλευμα, που είναι ο όρος για την επιβίωση των μεταλλείων, αναβάλλεται για αργότερα και χωρίς να υπάρχει ούτε προσδιορισμός του χρόνου, ούτε, το σημαντικότερο, καμιά εγγύηση ότι θα δοθεί η άδεια ή αυτή η μεταλλουργία. Μάλιστα η πείρα λέει ότι το ελληνικό πολιτικό σύστημα σύσσωμο σκοπεύει να μην εγκρίνει τη μεταλλουργία και απλά αναζητά προσχήματα για αυτό.

Έτσι στη σελίδα 23 και στο άρθρο 15.1 η σύμβαση αναφέρει: «*Η Εταιρεία οφείλει να υποβάλει στο Δημόσιο, μετά την παρέλευση δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία έναρξης Ισχύος και πριν την παρέλευση εικοσιτεσσάρων (24) μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος, γραπτή πρόταση για την ανάπτυξη, τη χρηματοδότηση, την κατασκευή και τη λειτουργία εργοστασίου μεταλλουργίας (το Εργοστάσιο Μεταλλουργίας) που θα επεξεργάζεται μετάλλευμα χρυσού (Au), το οποίο θα εξορύσσεται από την Ολυμπιάδα (και από άλλες Μεταλλευτικές Παραχωρήσεις, κατά τη διακριτική ευχέρεια της Εταιρείας) χρησιμοποιώντας την καλύτερη διαθέσιμη τεχνολογία και σύμφωνα με το Έγγραφο Αναφοράς για τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές αναφορικά με τη Διαχείριση Αποβλήτων της Εξορυκτικής Βιομηχανίας που δημοσιεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το Άρθρο 21 (3) της Οδηγίας 2006/21/ΕΚ (όπως τροποποιείται, συμπληρώνεται ή αντικαθίσταται στη συνέχεια), όπως καθορίζεται εύλογα από την Εταιρεία (η Πρόταση Μεταλλουργίας)».*

Δεν υπάρχει κανένας απολύτως οικονομικός ή περιβαλλοντικός λόγος για αυτή τη χρονική μετατόπιση υποχρεωτικά τουλάχιστον κατά ένα χρόνο όχι να γίνει η μεταλλουργία χρυσού, αλλά μόνο να υποβληθεί από την εταιρεία μια πρόταση για τη μέθοδο που θα ακολουθηθεί. Κι αυτό χωρίς το κράτος να δεσμεύεται ούτε στο ελάχιστο ότι θα την εγκρίνει. Και γιατί να την εγκρίνει αφού εδώ και δεκαετίες το ελληνικό κράτος με κάθε κυβερνήσή του απορρίπτει όποια μέθοδο του προταθεί, ενώ αυτή η μέθοδος είναι η κάθε φορά τεχνολογικά πιο προωθημένη στον κόσμο σε κάθε εποχή; Έτσι ενώ έπρεπε στις αρχές του 2015 να δώσει τις άδειες για τη μέθοδο της ακαριαίας τήξης (flash smelting) δεν το έκανε. Έτσι η канаδική εταιρεία καταφεύγει στο ΣτΕ το οποίο την δικαιώνει με την 3191/2015 απόφασή του. Συγκεκριμένα η απόφαση τονίζει ότι: «*η άρνηση της Διοί-*

κησης να εγκρίνει το εν λόγω προσάρτημα με την αιτιολογία που παρατίθεται στη συμπροσβαλλόμενη με αρ. πρωτ. ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.5.1.6/οικ.175135/1047/28.4.2015 πράξη του Υπουργού Π.Α.Π.Ε.Ν. είναι παράνομη...», δίνοντας απάντηση και στο θέμα της επιτόπου δοκιμής αναφέροντας «*...οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι και ως αβάσιμοι, διότι μόνο το γεγονός ότι οι δοκιμές δεν διενεργήθηκαν επί τόπου, ανεξαρτήτως του εάν αυτό ήταν εφικτό, δεν αρκεί για να στηρίξει την απόρριψη των διενεργηθεισών δε εξειδικευμένων εργαστηρίων δοκιμών...»*(σφ. υπουργός ήταν τότε ο Λαφαζάνης). Παρόλα αυτά τον Αύγουστο του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ με το Σκουρλέτη, ο οποίος στηρίχτηκε στο παράνομο αιτιολογικό Λαφαζάνη, με την ΔΜΕΒΟ/Α/Φ.7.49.13/177642/1854/19.08.2015 απόφαση του ΥΠΑΠΕΝ ποδοπάτησε την απόφαση του ΣΤΕ και ανέστειλε τις εργασίες της Ελ. Χρυσός. Δηλαδή απέρριψε την καλύτερη περιβαλλοντικά μέθοδο που υπήρχε στον κόσμο εκείνη τη στιγμή, την φινλανδική μέθοδο της ακαριαίας τήξης (flash smelting). Το χαρακτηριστικό είναι ότι ούτε τότε ούτε ποτέ πριν δεν βγήκε κανένα κόμμα, πλην της ΟΑΚΚΕ, να υποστηρίξει αυτή την μέθοδο, όπως και την κάθε φορά διεθνώς πιο έγκυρη προτεινόμενη μέθοδο. Το σαμποτάζ ειδικά της μεταλλουργίας χρυσού στην Ελλάδα εδώ και τριάντα χρόνια είναι όχι απλά μια διακομματική δουλειά, αλλά ουσιαστικά μια πανεθνική αποστολή!

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι μετά από ένα χρόνο υποβάλλεται μια νέα πρόταση μεταλλουργίας χρυσού από την εταιρεία. Στη σύμβαση προβλέπονται μια σειρά δοκιμασίες για τους καναδούς, που από όσο φαίνεται λειτουργηγούν όπως όλοι οι κυνηγοί χρυσού, δηλαδή το μυαλό τους θολώνει και δεν βλέπουν δίπλα τους που στη Χαλκιδική απλώνονται τα κρανία πολλών χρεωκοπημένων εταιρειών που πήγαν να βγάλουν το χρυσάφι που είναι θαμμένο δίπλα στην «κιβωτό της ορθοδοξίας». Έτσι 1. δεσμεύτηκαν με το άρθρο 15.2 σύμφωνα με το οποίο συγκροτείται Επιτροπή Μεταλλουργίας που αποτελείται από 3 μέλη διορισμένα από το Δημόσιο και 3 μέλη διορισμένα από την Εταιρεία. Η Επιτροπή αυτή αξιολογεί και αποφασίζει για την πρόταση με χρονικό περιθώριο 6 μηνών. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο 15.2(δ)(iv) «*οι αποφάσεις της Επιτροπής πρέπει να είναι ομόφωνες*», δηλαδή πρέπει να συμφωνήσουν όλοι οι εκπρόσωποι του κράτους σε αυτήν την επιτροπή. 2. Υποθέτοντας ότι θα υπάρξει ομοφωνία, εφαρμόζεται στη συνέχεια το άρθρο 15.4 Διακριτική Ευχέρεια Υπουργού, σύμφωνα με το οποίο, αν αυτός τότε δεν θα είναι κάποιος συριζαίος, μπορεί μέσα σε ένα διάστημα 3 μηνών είτε να την εγκρίνει, είτε να την απορρίψει. 3. Στην περίπτωση της απόρριψης από τον υπουργό η Εταιρεία πρέπει να αρχίσει πάλι από την αρχή και να υποβάλλει νέα πρόταση με διαφορετική μέθοδο Μεταλλουργίας. Όμως οι τρόποι μεταλλουργίας χρυσού είναι δεδομένοι και είναι αυτοί που εφαρμόζονται παγκόσμια με σημερινή αιχμή της τεχνολογίας να παραμένει η μέθοδος του flash smelting. Αν λοιπόν αυτή η μέθοδος απορριφθεί τότε δεν μπορούμε να φανταστούμε ποια θα είναι η πιο καινούργια τότε. Ουσιαστικά αν η κυβέρνηση πράγματι ήθελε την επένδυση, που σημαίνει αν ήθελε πραγματικά την μεταλλουργία χρυσού, θα πέρναγε μια σύμβαση που καθαρά και ξάστερα θα είχε πλήρη αποδοχή της μεθόδου του flash smelting».

ότι ο μεγαλύτερος εχθρός της επένδυσης δεν είναι ένας άλλος μεμονωμένος καπιταλιστής και ένας άλλος εργοδότης αλλά ο συλλογικός εργοδότης της χώρας, δηλαδή το ελληνικό κράτος που εδώ και χρόνια πολεμάει με μανία τη μεταλλουργία χρυσού. Αυτό οφείλεται στο ότι οι κομματικές ηγετικές μονάδες που κυριαρχούν σε αυτό κράτος είναι εξαρτημένες από μεγάλα ξένα συμφέροντα, και από μεγάλες ιμπεριαλιστικές και μάλιστα νέες φασιστικές δυνάμεις που δεν θέλουν τη μεγάλη βαριά βιομηχανία στη χώρα μας, ιδιαίτερα στο πολιτικά και γεωγραφικά κρίσιμο Άγιο Όρος. Όλα δείχνουν ότι πλησιάζει η μεγάλη μάχη.

Στην πραγματικότητα το εγκεκριμένο από το Μητσοτάκη νομοσχέδιο είναι τέτοιο ώστε να εξυπηρετεί ταυτόχρονα δύο πάγιους στόχους του διακομματικού καθεστώτος: Ο πρώτος είναι να καθησυχάζονται για στρατηγικούς λόγους οι ΗΠΑ, οι οποίες στηρίζουν διπλωματικά στο εξωτερικό τα καναδικά οικονομικά συμφέροντα όταν αυτά απειλούνται πολιτικά. Και ο δεύτερος, ο βασικός, να μην προχωράει ποτέ η μεταλλουργία χρυσού. Σύμφωνα με την Καθημερινή της 5 Μάρτη: «*Οι πρεσβείες του Καναδά και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής στην Αθήνα καλωσόρισαν την υπογραφή της συμφωνίας*». Σε ενίσχυση του καθησυχασμού των ΗΠΑ το ψευτοΚΚΕ τοποθετείται στη Βουλή στις 17 Μάρτη κατά τη συζήτηση του παραπάνω νομοσχεδίου με τρόπο που να φαίνεται ότι η χώρα είναι η πεσμένη στα πόδια των Αμερικάνων και τους δίνει τα πάντα και μόνο το ίδιο απελπισμένα αντιστέκεται με το ασήμαντο 5%. Δηλαδή τους καθησυχάζει ότι όλα θα πάνε καλά γι αυτούς. Και αυτοί, δηλαδή μια υπερδύναμη σε πτώση που παίρνει σαν αντάλλαγμα για το χτύπημα των δικών της και των φιλικών της πιο βασικών βιομηχανικών επενδύσεων (Ελευσίνα, Χρυσός Χαλκιδικής) την παραμονή των στρατιωτικών της βάσεων στη χώρα, πιστεύουν αυτές τις διαβεβαιώσεις.

Λέει ο αγορητής του ψευτοΚΚΕ Δελής «*Όμως, δεν συνέβη το ίδιο και με τον Αμερικανό Πρέσβη. Αυτός αποδείχτηκε ότι ήταν καλά ενημερωμένος. Το μαρτυρά η ίδια η αυτοπρόσωπη παρουσία του στην επίσημη υπογραφή αυτής της αναθεωρημένης σύμβασης στις 5 Φεβρουαρίου, την οποία συμφωνία μάλιστα και πρώτος πρώτος αυτός ο Πρέσβης ανήγγειλε δημόσια την ίδια μέρα με ένα πανηγυρικό tweet. «Αναμενόμενο» θα πει κάποιος, αφού η σημερινή σύμβαση καταλήχθηκε και με την παραινση και με τις ευλογίες του. Άλλωστε, καθόλου δεν κρύβονται. Αντίθετα, διαφημίζονται οι πολυεπίπεδες παρεμβάσεις της αμερικανικής Πρεσβείας στα ζητήματα των ξένων επενδύσεων στη χώρα μας, όπως στην επιχειρηματικών κολοσσών όπως η MICROSOFT ή η ONEX, που αφού έβαλε στο χέρι της το Νεώριο της Σύρου και τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, για να τα λειτουργεί ουσιαστικά ως τεχνικές βάσεις του Αμερικανικού Πολεμικού Στόλου, τώρα της άνοιξε η όρεξη και θέλει και τα Ναυπηγεία του Σκαρμαγκά. Μην ξεχάσουμε βέβαια και τα λιμάνια της Αλεξανδρούπολης και της Καβάλας, που θεωρούνται καταρρομένα από τους Αμερικανούς και προορισμένα να υπηρετήσουν τους επικίνδυνους για το λαό μας γεωστρατηγικούς τους στόχους» (πρακτικά της Βουλής, 17 Μάρτη).*

Το ψευτοΚΚΕ βέβαια όχι μόνο δεν το ένοιωσε η ταχύτητα και απρόσκοπτα ολοκληρωμένη παράδοση -ξεπούλημα των απείρως μεγαλύτερης στρατηγικής σημασίας λιμανιών του Πειραιά στην Κίνα (ΚΟΣΚΟ) ή της Θεσσαλονίκης στη Ρωσία (Σαββίδης) αλλά κρύβει με ψέμματα ότι καμιά από τις παραχωρήσεις λιμανιών ή ακόμα περισσότερα βιομηχανιών που έχουν εξαγγελθεί ότι θα γίνουν στις ΗΠΑ δεν έχει πραγματοποιηθεί, ακριβώς γιατί πρόκειται για εξαγγελίες με στόχο τον καθησυχασμό της κατερχόμενης υπερδύναμης. Αυτό το απέδειξε παλιότερα το κλείσιμο της επίσης διαρκώς καθησυχάζομενης канаδικής TVX από το κράτος και η συνακόλουθη χρεωκοπία της. Και όμως και αυτή ξεκίνησε με χαρά τα μεταλλεία που απέκτησε φτηνά χωρίς να την νοιάζει που τα πήρε επειδή δολοφονήθηκαν από την 17N οι προηγούμενοι ιδιοκτήτες των μεταλλείων Αθανασιάδης Μποδοσάκης και

λίγο μετά ο διάδοχος του Βρανόπουλος σαν διοικητής του νέου ιδιοκτήτη: της Εθνικής Τράπεζας. Έτσι δεν νοιάστηκε για τους λόγους της χρεωκοπίας της TVX η Ελντοράντο όταν την αγόρασε από τον Μπόμπολα, στον οποίο ουσιαστικά τζάμπα την είχε προσφέρει το ελληνικό κράτος. Από όλη αυτή την ιστορία συνάγουμε ότι θα απορριφθεί η μέθοδος της ακαριαίας τήξης για μια ακόμα φορά με οποιοδήποτε πρόσχημα και μετά ουσιαστικά δεν υπάρχει άλλος δρόμος και επόμενη φορά. Ο λόγος είναι πολιτικός όπως πάντα. Η επίσημη Ελλάδα, διακομματικά, ως προς την ηγεσία της, είναι εντελώς υπόδουλη στο Πούτιν και δεν θα ανεχτεί δίπλα στη μονή του Παντελεήμονα, δηλαδή δίπλα στην πολύ φιλική του μονή, που επισκέπτεται τακτικά στην προσπάθειά του να ελέγξει όλο το Άγιο Όρος και την Ορθοδοξία, να υπάρχει μια αμερικανική επένδυση με μεγάλο βάρος στην οικονομία της χώρας, που θα απασχολεί χιλιάδες εργαζόμενους. Κάτι τέτοιο θα είναι ένα πολύ σοβαρό πολιτικό εμπόδιο για τα σχέδιά της Ρωσίας στη χώρα μας. Γιαυτό χωρίς ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα απελευθέρωσης από τα κόμματα, κομματικές ηγετικές φράξιες και κρατικούς θεσμούς διαβρωμένους μέχρι το μεδούλι από πιστούς υπηρέτες του Κρεμλίνου, οι οποίοι ελέγχουν τα βασικά πολιτικά και ιδεολογικά γάγγλια της χώρας, δεν θα γίνει ποτέ μια μεταλλουργία χρυσού από δυτική εταιρεία. Αυτός είναι ο πραγματικός αλλά ανομολόγητος στόχος του Μητσοτάκη και του φιλορώσικου πολιτικού μπλοκ στην Ελλάδα. Το παράδειγμα ειδικά της TVX είναι εξαιρετικά διδακτικό για τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε από τους σαμποταριστές με τελικό αποτέλεσμα όχι μόνο το διωξίμο της από την Ελλάδα αλλά και τη χρεωκοπία της.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΤΙ «ΚΡΥΒΕΙ ΣΤΑ ΣΕΝΤΟΥΚΙΑ ΤΗΣ Η ΕΛ. ΧΡΥΣΟΣ»

Οι σαμποταριστές της βιομηχανίας και κυρίως το ψευτοΚΚΕ ποτέ δεν λένε στους εργάτες να κοιτάζουν τα οικονομικά στοιχεία μιας βιομηχανίας, αντίθετα τους αποτρέπουν λέγοντάς τους ότι κάτι τέτοιο θα ήταν μια αστική ρεφορμιστική παρέκκλιση. Τα στελέχη τους φυσικά ξέρουν πολύ καλά τα θεμελιώδη οικονομικά στοιχεία τους. Τα χρειάζονται για να χτυπούν ένα εργοστάσιο με ταξικά προσχήματα μόνο όταν βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική θέση ώστε να του δώσουν τη χαριστική βολή. Αυτό κάνανε στη Χαλυβουργία Ασπροπύργου, που είχε ζημιές επειδή χτύπαγαν οι κυβερνήσεις των σαμποταριστών ηγετών με πανύψηλες τιμές ρεύματος σε ώρες τεράστιας κρίσης της οικοδομής. Το ΠΑΜΕ την αποτέλειωσε μέσα σε ένα όργιο αντιδημοκρατίας και με συμπαραστάτη το ναζι-Κασιδιάρη, με μια απεργία διαρκείας γιατί μείωσε τις ώρες δουλειάς επειδή είχε μικρότερη παραγωγή μειώνοντας τους χρόνους εργασίας και αντίστοιχα τους μισθούς αντί να απολύσει προσωπικό. Αντίθετα όταν τα πράγματα πάνε κάπως καλά για το εργοστάσιο τα συνδικαλιστικά στελέχη του Περισσού λειτουργούν σαν γλύφτες της εργοδοσίας ενώ μπροστά στους εργάτες καμώνονται τους αντιεργοδοτικούς χωρίς να κινδυνεύουν.

Αντίθετα οι συνειδητοί εργάτες πρέπει να ξέρουν τα οικονομικά στοιχεία ενός εργοστασίου στο οποίο κάνουν συνδικαλιστική και πολιτική δουλειά για δύο λόγους. Ο ένας

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΟΝΟ ΒΓΑΖΟΝΤΑΣ ΧΡΥΣΟ

Συνέχεια από τη σελ. 7

είναι ότι έτσι μπορούν να καθορίζουν τα οικονομικά αιτήματά τους έτσι ώστε να αντιστοιχούν στην οικονομική πραγματικότητα, δηλαδή αν το εργοστάσιο έχει κέρδη να απαιτούν αύξηση μισθών, μικρότερη ένταση της δουλειάς κλπ, ενώ αν αυτό βρίσκεται σε παρατεταμένη κατάσταση ζημιών πρέπει να μελετάνε όσο μπορούν τις αιτίες, πχ αν πραγματικά υπάρχει μείωση των εργασιών της επιχείρησης ή λόγω γενικής οικονομικής κρίσης ή κρίσης ενός κλάδου ή αν πρόκειται για εκμετάλλευση της ανεργίας από το αφεντικό ώστε να αποσπάει μεγαλύτερα κέρδη με εντατικοποίηση της δουλειάς και μείωση του μεροκάματου. Επίσης πρέπει να εξετάζεται αν η πάωση εργασιών οφείλεται σε αδυναμία μιας επιχείρησης να παρακολουθήσει την τεχνολογική πρόοδο ή αν πρόκειται για βρώμικα χτυπήματα από έναν ανταγωνιστή με κρατική και ιμπεριαλιστική ή ακόμα με ωμή μαφιόζικη μορφή ή αν γενικότερα οι ζημιές οφείλονται σε κακοδιαχείριση και ρεμούλες των μετόχων της εταιρίας κλπ. Παράλληλα σε κάθε μια από αυτές τις περιπτώσεις οι εργαζόμενοι πρέπει να παίρνουν υπ όψιν τους τους γενικότερους οικονομικούς ταξικούς συσχετισμούς σε επίπεδο προσφοράς και ζήτησης εργασίας αν δηλαδή νοιάζονται να μην κλείσει το εργοστάσιο και βρεθούν στον παγωμένο ωκεανό της ανεργίας ή αν πρόκειται για μια εποχή άνθησης της συσσώρευσης του παραγωγικού κεφάλαιου και δεν είναι δύσκολο να βρει ένας εργαζόμενος δουλειά σε μια άλλη επιχείρηση. Αν οι εργάτες δεν μελετάνε τις οικονομικές και γενικότερα τις ταξικές τους διεκδικήσεις μπορεί να χτυπήσουν άσχημα την ίδια την τάξη τους και έτσι να την απογοητεύσουν και να την στείλουν στην χειρότερη αντίδραση. Ακόμα χειρότερα μπορούν να δουλέψουν άμεσα για το πιο φασιστικό και πιο αντεργατικό κεφάλαιο, εκείνο που θέλει να αγοράσει για ένα κομμάτι ψωμί ή και να κλείσει την επιχείρηση στην οποία δουλεύουν.

Ο δεύτερος και βαθύτερος λόγος για τον οποίο οι εργάτες και εργαζόμενοι πρέπει να μελετάνε συστηματικά τα οικονομικά στοιχεία σε κάθε επιχείρηση και να απαιτούν από τους επικεφαλής της να τους ανοίγουν αυτά τα στοιχεία όσο γίνεται περισσότερο είναι στρατηγικού χαρακτήρα. Το εργοστάσιο είναι σήμερα ο χώρος που το κεφάλαιο αποσπάει από αυτούς την υπερεργασία τους και στο οποίο οι ίδιοι εξασφαλίζουν το μεροκάματο τους, δηλαδή τα μέσα επιβίωσής τους. Όμως είναι και η βάση της μελλοντικής σοσιαλιστικής παραγωγής και της πολιτικής τους εξουσίας. Γι αυτό οι εργάτες πρέπει να ξέρουν όσο γίνεται περισσότερο τη λειτουργία του, για να το διοικήσουν αύριο σαν τάξη τόσο οικονομικά, όσο κυρίως πολιτικά, σαν τον βασικό πυρήνα της αυριανής τους εξουσίας. Αυτό μαθαίνεται από τώρα, στον καπιταλισμό. Αντίθετα το ψευτοΚΚΕ έχει ζωτικό συμφέρον να μην ξέουν τίποτα οι εργάτες ούτε από παραγωγή, είτε από διοίκηση, είτε ακόμα περισσότερο από πολιτική διαχείριση γιατί αυτό το κόμμα θέλει όταν αρπάξει την εξουσία, σαν κολαούζος του ρώσικου ιμπεριαλισμού να κάνει τα στελέχη του επιτηρητές των εργατών στα λίγα εργοστάσια και επιχειρήσεις-αποικιακές γαλέρες, που θα έχουν απομείνει στον εξαθλιωμένο αυτό τόπο.

Κάνουμε αυτή την εισαγωγή για να έρθουμε στο είδος της ταξικής πάλης που κατά τη γνώμη μας πρέπει να δώσουν οι εργαζόμενοι της «Ελληνικός Χρυσός» σε αυτή την ενδιάμεση περίοδο στην οποία αυτή συνεχίζει με να δουλεύει, αλλά απλά βγάζοντας μέταλλο από τη γη χωρίς όμως να παίρνει από αυτό το χρυσό, αλλά να το στέλνει έξω με μια πρώτη επεξεργασία από την οποία δεν βγάζει ουσιαστικά κέρδη αλλά την συνεχίζει με την ελπίδα ότι θα πάρει την άδεια για την μεταλλουργία, δηλαδή για να παράγει χρυσό. Την οικονομική θέση της «Ελληνικός Χρυσός» (ΕΧ) μπορεί να την δει κανείς στον τελευταίο της ισολογισμό της 31-21-2019 στον σύνδεσμο <https://www.businessregistry.gr/publicity/show/5552301000>. Εκεί μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι πράγματι βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική θέση σαν αποτέλεσμα της καθυστέρησης της επένδυσης της μεταλλουργίας χρυσού. Έτσι στον παραπάνω ισολογισμό της φαίνεται ότι το σύνολο των πωλήσεων της το 2019 ήταν 127 εκ ευρώ εκ των οποίων οι πωλήσεις χρυσοφόρου πυρίτη ήταν 49 εκ. ευρώ και ήταν το μεγαλύτερο μέρος των πωλήσεων της, οπότε από εδώ φαίνεται πόσο σημαντικό είναι για την Ελ. Χρυσός η μεταλλουργία χρυσού. Η χρήση του 2019 ήταν ζημιόγνος κατά 69,7 εκ. ευρώ, ενώ το 2018 ήταν επίσης ζημιόγνος κατά 48 εκ ευρώ. Το σύνολο των δανειακών της υποχρεώσεων είναι μόνο προς τη μητρική της εταιρεία Eldorado και είναι 1,095 δις ευρώ. Βλέπουμε δηλαδή ότι μέχρι τώρα δεν υπάρχουν κέρδη παρά μόνο ζημιές και αν δεν τροποποιηθεί με κεφάλαιο από την μητρική της Eldorado θα χρεοκοπήσει. Από αυτό προκύπτει ότι αν δεν βρει στρατηγικό επενδυτή η ΕΧ, όπως περιμένει, ο οποίος θα μοιραστεί τα χρέη της όσο θα μοιράζεται τις ελπίδες της για μια μεταλλουργία χρυσού, δεν μπορεί να επιβιώσει και φυσικά θα ακολουθήσει την πορεία της TVX, δηλαδή θα κλείσει παίρνοντας στο λαϊκό τους μετόχους της ακόμα και σε ένα ευρύτερο κανόνι. Οι δηλώσεις του CEO της Eldorado στην Καθημερινή της 16 Φλεβάρη είναι χαρακτηριστικές για την οικονομική της

δυσκολία: «Το επενδυτικό σχέδιο των μεταλλείων Κασσάνδρας αποτελεί ένα έργο σύνθετο με υψηλές κεφαλαιακές απαιτήσεις, και σε αυτό το πλαίσιο εξετάζουμε εναλλακτικές επιλογές συγχρηματοδότησης, όπως μια δομή κοινοπραξίας μεταξύ ενός εταίρου και της «Ελληνικός Χρυσός». Το επενδυτικό αυτό σχέδιο που αναφέρεται στη συνέντευξη δεν είναι βέβαια νέο, αλλά είναι τόσο παλιό όσο και η παρουσία της Eldorado στην Ελλάδα. Άλλωστε γιαυτό ήρθε στην Ελλάδα. Τώρα εξετάζουν εναλλακτικές λύσεις, γιατί προφανώς τώρα βλέπουν ότι μετά τόσα χρόνια οικονομικής αιμορραγίας τα δικά τους κεφάλαια στερεούνται και χρειάζονται συντάιρο για να αντέξουν στο κυνήγι του ονείρου τους.

Στην πραγματικότητα δηλαδή η Ελντοράντο ζει ακόμη εδώ με την ελπίδα των μελλοντικών κερδών της από το χρυσό που υποθέτει ότι θα παράγει σε ένα κοντινό μέλλον. Η λογική της είναι: «τόσα έχασα, γιατί να μην βάλω λίγα ακόμα στη νέα κυβέρνηση που φαίνεται πιο φιλική στο κεφάλαιο;» Έτσι βγαίνουν καταμαδημένοι οι παίχτες που έπαιζαν χαρτιά στην τσόχα του χρυσού, των υδρογονανθράκων και των τραπεζών τα τελευταία χρόνια με τράπουλες σημαδεμένες από το ελληνικό διακομματικό σύστημα στο οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει τον κακό και η ΝΔ τον καλό μπάτσο.

Οι ελπίδες του θύματος στην παραπάνω συνέντευξη φαίνονται να ξεθωριάζουν καθώς δηλώνει «Η μέθοδος κατεργασίας αποτέλεσε ένα σημαντικό σημείο του σχεδίου μας και προκάλεσε έντονες αντιπαράθεσεις. Η πρόθεση να μετατεθεί χρονικά η μεταλλουργία ως επιλογή, είναι αποτέλεσμα της μακροχρόνιας στασιμότητας και των καθυστερήσεων στην έκδοση των αδειών». Είπε δηλαδή ο διευθυντής ότι προκειμένου τουλάχιστον να βγάσουμε το μέταλλο και να παίρνουμε με το διαχωρισμό κάποια δευτερεύοντα μέταλλα δεχτήκαμε να στείλουμε για λίγο αργότερα τη μεταλλουργία χρυσού. Η δεινή της θέση φαίνεται ακόμη και από το γεγονός ότι ενώ είχε απαιτήσεις περίπου 800 εκατ. ευρώ από το ελληνικό κράτος λόγω της καθυστέρησης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να της δώσει τις άδειες που δικαιούνταν μιας και είχε δικαιωθεί στο ΣτΕ και στη Διαιτησία, με τη νέα σύμβαση εξαναγκάζεται να παραιτηθεί από τη διεκδικήσή τους, προκειμένου να υπογραφεί αυτή η σύμβαση που θα της δίνει ένα ακόμη περιθώριο για την επιβίωσή της. Να θυμίσουμε εδώ ότι η τακτική των υποσχέσεων και συνεχών αναβολών στην πραγματοποίηση της μεταλλουργίας είχε χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν από την επίσημη κυβέρνηση των σαμποταριστών του ΠΑΣΟΚ, που κορόιδευε τη TVX.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣ, έτσι εξηγείται και η θέση των εχθρών των μεταλλείων και η εντατικοποίηση της δουλειάς

Η διοίκηση της εταιρείας προκειμένου να κερδίσει χρόνο για να καλύψει τη χασούρα και ελπίζοντας να βγάλει ίσως και μερικά κέρδη μέχρι να πραγματοποιηθεί ο στόχος της μεταλλουργίας του χρυσού, αποδέχεται την υπάρχουσα κατάσταση και συνεχίζει να παράγει και να πουλά μολύβι, ψευδάργυρο, άργυρο και χρυσοφόρο πυρίτη (σαν συμπυκνώματα), χωρίς να επιμένει εδώ και τώρα στο χρυσό. Αυτήν την τακτική της υποχώρησης οι σαμποταριστές, προκειμένου να ξεγελάσουν τους μεταλλεργάτες της Ελληνικός Χρυσός την ερμηνεύουν ότι δήθεν η ΕΧ δεν θέλει το χρυσό και διαδίδουν ότι με την υπάρχουσα κατάσταση είναι κερδοφόρα και έτσι βολεύεται, οπότε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν χρειάζεται πια, όπως σωστά κάνανε ως τώρα, αν και τα τελευταία χρόνια όλο και λιγότερο, να απαιτούν από το κράτος να αποδεχθεί τη μεταλλουργία χρυσού. Στη συζήτηση στη Βουλή ο Φάμελλος, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ του μεγαλύτερου και ανοικτότερου εχθρού της μεταλλουργίας χρυσού, με απίστευτο θράσος είπε το εξής: «Έχεις δηλαδή δεκαεπτά χρόνια μία σύμβαση που στον πυρήνα έχει τη μεταλλουργία, έρχεται η εταιρεία και αρνείται να κάνει τη μεταλλουργία, σου ζητάει από υποχρεωτική να την κάνει δυναμική. Και ενώ υποχρεούσαι από τη διαίτησή του 2018, που έχει προκύψει από νόμο, να καταγγείλεις τη σύμβαση και να ζητήσεις αποζημίωση για την πατρίδα σου γι' αυτό το οποίο έχεις ορκιστεί να εκπροσωπείς, κάνεις τη χάρη στην εταιρεία. Καταπατάς την υποχρέωσή σου από τη σύμβαση του νόμου του 2004 και της φτιάχνεις μία άλλη σύμβαση για να την τακτοποιήσεις, στην οποία δεν προβλέπεται ο πυρήνας της μεταλλουργίας, δεν προβλέπεται ο πυρήνας της δικαιοπραξίας» (πρακτικά της Βουλής, 17 Μάρτη). Και συμπληρώνει ο ίδιος ο αρχηγός του ο αρχισαμποταριστής Τσίπρας: «Εσείς, λοιπόν, τι κάνετε εδώ; Προχωράτε παραχωρώντας γη και ύδωρ σε μια ιδιωτική εταιρεία για εξορύξεις χρυσού που δεν θα βγει ποτέ, σε μια εταιρεία που το μόνο που θα κάνει είναι να εξάγει στο εξωτερικό τα όποια εξορυκτικά ευρήματα, χωρίς κανένα όφελος για το ελληνικό δημόσιο(στο ίδιο).. Τα λένε αυτά, ποιοι; Αυτοί που όσα χρόνια ήταν στην κυβέρνηση αρνήθηκαν παρά τους αγώνες των εργαζομένων που για πολλές μέρες κατασκηνώσαν έξω από το υπουργείο Επενδύσεων κατεβαίνοντας κατά χιλιάδες από τη Χαλκιδική δύο φορές, να δώσουν τις άδειες που δικαστήρια, ΣτΕ και Διαιτησία (που κατέφυγε ο Σταθάκης για να καθυστερήσει) είχαν αποφασίσει να δοθούν και που δεν τις έδωσαν ποτέ. Αλλά παρόλα αυτά ο Τσίπρας στην ίδια τοποθέτηση λέει: «Εμείς διαχειριστήκαμε και ως Κυβέρνηση το

ζήτημα αυτό, διότι δεν είναι καινούργιο θέμα και δεν κάναμε τίποτα λιγότερο ή περισσότερο από το να υπερασπιστούμε τη νομιμότητα». Θα είναι να τρελαίνεται κανείς αν δεν ξέρει τι έτσι ΖΥΡΙΖΑ, περί ποίου δηλαδή οργίου διπροσωπίας συνδυασμένου με το μεγαλύτερο θράσος πρόκειται!

Σε ποιον απευθύνει αυτά τα ψέμματα τα ο ΣΥΡΙΖΑ; Μα στους εργάτες και τους κατοίκους της περιοχής, που θέλουν τα μέταλλα και την μεταλλουργία, ότι η εταιρεία τους κοροϊδεύει. Ότι η Ελλ. Χρυσός έχει δηλαδή πολλά κέρδη και χωρίς το Χρυσό και θέλει μόνο να πουλά ότι μέταλλα βγάζει μαζί με τα συμπυκνώματα χρυσού, για να μην δώσει περισσότερα στους εργάτες της και στην περιοχή, στα πλαίσια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Για να κάνει ακόμα πιο ανυπόφορο το εξής γεγονός, ότι η εταιρεία πραγματικά άρχισε μετά τη συμφωνία να εντατικοποιεί την εργασία τους ακριβώς γιατί ζητάει να πληρώσουν αυτοί σήμερα με περισσότερη δουλειά και αύριο με μειωμένο μισθό (και με μικρότερες παροχές από την εταιρεία ο Δήμος Αριστοτέλη) το γεγονός ότι το κράτος, η κυβέρνηση Μητσοτάκη και πάνω απ όλους ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ δεν δίνουν την άδεια για τη μεταλλουργία χρυσού. Είναι το ίδιο με ένα αντίστοιχο επιχείρημα εναντίον της TVX παλιά, ότι αυτή ήθελε τα μέταλλα μόνο και μόνο για να κάνει χρηματιστηριακά παιχνίδια με τη μετοχή της (που πράγματι ανέβηκε πολύ όταν φαινόταν ότι θα ξεκινούσε η μεταλλουργία χρυσού) και να βγάλει από αυτά τα παιχνίδια αμύθητα κέρδη που δεν θα τα εξασφάλιζε από το χρυσό. Και αυτό πράγματι συζητιόνταν μεταξύ των εργατών στα μέταλλα. Φυσικά κανένας δεν απολογήθηκε όταν λίγο αργότερα η TVX χρεοκόπησε ακριβώς εξ αιτίας των σαμποταριστών που δεν της έδωσε ποτέ την άδεια του χρυσού και όλοι οι εργάτες απολύθηκαν ώσπου να αγοράσει τα μέταλλα για ένα κομμάτι ψωμί ο Μπόμπολας που τα πουλησε πανάκριβα μετά στο νέο πρόθυμο θύμα, την Eldorado, που τίποτα δεν διδάχτηκε από το προηγούμενο.

Πως απαντά η Ελ. Χρυσός, δηλαδή η Eldorado σε όλα αυτά; Όπως κάνει κάθε πολιτικά τυφλωμένος καπιταλιστής, δηλαδή στρέφεται ενάντια στον εύκολο στόχο: στους εργάτες. Περιφρονώντας τους από ταξικό ένστικτο δεν μπαίνει καν στον κόπο να τους εξηγήσει την πραγματική οικονομική θέση της εταιρείας δείχνοντάς τους την πραγματική της κατάσταση ούτε εξηγεί τον πολιτικό πόλεμο που της γίνεται όλα αυτά τα χρόνια. Στην πραγματικότητα έχει δύο επιπλέον λόγους για να μην φερθεί ανοιχτά στους εργάτες: ο ένας είναι ότι δεν θέλει να τα χαλάσει με μια κυβέρνηση για την οποία έχει την αυταπάτη ότι είναι μαζί της, ενώ αυτό ίσως να ισχύει ακόμα μόνο για κάποιους ελάχιστους πολιτικά αδύναμους φιλοβιομηχανιστές υπουργούς της σαν τον Γεωργιάδη. Από την άλλη τρέμει μήπως διαρρεύσει ευρύτερα η πολύ αδύναμη δικιά της πραγματική θέση, εξ αιτίας της οποία επιλέγει στην ουσία να έρθει σε σύγκρουση με το μόνο κομμάτι του εργατικού κινήματος της χώρας που με τόση συνέπεια και ευθύτητα είχε τολμήσει να διατρανώσει για χρόνια την υποστήριξη του σε μια παραγωγική επένδυση. Αυτοί οι εργάτες δοκίμασαν την απομόνωση επειδή έδρασαν με αληθινό ταξικό ένστικτο ποδοπατώντας τον ψευτοταξικισμό των εχθρών της βιομηχανίας, δηλαδή των χειρότερων εχθρών της εργατικής τάξης και όλου του λαού.

Να λοιπόν πως εξηγείται ότι δεν αναφέρεται στα πραγματικά στοιχεία για να απαντήσει στο επιχείρημα των σαμποταριστών για τα «πολλά κέρδη της» και ότι δεν δίνει την πολιτική μάχη εναντίον τους μαζί με τους εργάτες αλλά, ξεσπά πάνω στους εργάτες με την αυταπάτη ότι θα επιβιώσει μέχρι να «πάρει» τη μεταλλουργία του χρυσού, που τότε πραγματικά θα έχει πολλά κέρδη. Τι κάνει λοιπόν; Ότι κάνουν συνήθως οι καπιταλιστές στα δύσκολα, ρίχνει το κόστος της παραγωγής πυροβολώντας τον μόνο σύμμαχο που έχει στο μόνο σημείο που ένα κεφάλαιο μπορεί να έχει μια προοδευτική συμμαχία με τους εργάτες: αυτή ενάντια στους βομβαρδιστές των παραγωγικών δυνάμεων, ενάντια στο ναζισμό, ενάντια σε ένα μονοπωλιακό κεφάλαιο που έχει φτάσει σε τέτοια παρακμή ώστε να έχει κανιβαλικά χαρακτηριστικά.

Το χτύπημα στους εργάτες γίνεται με τις συνηθισμένες πλάγιες ή και πιο ανοιχτές μεθόδους. Έτσι προσλαμβάνει εργολάβους για διάφορα τμήματα των εργασιών της. Οι εργάτες των εργολάβων αμείβονται λιγότερο από τους εργάτες που πληρώνει η ίδια κατευθείαν, αυτό θα πει ότι ελαττώνονται τα έξοδά της, έτσι ρίχνει σημαντικά το μέσο μεροκάματο ανά εργάτη.

Δεύτερο, αλλάζει το ωράριο εργασίας εντατικοποιώντας την εργασία χωρίς προς το παρόν να χτυπάει το μεροκάματο. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, νομιζόμαστε, εντάσσεται και η αλλαγή της Διοίκησης με μια πιο σκληρή για να εφαρμόσει αυτά τα μέτρα. Λέει χαρακτηριστικά στην ανακοίνωσή της Διοίκησης της 29 Μάρτη: «η πρόσφατη αλλαγή κατά μια ώρα του ωραρίου στις βάρδιες των εργαζομένων στα υπόγεια μέταλλα, απαντά στοχευμένα σε αυτήν ακριβώς την ανάγκη, αφού μειώνεται ο μη παραγωγικός χρόνος και έτσι αυξάνεται η παραγωγή, ενώ παράλληλα επωφελούνται και οι ίδιοι οι Συνέχεια στη σελ. 12

ΤΟ ΝΕΟ 21 ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ

Με την ευκαιρία των 200 χρόνων από την εξέγερση του 1821 αναδημοσιεύουμε ένα κείμενο της “Νέας Ανατολής” που γράφτηκε πριν 19 χρόνια, που διατηρεί ατόφια την αξία του, και το οποίο παρουσιάζει αρκετά πυκνά την καθαρά αρνητική θέση των Μαρξ και Ένγκελς για το 21 από την άποψη των διεθνών συμφερόντων του προλεταριάτου σε σχέση με το ανατολικό ζήτημα.

Με αυτή τη θέση των Μαρξ-Ένγκελς είχαμε ήδη δει πολύ ζωντανές αναλογίες πριν από την ίδρυση της ΟΑΚΚΕ με ένα νέου είδους ανατολικό ζήτημα κατά το οποίο η ελληνική εξωτερική πολιτική υπό την ηγεσία Παπανδρέου όδυνε τις αντιθέσεις της χώρας μας με την Τουρκία μόνο και μόνο για τα συμφέροντα των ρώσων νεοσαρικών της μπρεζνιεφικής ΕΣΣΔ. Στη συνέχεια πήραμε σαν βάση τη μαρξιστική θέση, για να μελετήσουμε πιο καλά την εσωτερική ιστορία του 1821 και προχωρήσαμε σε κάποια κείμενα πολεμικής την ίδια εποχή στα οποία εκτιμούσαμε ότι κάτι που ήταν αρνητικό από την άποψη των γενικών συμφερόντων του προλεταριάτου δεν μπορούσε να έχει θετική επίπτωση στην πορεία του νεοελληνικού έθνους και από εσωτερική άποψη. Αυτά τα κείμενα μπορεί κανείς να τα βρει στην ιστοσελίδα μας όπου τα έχουμε ήδη αναρτήσει με την ευκαιρία της επετείου (<https://www.oakke.gr/antifasism/2013-02-16-20-18-50/2013-02-16-20-23-51/item/1310->). Αρκετά σύντομα ωστόσο θα μπορέσουμε να δημοσιεύσουμε και ένα κάπως πιο συστηματικό άρθρο από τα προηγούμενα για την ταξική και πολιτική φύση αυτής της εξέγερσης. Ο στόχος μας με αυτό το άρθρο δεν είναι τόσο να εκθέσουμε σε ένα κάπως ψηλότερο επίπεδο την άλλη, εντελώς αντίθετη λογική από αυτήν που διακατέχει εδώ και δυο αιώνες όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας για το 1821, ακόμα και τις πραγματικά λαϊκές, διεθνιστικές και πιο αυτοθυσιακές, αλλά για να εξηγήσουμε τις σημερινές πολιτικές εξελίξεις. Το κλειδί αυτής της εξήγησης βρίσκεται στο χαρακτήρα του νεοελληνικού κράτους, το οποίο γεννήθηκε όχι από την νίκη αλλά από την αναπόφευ-

κτη στρατιωτική ήττα αυτής της εξέγερσης στην οποία σύρθηκε πρόωρα από τον τσαρισμό ακριβώς για να σκλαβωθεί από αυτόν, δηλαδή να αντικαταστήσει την τουρκική βαρβαρότητα με την πιο δόλια αλλά στο βάθος χειρότερη, πιο «εσωτερική», και γι αυτό πιο διαβρωτική δικιά του. Είναι δηλαδή κάτω από την πίεση αυτής της ήττας από τον οθωμανικό στρατό που το άγουρο ακόμα έθνος αναγκάστηκε να παραδοθεί στον τσαρισμό (από το Ναυαρίνο και μετά) ο οποίος κατασκεύασε γι αυτό το έθνος ένα κράτος που του έμεινε για πάντα ξένο, ένα κράτος υποτελές στις ξένες μεγάλες δυνάμεις και μάλιστα συνήθως στις χειρότερες.

Τώρα το κράτος αυτό επιστρέφει στη μαμμή του, στον τσαρισμό που έχει βρικολακιάσει και αναβαθμιστεί σε χιτλερικού τύπου ιμπεριαλισμό. Λέμε ότι το νεαρό έθνος αναγκάστηκε να παραδοθεί στον τσαρισμό στα 1827 γιατί πραγματικά αντιστάθηκε έντονα σε αυτόν μέσα από δύο εμφυλίους πολέμους κόντρα στις διασπαστικές μανούβρες των ακολούθων του που είχαν αρχηγό τους το πιο πιστό πολιτικό όργανο του τσαρισμού μέσα στην εξέγερση, τον αδιάτακτο Κολοκοτρώνη. Αυτός συντρίφτηκε στρατιωτικά, πολιτικά και ηθικά στους δύο αυτούς εμφυλίους και φυλακίστηκε από τους εξεγερμένους για να βγει ξανά στην επιφάνεια χάρη ακριβώς στο ίδιο στρατιωτικό αδιέξοδο και την ίδια ήττα που έφερε τον υπουργό εξωτερικών του τσάρου Καποδίστρια στη θέση του κυβερνήτη του ελληνικού «κράτους φάντασμα», όπως το αποκαλεί ο Μαρξ.

Εύκολα μπορεί κανείς μελετώντας το 21 να διαπιστώσει με

πόση αδήριτη αναγκαιότητα το έθνος οδηγείται σε μια καταστροφή αν δεν αλλάξει πορεία και δεν συνταχθεί με τους ευρωπαϊκούς δημοκρατικούς λαούς, παρά τις σιχαμερές τους σήμερα φιλικές ή συμβιβαστικές με τους νεοχιτλερικούς ηγεσίες. Από μια τέτοια ήττα κανένας τσάρος δεν θα μας σώσει αυτή τη φορά, επειδή ο ίδιος σαν νέος Χίτλερ θα έχει την τύχη του παλιού μέσα στον παγκόσμιο πόλεμο τον οποίο ετοιμάζει και στον οποίο η Ελλάδα, αν δεν έχει καταφέρει να σπρώξει την Τουρκία στην αγκαλιά των νέων τσάρων (οπότε θα βαδίσει εναντίον της Ευρώπης), θα βαδίσει μαζί τους εναντίον της Τουρκίας για να πάρουν εκείνοι τα πολυπόθητα Στενά. Αλλά αυτή τη φορά ο πόλεμος δεν θα έχει τίποτα από κάποια ακτινοβολία, αλλά συχνά και ηρωισμό, που έδινε στην εξέγερση του 21 η πραγματική ταπεινωτική κατάσταση στην οποία υποχρέωνε η μουσουλμανική Μεγάλη Πύλη το χριστιανό ραγιά ακόμα και αν αυτός είχε οικονομική και τοπική εξουσία, όπως ιδιαίτερα ο έλληνας. Τώρα αν η χώρα μας βαδίσει στον πόλεμο δίπλα στους νεοχιτλερικούς της Ρωσίας και της Κίνας δεν θα γράψει ένα νέο 21, αλλά μια επανάληψη του-τραγική φάρσα και γι αυτό δεν θα ακούσει από τους λαούς της γης λόγια συμπάθειας για τους νεκρούς της ούτε στον αιώνα τον άπαντα.

Ταυτόχρονα με αυτήν την αναδημοσίευση, δημοσιεύουμε και ένα σημαντικό κείμενο του Ένγκελς που πέρα από τη θέση των κλασικών απέναντι στο 21 (απόσπασμα του υπάρχει και στο προηγούμενο κείμενο) λέει πολλά που μοιάζουν με τα σημερινά για την δειλή στάση των δυτικών αστοδημοκρατιών απέναντι στον τσαρισμό, οι οποίοι με την ανόητη θεωρία της διατήρησης του στάτους κβο της οθωμανικής αυτοκρατορίας, ούτε τον ακρωτηριασμό της δεν απέτρεψαν ούτε το να παραδώσουν τα κομμάτια της που βρίσκονταν στην ευρωπαϊκή ήπειρο το ένα μετά το άλλο στον Τσάρο, και πρώτη και καλύτερη την Ελλάδα.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ, αρ. φύλλου 159, 24 Μάρτη 1992

ΜΕ ΟΔΗΓΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΡΞ – ΕΝΓΚΕΛΣ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ' 21

Ο σοβινισμός εμποδίζει τους έλληνες μαρξιστές να αναλύσουν το ' 21

ΤΟ 1821 ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ Η μαρξιστική θέση για την ελληνική εξέγερση του 1821

Αυτές τις μέρες θα έχουν την τιμητική τους μεγαλόστομες ρητορείες για το “μεγαλείο της φυλής”, για την “εθνική παλιγγενεσία”, για την “καθόλου τυχαία σύμπτωση του ξεσπάσματος της επανάστασης με τον ευαγγελισμό της Θεοτόκου” και άλλα παρόμοια. Αναμένεται δριμύς βομβαρδισμός από τύπο, ραδιόφωνο και κανάλια, διαποτισμένος και εμπλουτισμένος και με μπόλικο “μακεδονικό”. Αυτά από τον κλασικό, τον παλαιοδεξιού τύπου σοβινισμό και ψευτοπατριωτισμό. Από την άλλη πλευρά, ο σοβαροφανής “μαρξισμός” τύπου ψευτοΚΚΕ και μ-λ ομπορτουισμού θα μιλήσει σε πιο ήπιους τόνους, χωρίς όμως να διαφωνήσει στην ουσία, για “προοδευτικό χαρακτήρα της εξέγερσης του '21, για τους απελευθερωτικούς πόθους του λαού” που βρήκαν την έκφραση τους στην εξέγερση αυτή και για τις μεγάλες Δυνάμεις (γενιώντας, βέβαια, μόνο -ή κυρίως- τις δυτικές δυνάμεις που προσπάθησαν να “φρενάρουν” την επανάσταση. Κάποτε θα πρέπει να αντιληφθούν όλοι αυτοί ότι δεν μπορείς να παίζεις με το μαρξισμό. Ότι δεν μπορείς να παριστάνεις το μαρξιστή και να στηρίζεις στα τσιπτά του σ' όλα τα ζητήματα **εκτός απ' αυτά που έχουν σχέση με το '21**. Και τα κείμενα, τόσο του Μαρξ όσο και του Ένγκελς, είναι αρκετά για να σχηματίσει κανείς μια ολοκληρωμένη άποψη για το χαρακτήρα της εξέγερσης του 1821. Και είναι τόσο κατηγορηματικές οι τοποθετήσεις τους που να μην επιδέχονται ηθελιμένες παρερμηνείες και ν' ανοίγουν “παραθυράκια” για αντίθετες εκτιμήσεις.

Κάποτε, λοιπόν, αυτή η φιλολογία θα πρέπει να σταματήσει και η ιστορική αλήθεια να φωτιστεί. Κι αυτό όχι μόνο για την αποκατάσταση της Ιστορίας και την απόδοση των ευθυνών εκεί που ανήκουν, αλλά γιατί μόνο μ' αυτή την επανεκτίμηση της Ιστορίας μπορεί να κατανοηθεί όλη η πορεία του νεοελληνικού κράτους από τη στιγμή της ίδρυσης του, μόνο έτσι μπορεί να κατανοηθεί γιατί η Μεγάλη Ιδέα αποτελούσε και αποτελεί την πεμπτούσια της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής εδώ και 170 χρόνια, μόνο έτσι μπορεί να κατανοηθεί γιατί η αντίληψη αυτή (της Μεγάλης Ιδέας) οδηγούσε πάντα και οδηγεί και σήμερα στην προσκόλληση της Ελλάδας στο άρμα κάποιας ιμπεριαλιστικής δύναμης και επομένως σε εθνικές περιπέτειες από τις οποίες ο μεγάλος χαμένος είναι πάντα ο λαός κι η επανάσταση.

Με λίγα λόγια, η νεοελληνική ιστορία πρέπει να ξαναγραφτεί. Προς το παρόν ας κάνουμε μερικά πρώτα βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση. Ας μας συγχωρήσουν προκαταβολικά οι υπομονετικοί μας αναγνώστες για τις ατέλειες και τις παραλείψεις μας, οι οποίες οφείλονται κυρίως στην έλλειψη χρόνου.

Προτιμήσαμε όμως αντί να μη γράψουμε τίποτα για το '21, να

γράψουμε τη βασική μας θέση, τη μαρξιστική θέση, έστω και αν παρουσιαστεί όχι ολοκληρωμένα.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Κλειδί για την κατανόηση της μαρξιστικής θέσης για το χαρακτήρα της εξέγερσης του 1821 είναι να κατανοήσουμε τι ήταν το ανατολικό ζήτημα και πως ο μαρξισμός το συνέδεε με την επανάσταση στην Ευρώπη. Σε γενικές γραμμές ανατολικό ζήτημα σήμαινε τον περασμένο (και όχι μόνο) αιώνα ποια θα ήταν η τύχη των εδαφών της οθωμανικής αυτοκρατορίας την εποχή που αυτή κατέρρεε. Από τις αρχές του 17ου αιώνα στην οθωμανική αυτοκρατορία άρχιζαν να παρουσιάζονται σημάδια παρακμής, τόσο στρατιωτικοπολιτικής όσο και κοινωνικής. Τα σημάδια αυτά από τα 1700 και κάτω άρχισαν να γίνονται όλο και πιο έντονα και η κεντρική (σουλτανική) εξουσία άρχισε να γίνεται όλο και πιο χαλαρή. Φυγόκεντρες τάσεις άρχισαν ν' αναπτύσσονται στην περιφέρεια της αυτοκρατορίας και η τάση διαμελισμού της ήταν πια ορατή.

Την αναπόφευκτη διάλυση της οθωμανικής αυτοκρατορίας είχαν διαπιστώσει κι ο Μαρξ με τον Ένγκελς. Το ζήτημα είναι ποιος θα έβγαине ο μεγάλος κερδισμένος από το μοίρασμα της πίτας. Θα αποκτούσαν οι υπόδουλοι λαοί πραγματική εθνική ανεξαρτησία; Αυτό ήταν το ένα ενδεχόμενο. Θα προσαρτούσαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, φανερά ή κρυφά, τα εδάφη αυτά στις μεγάλες δυνάμεις της εποχής; Θα υπάγονταν τα νέα κράτη που θα δημιουργούνταν στην επιρροή κάποιων από τις μεγάλες δυνάμεις; Αυτό ήταν ένα δεύτερο ενδεχόμενο. Και, αν ήταν αναπόφευκτη η επιρροή των μεγάλων δυνάμεων στα νέα κράτη σε ποια απ' αυτές ήταν πιο συμφέρον για την επανάσταση στην Ευρώπη να προσκολληθούν τα κράτη αυτά; Ή, για να πούμε πιο σωστά, σε ποια κυρίως από τις δυνάμεις της Ευρώπης έπρεπε **πάση θυσία** ν' αποφύγουν να προσκολληθούν τα νέα κράτη; Αυτό ήταν το τρίτο ενδεχόμενο.

Για το μαρξισμό η “καθαρή” λύση του ζητήματος βρισκόταν στην ίδια την ευρωπαϊκή επανάσταση. Βλέποντας τη να επέρχεται και θεωρώντας ότι θα ήταν ορμητική πίστευαν ότι θα σάρωνε ταυτόχρονα τη δυτική κεφαλαιοκρατία και την τσαρική απολυταρχία, έτσι θα άνοιγε το δρόμο στη σοσιαλιστική συναδέλφωση των λαών και βέβαια το ανατολικό ζήτημα θα εξαφανιζόταν αυτόματα από το προσκήνιο αφού θα εξέλειπαν οι δυνάμεις που το συντηρούσαν. Γράφει ο Ένγκελς στην *New York Daily Tribune* (21 του Απριλίου 1853): “*Η λύση του τούρκικου προβλήματος, όπως και άλλων μεγάλων προβλημάτων, επιφυλάσσεται στην Ευρωπαϊκή Επανάσταση. Και δεν είναι παράλογο να εντάξουμε τούτο το άσχετο, από πρώτη όψη, ζήτημα στον τομέα των αρμοδιοτήτων του μεγάλου επαναστατικού κινήματος(...). Τα προκεχωρημένα φυλάκια της επόμενης επανάστασης πρέπει να 'ναι η Πετρούπολη κι η Κωνσταντινούπο-*

λη. Αυτές είναι οι δύο πιο τρωτές θέσεις, όπου πρέπει να χτυπηθεί ο ρώσικος αντεπαναστατικός κολοσός”.

Ωστόσο, αν αυτή η λύση ήταν η επιθυμητή και αναπόφευκτη στο μέλλον, αυτό δεν σημαίνει ότι ήταν και άμεσα εφαρμόσιμη. Πρέπει σε κάθε φάση του κινήματος, για να φέρεις πιο κοντά την επανάσταση να εντοπίζεις τον κύριο εχθρό και εκεί να συγκεντρώνεις και να κατευθύνεις τα πυρά σου, συμμαχώντας ταχτικά με τους όχι κύριους εχθρούς του κινήματος.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Στο ζήτημα αυτό ο Μαρξ και ο Ένγκελς ήταν κατηγορηματικοί: ο μεγαλύτερος κίνδυνος προέρχεται από την κοινωνικά υπανάπτυκτη, αλλά πολιτικά και διπλωματικά εξαιρετικά δυναμική τσαρική Ρωσία. Κάθε ενίσχυση ή επέκταση (της τσαρικής Ρωσίας) δεν μπορεί παρά να σημαίνει ανάσχεση της ευρωπαϊκής επανάστασης και συρρίκνωση των δυνατοτήτων της. Και το πανευρωπαϊκό σημασία αυτό ενδεχόμενο συνδέεται πάλι άμεσα με το ανατολικό ζήτημα αφού ένας από τους προσφορότερους χώρους πιθανής εκδήλωσης του ρώσικου επεκτατισμού είναι ακριβώς η αποσυντιθέμενη ευρωπαϊκή Τουρκία.

Γράφει πάλι ο Ένγκελς στη *New York Daily Tribune* (12 του Απριλίου 1853): “*Η Ρωσία είναι πέρα από κάθε αμφιβολία κατακτητικό έθνος, και ήταν τέτοιο έναν αιώνα ολόκληρο πριν το μεγάλο κίνημα του 1789 ξυπνήσει την έντονη ενεργητικότητα ενός τρομερού ανταγωνιστή. Εννοούμε την ευρωπαϊκή Επανάσταση, την εκρηκτική δύναμη των δημοκρατικών ιδεών και τη φυσική δίψα του ανθρώπου για ελευθερία. Από την εποχή αυτή και μετά, στην πραγματικότητα δεν υπήρξαν παρά δύο μόνο δυνάμεις στην ευρωπαϊκή ήπειρο – η Ρωσία με την απολυταρχία κι η Επανάσταση με τη δημοκρατία. Προς το παρόν η Επανάσταση φαίνεται καταπιγμένη, όμως ζει και τη φοβούνται εξίσου όσο και πάντα. Μάρτυρ τη τρομάρα της αντίδρασης στο άκουσμα των ειδήσεων για την τελευταία εξέγερση στο Μιλάνο. Αν όμως η Ρωσία κατακτήσει την Τουρκία, τότε θ' αυξήσει τη δύναμη της σχεδόν κατά το ήμισυ και θα γίνει υπέρτερη απ' όλη μαζί την Ευρώπη. Κάτι τέτοιο θ' αποτελούσε ανεπίπτητη συμφορά για την υπόθεση της Επανάστασης. Η διατήρηση της τούρκικης ανεξαρτησίας ή, σε περίπτωση πιθανής διάλυσης της οθωμανικής αυτοκρατορίας, η ματαίωση του ρώσικου σχεδίου προσαρτήσεως είναι ζήτημα ύψιστης σημασίας. Στο σημείο αυτό συμβαδίζουν τα συμφέροντα της επαναστατικής Δημοκρατίας και της Αγγλίας. Καμιά τους δεν μπορεί να επιτρέψει στον τσάρο να κάνει την Κωνσταντινούπολη μια από τις πρωτεύουσες του, και θα δούμε πως, όταν στριμωχτούν με την πλάτη στον τοίχο, η μια θα του ανισταθεί εξίσου αποφασισ-*

Το αντιαστυνομικό “δημοκρατικό” κίνημα του ΣΥΡΙΖΑ είναι κίνημα φασισμού και πολιτικής εκτροπής

Μαφικά, ειρήνη επικρατεί στη χώρα. Αν και το κίνημα των δρόμων και των πλατειών συνεχίζεται σε χαμηλή ένταση, οι συγκρούσεις με την αστυνομία σταμάτησαν. Αυτό έγινε μόνο επειδή η κυβέρνηση, υπακούοντας στο κίνημα των δρόμων, δηλαδή στους καθοδηγητές του ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απέσυρε ολοκληρωτικά την αστυνομία από τους δρόμους και άρα από κάθε έλεγχο των μέτρων προστασίας από τον κορονοϊό, μετά από τη σπασιματική εξόρμηση των τελευταίων στη γειτονιά της Νέας Σμύρνης πριν ένα μήνα. Απ’ τη στιγμή που ο έλεγχος αποσύρθηκε, ο σοσιαλφασισμός πέτυχε στην κύρια πλευρά το σκοπό του, που είναι η ανεξέλεγκτη εξάπλωση του ιού. Αυτή την εξάπλωση τη θέλουν αυτά τα κόμματα για να γκρεμίσουν κι άλλο την ήδη τσακισμένη από τα αντιβιομηχανικά κινήματά τους οικονομία και να βασιλέψουν πάνω στην πείνα και τα ερείπια για λογαριασμό των ανατολικών αφεντικών τους, των ρωσοκινέζικων ιμπεριαλισμών χιτλερικού τύπου, που ήδη αγοράζουν χωρίς καμιά αντίσταση τη ραχοκοκαλιά της χώρας (ενέργεια, μεταφορές, γη).

Οικονομικό σαμποτάζ σημαίνει όσο το δυνατόν πιο παρατεταμένο λοκντάουν. Παρατεταμένο λοκντάουν σημαίνει λοκντάουν που δεν τηρείται. Να ποια είναι η εξήγηση στο ξεχωριστά μεγάλο σε διάρκεια και ξεχωριστά χαλαρό σε επιτήρηση ελληνικό λοκντάουν.

Έτσι εξηγείται η γραμμή της απειθαρχίας στα μέτρα προστασίας και της γενικής χαλαρότητας, που την προωθεί ο σοσιαλφασισμός σταθερά και πεισματικά από την αρχή της πανδημίας, δίπλα στους ανοιχτά αρνητές της παραδοσιακής ακροδεξιάς των ναζιζών της “Χρυσής Αυγής”, αν και πολύ πιο ύπουλα και προφυλαγμένα, και άρα πολύ πιο αποτελεσματικά από αυτούς. Η γραμμή ότι “τα λοκντάουν είναι χούντα” είναι το παγκόσμιο γενικό σύνθημα της ακροδεξιάς στην περίοδο της πάλης ενάντια στην πανδημία που διανύουμε, επειδή ο φασισμός τρέφεται πάντα από τη δυσπιστία απέναντι στην επιστήμη και από την οικονομική καταστροφή. Αυτή τη γραμμή οι ψευτοαριστεροί φασίστες των επιτελείων ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ τη ρίξαν ήδη από τον περασμένο Μάιο αμέσως μετά τη λήξη του πρώτου λοκντάουν.

Θυμίζουμε ότι στις 7 Μαΐου 2020, «στην πλατεία του Αγίου Ιωάννου στην Αγία Παρασκευή περίπου στις 21:00 συγκεντρώθηκαν περισσότερα από 200 άτομα (νεαροί και κάτοικοι) με επικεφαλής στέλεχος του ΑΝΤΑΡΣΥΑ (η κα Μελίνα Αλεφαντή) αντέδρασαν έντονα στην παρουσία της Αστυνομίας που έκλεισε την πλατεία μετά από απόφαση της κυβέρνησης» (<https://www.libre.gr/kinima-plateias-ekatonrades-neoise/>). Ήταν η νεολαία ΣΥΡΙΖΑ που αμέσως υπερασπίστηκε τον “επαναστατικό” συνωστισμό των νέων στις πλατείες με ανακοίνωσή της στις 17/05/2020 με αυτά τα λόγια: «Αυτά τα γεγονότα θυμίζουν σκοτεινές εποχές στις οποίες οι νέοι και οι νέες αρνούμαστε να επιστρέψουμε. Γίνεται κάθε μέρα ακόμα πιο ξεκάθαρο ότι η Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιεί την υγειονομική κρίση ως “ευκαιρία” για επίθεση στη δημοκρατία και στα δικαιώματα. Η “ακροδεξιά” κανονικότητα που ετοιμάζουν δε μας χωράει. Οι ελεύθεροι χώροι και οι πλατείες ανήκουν σε όλες και σε όλους μας» (<https://www.makthes.gr/neolaia-syriza-i-viaii-efodos-ton-mat-stin-ano-poli-thymizei-skoteines-epoches-fot-282061>). Με τέτοιες όμορφες και επαναστατικές λεξούλες οι σοσιαλφασίστες δουλεύουν εντατικά ήδη εδώ και ένα χρόνο για να μετατρέψουν μια ανυποψίαστη νεολαία σε βαποράκια του ιού και ασυνείδητους καταστροφείς της

χώρας. Έτσι φτάσαμε να θεωρείται συντηρητισμός η τήρηση μέτρων προστασίας στις τάξεις μιας ανήσυχης νεολαίας.

Όστόσο δεν πρέπει κανένας δημοκράτης σε αυτή τη χώρα να ξεχάσει ότι επί δύο μήνες το “κίνημα δημοκρατίας” του σοσιαλφασισμού είχε σαν σημαία και ανώτατο κριτήριο δημοκρατισμού την απεργία πείνας του κυνικού δολοφόνου Κουφοντίνα. Αυτό οι ίδιοι θέλουν πολύ να το ξεχάσουν, ή μάλλον να το ξεχάσει ο λαός, γι’ αυτό μετά το στραπάτσο και τη γελοιοποίηση του ήρωά τους, βγάλανε δήθεν οργισμένες ανακοινώσεις που διαφοροποιούνταν από αυτόν, όταν στο σταμάτημα της απεργίας πείνας του τους ευχαρίστησε για την υποστήριξη! Ο διπρόσωπος Μητσοτάκης τους έδωσε την αποφασιστική βοήθεια σε αυτή την επιχείρηση ξεπλύματος δηλώνοντας στις 11/3 στη Βουλή ότι «ποτέ στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας δεν άφησε οποιοδήποτε υπονοούμενο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέση με την τρομοκρατία»!!! Έτσι έπεσε η αυλαία της υπόθεσης Κουφοντίνα, με τα κόμματα που τον στήριζαν να κάνουν πως δεν τον ξέρουν και τον αρχηγό της κυβέρνησης να σφυρίζει τη λήξη κάθε κριτικής στους σοσιαλφασίστες για την πραγματικά σκοτεινή τους σχέση με τη δολοφονική βία των νεογκοτζαμάνηδων σοσιαλφασιστών και ψευτοαναρχικών ομοϊδεατών τους, που διαβάζουν κάθε μέρα ΕΦΣΥΝ και Ντοκουμέντο για να μάθουν ποιος είναι ο επόμενος στόχος τους! Εκεί δηλαδή που ο σοσιαλφασισμός βρέθηκε ηττημένος και βαριά εκτεθειμένος, εκεί που έπρεπε να ανοίξει μια ουσιαστική συζήτηση για την αποκάλυψη ότι στη χώρα υπάρχει ένα πολιτικό μπλοκ που διεκδικεί για τον εαυτό του το δικαίωμα να δολοφονεί τους πολιτικούς του αντίπαλους, γι’ αυτό και αγκαλιάζει στοργικά τους Κουφοντίνες του, εκείνη ακριβώς τη χρονική στιγμή βγήκε ο Μητσοτάκης να κηρύξει τη λήξη κάθε συζήτησης με το σύνθημα “όχι στο διχασμό”. Όπως έχουμε ήδη εξηγήσει σε προηγούμενο άρθρο μας, ο Μητσοτάκης δεν έπαιξε αυτόν τον καθοριστικά αρνητικό ρόλο μόνο στη λήξη της, αλλά και στην έναρξή της, αφού με το νόμο που προέβλεπε την επιστροφή του κρατούμενου στην αρχική φυλακή του, έδωσε στο κίνημα Κουφοντίνα ακριβώς τη νομική δικαιολογία που χρειαζόνταν (<https://www.oakke.gr/antifasism/item/1301>).

Υποτίθεται ότι αυτό που ζήσαμε το πρώτο τρίμηνο του 2021 ήταν ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα των δρόμων, που αντιστάθηκε σε μια επιχείρηση εκφασισμού της πολιτικής και κοινωνικής ζωής από ένα κόμμα που

δήθεν έχει πιάσει όμηρο τη χώρα, και τελικά από μια οικογένεια που έχει δήθεν πιάσει όμηρο το κόμμα: τη Νέα Δημοκρατία και το Μητσοτάκη αντίστοιχα. Αυτή η επιχείρηση εκφασισμού έγινε, υποτίθεται, πρώτα με τις συνεχείς απαγορεύσεις και την αστυνομοκρατία, που έχουν σαν πρόσημα την πανδημία (αλλά στην πραγματικότητα εργαλειοποιούν υποτίθεται την πανδημία) και μετά με την απάνθρωπη μεθόδευση εξόντωσης ενός κρατούμενου απεργού πείνας που διεκδίκησε ένα νόμιμο δικαίωμά του, μόνο και μόνο επειδή με αυτόν τον κρατούμενο η οικογένεια Μητσοτάκη έχει προσωπικούς λογαριασμούς.

Όσον αφορά το δεύτερο, τελικά αποδείχτηκε ότι καμιά “επιχείρηση εξόντωσης” δεν έγινε, γιατί ο απεργός πείνας χωρίς καμιά εξήγηση διέκοψε την απεργία πείνας που προηγούμενα δήλωνε πως είναι αποφασισμένος να την πάει “μέχρι τέλους”, αφού πριν υποτίθεται την είχε κάνει δίψας και την είχε ξανακάνει πείνας, ενώ το φοβερό και τρομερό ζήτημα της “χουντικής μεθόδευσης εξόντωσης του” ήταν τελικά ότι άργησαν να του απαντήσουν σε μια αίτηση μεταγωγής! Οι υποστηρικτές του δεν έδωσαν στη δημοσιότητα ούτε μια φωτογραφία που να αποδεικνύει ότι αυτή ήταν μια αληθινή απεργία που πείνας που κόστισε στον απεργό και στο σώμα του, παρόλο που έτσι θα έκλειναν τα στόματα όσων αμφισβητούσαν τις δηλώσεις των υποστηρικτών του και των γιατρών επιλογής του, που συμπωματικά είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και είναι να απορεί κανείς γιατί μπορεί να χρειάζεται κανείς τόσο πολιτικοποιημένους γιατρούς! Κι όμως, επί τρεις μήνες οι υποστηρικτές του επιτίθονταν με φασιστική λύσσα σε οποιοδήποτε τολμούσε να μη συγκινηθεί από αυτό το κακοστημένο Θείο Δράμα και υποψιάζονταν ότι κάτι βρώμικο συμβαίνει.

Αυτή είναι η πρώτη απάτη αυτού του υποτιθέμενου “κινήματος δημοκρατίας”: στην προμετωπίδα του βρέθηκε η περίτεχνα κατασκευασμένη ανιογραφία ενός εθνικοσοσιαλιστή δολοφόνου, του Κουφοντίνα.

Το κίνημα Κουφοντίνα ηττάται, γελοιοποιείται, και ανασυντάσσεται

Από τη στιγμή που περίπου το 50% των πολιτικών δυνάμεων με βάση το τελευταίο εκλογικό αποτέλεσμα βρέθηκαν ανοιχτά στο πλευρό αυτού του πολιτικού εκτελεστή (ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ, ΜΕΡΑ25, και λίγο πιο πίσω ΚΙΝΑΛ και η καραμανλική πτέρυγα της ΝΔ) η χώρα μπαίνει σε μια νέα περίοδο. Γιατί μπορεί μια μάζα δουλεμένη από τον Ανδρέα Παπανδρέου, τους κνίτες και τους μικροαστούς «αντικαπιταλιστές» του εξωκοινοβούλιου να συμπαιθούσε από απόσταση λόγω ιδεολογικής καθυστέρησης το δολοφονικό έργο της «17Ν», ωστόσο γενικά ποτέ μετά την οργανωμένη απόσυρση αυτής της παρακρατικής σοσιαλφασιστικής οργάνωσης το 2002 δεν εκφράστηκε ακόμη και από αυτό το τμήμα του λαού κάποια διάθεση υπεράσπισης του Κουφοντίνα ή άλλων μελών και στελεχών της, κάποιο αυθεντικό κι από τα κάτω «κύμα» που να ζητάει δικαίωσή τους, πολιτική ή ποινική, και να παλεύει για την αποφυλάκισή τους ή έστω για το αλάφρωμα των ποινών τους. Γενικά η «17Ν», μετά την στεγανοποιημένη σύλληψη μεγάλου μέρους του μηχανισμού της

από τον πάντα χρήσιμο φίλο του σοσιαλφασισμού Χρυσοχοϊδή, και με την εικόνα των αλληλοκαρφωμάτων και των απολογιών-ποταμών μπροστά στην αστυνομία και τους εισαγγεείς, σκότωσε το όνειρο του μικροαστού «ριζοσπάστη» κρυφο-οπαδού της περί του δήθεν μεγαλείου της και γενικά πέρασε στη λήθη, παρά τη “φιλότιμη” προσπάθεια του καθεστωτικού Κουφοντίνα να δώσει μια λάμψη τάχα αταλάντευτης στάσης στο δικαστήριο.

Τώρα, οι νέοι που μπήκαν για πρώτη φορά στα αντιδραστικά κινήματα του σοσιαλφασισμού νομίζοντας ότι κάνουν κάτι προοδευτικό ή και επαναστατικό, όπως είναι το κίνημα κατά του νόμου Κεραμέως στα πανεπιστήμια, διαπαιδαγωγούνται για πρώτη φορά να θεωρούν τον εθνικοσοσιαλιστή εκτελεστή τμήμα του κινήματός τους. Αυτό είναι μια νέα ποιότητα για τη χώρα. Για πρώτη φορά ο τάχα άσπιλος και άμμος μάρτυρας Κουφοντίνας, που δεν έχει λερωθεί όπως οι ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ με κυβερνητικές συνεργασίες και κάθε λογής συμβιβασμούς με την κλασική αστική τάξη, με ομορτισμούς, με γλοιώδεις “υποταγές” στους Αμερικάνους, με εφαρμογή αντιλαϊκών μέτρων όπως ο κάποτε αγαπημένος τους Τσίπρας, με γελοίες επιδείξεις μεγαλοαστικού πλούτου όπως ο Βαρουφάκης, ή με τον ιδιοτελή και κούφιο σχεταριστικό στόμφο των εξωκοινοβουλευτικών, μπαίνει με το κουμπούρι του επικεφαλής της διαδηλώσεως της αντιδυτικής εθνικής γραμμής, την οποία όλη η ψευτοαριστερά ακολουθεί ευλαβικά, χωρίς κουμπούρι, αλλά με ολίδια πλατφόρμα, κοινούς εχθρούς και κοινούς φίλους. Είναι ολότελα δίκαιο και φυσικό που όλοι αυτοί ενώθηκαν για πρώτη φορά πίσω από το εικόνισμα του Κουφοντίνα, παραμερίζοντας τις πολύχρονες ποταπές μικροφωγμάρες τους. Γιατί είναι αυτός που εκπλήρωσε τη βαθιά γραμμή τους αφού εξάλειψε ακόμα και σαν φυσικά πρόσωπα τους επικεφαλής της ντόπιας βιομηχανικής αστικής τάξης, Αγγελόπουλους, Περατικούς και Αθανασιάδηδες, ώστε να δεσπόζει σήμερα πανίσχυρη και προσεκτικά ανέγγιχτη από τους “επαναστάτες” η νέα ανατολική, καθαρά ληστρική, αντιπαραγωγική, ξεσίπωμα κρατικά φτιαγμένη ολιγαρχία του σταζίτ Κόκκαλη, του μνηστή της σοσιαλφασιστικής ΕΣΣΔ Μπόμπολα, του κνίτη Γερμανού, των μεσαζόντων της Γκαζπρόμ Κοπελοζού και Μυτιληναίου, και πάνω απ’ όλα τα ίδια τα νέα ξένα, παντελώς ανενόχλητα από τους “επαναστάτες” αφεντικά της χώρας, Σαββίδης και ΚΟΣΚΟ.

Το δρόμο της χώρας προς τη φασιστική νύχτα που ετοιμάζουν αυτά τα αφεντικά, που τη μορφή της την είδαμε στη Νέα Σμύρνη με τα τάγματα εφόδου που βιάζονταν κάθε λαϊκή θέληση και διάθεση στο όνομα του λαού που δήθεν εκπροσωπούν με τη τραμπούκικη μειοψηφική βία τους χωρίς να τον ρωτήσουν, τον διευκολύνει δίχως καθόλου ακόμα να το καταλαβαίνει και ένας αριθμός νεολαίων με αριστερές, ακόμα και με επαναστατικές διαθέσεις. Αυτοί αυγατίζουν αυτό το κίνημα επειδή δεν ξέρουν ακόμα ότι πίσω από τις κλασικές δραματικές μορφές αγώνα των πατεράδων και των παππούδων τους, όπως απεργίες πείνας, διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία, κρύβονται τώρα απλές φάρσες που στήνει η χειρότερη φασιστική αντίδραση ακριβώς για

να τους εξαπατήσει. Ο φασισμός είναι από τη γέννα του ένα υπεραντιδραστικό περιεχόμενο που παίρνει επαναστατική αντικαπιταλιστική μορφή. Αυτός είναι ένας λόγος που ένα κομμάτι της γερμανικής ριζοσπαστικής νεολαίας στο μεσοπόλεμο ταλαντεύτηκε ισχυρά ανάμεσα στους εθνικοσοσιαλιστές από τη μια μεριά και στους κομμουνιστές της Γ’ Διεθνούς από την άλλη, παρόλο που οι δεύτεροι είχαν τότε πίσω τους μια πραγματικά θρυλική επαναστατική ΕΣΣΔ. Μπορεί κανείς να φανταστεί σε πόσο πλεονεκτική θέση σε επίπεδο συσπείρωσης βρίσκονται σήμερα οι σοσιαλφασίστες, όταν έχουν απέναντι σε όλο το βάθος της γραμμής τους μόνο μια χούφτα αληθινούς μαρξιστές της ΟΑΚΚΕ που καθαρίζουν τον μαρξισμό από την προβοκάτσια και έχουν σαν μοναδικό άμεσο, αλλά τελικά ακατανίκητο όπλο το δημοκρατικό ένστικτο των μαζών.

Το μόνο καλό που βγήκε από το κίνημα Κουφοντίνα είναι η ήττα του και η γελοιοποίηση των μελοδραματικών εκκλήσεων των σοσιαλφασιστών ηγετών του κινήματος που αποδείχτηκαν μια καλοστημένη κομπινα ψυχικού εκβιασμού του λαού, ο οποίος στην πλειοψηφία του έμεινε ασυγκίνητος επειδή τους έχει μάθει και καταλαβαίνει από ένστικτο πόσο βρώμικοι είναι. Μιλάμε για ένα κίνημα που δεν είχε τη στοιχειώδη εντιμότητα να πει καθαρά τους αληθινούς του στόχους, που ήταν η μεταγωγή του Κουφοντίνα σε καθεστώς πιο ευνοϊκό για την ερχόμενη αίτηση αποφυλάκισής του, με αποτέλεσμα να αναγκάζεται η δικηγόρος του Κούρτοβικ να λείπει στην τηλεόραση ότι ένας λόγος που ο πελάτης της δε θέλει να πάει στο Δομοκό είναι επειδή τον έβαλαν σε κελί με καπνιστές! Αποδείχτηκε ότι πέρα από το λαό και μέσα στο κράτος και μέσα στη φιλελεύθερη αστική τάξη υπάρχουν αντιστάσεις στο σοσιαλφασισμό, που προκύπτουν αφενός από την εμπειρία της σοσιαλφασιστικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, αφετέρου από τη διεθνή αφύπνιση απέναντι στο διεθνές κέντρο του σοσιαλφασισμού, τη Ρωσία, που έφερε η σκανδαλώδης φιλορωσική προεδρία Τραμπ. Να γιατί αυτή τη φορά δεν έπιασε η συνηθισμένη απειλή του σοσιαλφασιστικού στρατού ότι σε περίπτωση μη ικανοποίησης του αιτήματος Κουφοντίνα, αυτός θα πάει την απεργία του μέχρι θανάτου και στη συνέχεια ο στρατός του θα κάψει τη χώρα. Αυτές οι αντιστάσεις, αν και αναιμικές και πισώπλατα μαχαιρωμένες από την ίδια την μητσοτακική ηγεσία του κλασικού δυτικόφιλου κόμματος της αστικής τάξης, της ΝΔ, είναι εξαιρετικά θετικές γιατί μας κερδίζουν λίγο χρόνο και πάμε στην αναπόφευκτη σύγκρουση με το νεοχιτλερικό άξονα με το λαό περισσότερο υποψιασμένο για το περιεχόμενο και τις μεθόδους του.

Προστατεύουν το ναζισμό μέσα στην αστυνομία την ώρα που χτυπάνε τις μόνες κοινωνικές της λειτουργίες

Η δεύτερη απάτη αυτού του κινήματος, είναι ότι δεν έχει κανένα συγκεκριμένο αίτημα για το χτύπημα της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας, εναντίον της οποίας υποτίθεται ότι εκστρατεύει, ή μάλλον, όπως θα δούμε αμέσως παρακάτω, τα αληθινά του αιτήματα η ηγεσία αυτού του κινήματος τα κρατάει κρυφά από τη μάζα των οπαδών της. Είναι η ίδια ηγεσία που αρνείται πεισματικά το πιο θεμελιώδες αίτημα εκδη-

μοκρατισμού της αστυνομίας, την εκκαθάρισή της από τα χρυσαυγίτικα και φιλοχρυσουγίτικα στοιχεία, που έχει αποδειχτεί ότι υπάρχουν σε αφθονία (<https://www.tanea.gr/2020/10/14/greece/astynomika/isxyroi-pyrines-tis-xrysis-aygis-stin-elliniki-astynomia/>). Αυτή τη γραμμή κατά της αποχρυσουγίτισης της αστυνομίας τη διατύπωσε ο Κουτσούμπας στη Βουλή στις 11 Μάρτη, λέγοντας ότι η αστυνομική βία είναι κυβερνητική κατεύθυνση «και όχι πρωτοβουλία μερικών φασιστοειδών και χρυσαυγιτών που βρίσκονται δυστυχώς και μέσα στην Αστυνομία» (<https://www.tovima.gr/2021/03/11/politics/koutsoumpas-se-mitsotaki-volikos-antipalos-o-tsipras-gia-na-epivlithei-nomos-kai-taksi/>). Συνεπώς κατά τον Κουτσούμπα, που είναι ταυτόχρονα “σκληρός αντικαπιταλιστής” αλλά και νοικοκυραίος - άνθρωπος του νόμου και της τάξης, άρα και της αστυνομίας στις οποίες τις συνδικαλιστικές συγκεντρώσεις συμμετέχει συστηματικά, αυτό που έχει ανάγκη η δημοκρατία δεν είναι το ξήλωμα των άφθονων χρυσαυγίτικων πυρήνων που “δυστυχώς” υπάρχουν στην αστυνομία, αλλά η αλλαγή της ηγεσίας της, οπότε αυτή θα μπει αὐτανόρη στην υπηρεσία του λαού.

Αυτήν ακριβώς την αλλαγή ηγεσίας την πρότεινε ο Τσίπρας, ζητώντας ο αρχηγός της αστυνομίας να επιλέγεται διακομματικά (<https://www.newsbeast.gr/politiki/arthro/7185869/tsipras-katargisitis-omadas-drasi-kai-diakommatiki-gia-tin-epilogi-tou-archigou-tis-elas/>)! Δηλαδή τα μόνα πρακτικά αίτηματα αυτού του κινήματος είναι 1) να συναποφασίζει ο Τσίπρας μαζί με τον Κουτσούμπα, τον Βαρουφάκη και τον Βελόπουλο για το ποιος θα είναι ο αρχηγός της αστυνομίας, δηλαδή ο Τσίπρας να συγκυβερνάει την αστυνομία ακόμα και όταν χάνει τις εκλογές, και 2) η κατάργηση των μηχανοκίνητων ομάδων της αστυνομίας σαν ρουσφέτι προς τους σπασιματίες φίλους του και το λούμπεν μικροέγκλημα. Μάλιστα ο Τσίπρας, για να προστατέψει τον αστυνομικό χρυσαυγιτισμό, για τον οποίο δεν έκανε το παραμικρό τα 5 χρόνια της κυβέρνησής του, αρνήθηκε χωρίς καμιά εξήγηση το θετικό μέτρο της κάμερας πάνω στη στολή των αστυνομικών (<https://www.skai.gr/index.php/news/politics/oi-antiprotaseis-tsipras-sta-metra-mitsotaki-gia-tin-astynomiki-via/>)!

Συνεπώς ο πολιτικός πυρήνας του αστυνομικού εκφασισμού, ο χρυσαυγιτισμός, **θα παραμείνει άθικτος, είτε αυτό το κίνημα κερδίσει είτε χάσει! Μάλιστα ο ναζιστικός αυτός πυρήνας, όχι μόνο δεν αισθάνθηκε θιγμένος από αυτό το “δημοκρατικό αντιαστυνομικό κίνημα”, αλλά στην πράξη το υποστήριξε. Βγάζοντας μετά τη Νέα Σμύρνη ανακοίνωση όπου κατήγγειλε τη “χούντα Μητσοτάκη” και την αστυνομία της!** (<https://archive.is/85rYo>) Αυτή τη σκανδαλώδη θέση την έκρυσαν όλα τα κόμματα και στη συνέχεια την εξαφάνισαν οι ίδιοι οι ναζιστές από την ιστοσελίδα τους για να μην εκθέσουν το αποκριτικό “δημοκρατικό” μασκάρεμα των σοσιαλφασιστών φίλων τους. Αλλά θα βαζαν ποτέ ζήτημα αποναζιστικοποίησης της αστυνομίας οι κνιτοσυριζαίοι που φρόντισαν όχι μόνο νομοθετήσουν έτσι ώστε να κάνουν την ποινή των αρχιναζί μόνο 3,5 χρόνια φυλακή, **αλλά κυρίως να μην τους στερήσουν τα πολιτικά δικαιώματα έτσι ώστε να είναι νόμιμοι και αυτοί και άθικτοι οι φίλοι τους γενικά στο κράτος και ειδικά στην αστυνομία. Κάθε εκκαθάριση των χρυσαυγιτών από την αστυνομία με νόμιμο κόμμα τους ναζί μπορεί εύκολα να καταγγελθεί**

από κάθε “δημοκράτη των τύπων”, σύμμαχο του σοσιαλφασισμού ως αντισυνταγματική.

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιο κίνημα ενάντια σε μια φασιστική αστυνομία, αλλά αντίθετα με ένα κίνημα φασιστικής εκτροπής από το κόμμα που θέλει να συνεχίσει να κυβερνάει παρόλο που έχασε τις εκλογές, και τελικά γενικής φασιστικοποίησης και της ίδιας της αστυνομίας. Απ’ τη μια προστατεύουν τον αστυνομικό χρυσαυγιτισμό από την άλλη χτυπάνε εκείνες τις πλευρές της αστυνομίας που είναι κοινωνικές, όπως είναι η επιτήρηση των μέτρων άμυνας στην πανδημία, ή χτυπάνε εκείνες στην οποία αυτές λειτουργούν σαν υπερασπιστές της αστικοδημοκρατικής νομιμότητας, τίτλο που τους τον απονέμουν τα σοσιαλφασιστικά καθώς και τα κλασικά φασιστικά τάγματα εφόδου όταν πχ κάνουν εφόδους στη Βουλή.

Υπάρχει δημοκράτης σε αυτή τη χώρα που να μην καταλαβαίνει ότι ο σοσιαλφασισμός δεν έχει κανένα πρόβλημα αρχής με την αστυνομία, στην οποία δουλεύει από τα μέσα σαν συνδικαλιστής συριζέος και κνίτης, αλλά θέλει οι δημοκράτες φοιτητές και καθηγητές να ελπίζουν στην προστασία της αστυνομίας, σαν μια από τα έξω λύση που στην πραγματικότητα είναι αδύνατη. Μόνο ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα στα πανεπιστήμια μπορεί να ξεκαθαρίσει έναν εσωτερικό εχθρό όπως είναι ο σοσιαλφασισμός. Αντίθετα, η αστυνομία του Χρυσοχοϊδή, θα δώσει στο σοσιαλφασισμό τα επιλεκτικά προβοκατόρικα ψευτοχτυπήματα που χρειάζεται, για να εξοντώσει σαν “επαναστάτης” με τα τάγματα εφόδου του τους δημοκράτες φοιτητές και καθηγητές με το δίλημμα: “είτε με εμάς είτε με την φιλοχρυσουγίτικη αστυνομία”. Τι ειρωνεία να το λέει αυτό ο κνίτης που είναι ο μόνος αληθινός μπάτσος στα πανεπιστήμια, που τσαλαπατάει κάθε δημοκρατία χωρίς να τον έχει ενοχλήσει ποτέ επί τριάντα χρόνια κανένα κράτος και καμιά αστυνομία; Γι’ αυτό κι εμείς πήραμε αποφασιστικά θέση κατά της πανεπιστημιακής αστυνομίας που την καταγγείλαμε σαν προβοκάτσια που θα κάνει τη ζωή φοιτητών και καθηγητών δύσκολη και την πάλη τους ενάντια στο σοσιαλφασισμό δυσκολότερη (<https://www.oakke.gr/antifasism/item/1295>). Πότε άλλωστε ήρθε στο φως η ασύλληπτη καθημερινή βία των σοσιαλφασιστών κνιτών και ΕΑΑΚιτών στα πανεπιστήμια απέναντι στους δημοκράτες φοιτητές και καθηγητές; Πότε έφτασαν στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και στα δελτία των ειδήσεων οι “καταγραφές” που φτιάχνουν κάθε χρόνο οι κνίτες με τα ονόματα των νεοεισαχθέντων φοιτητών δίπλα στα πολιτικά τους φρονήματα; Έχουν το θράσος αυτοί οι άθλιοι τραμπούκοι και βιαστές συνειδήσεων να εργαλειοποιούν όλο το λεξιλόγιο και τα ιστορικά σύμβολα της αριστεράς να μιλάνε για “σπουδαστικό της ασφάλειας”, όταν όλη η παρουσία τους στα πανεπιστήμια είναι ένας χαφιέδικος μηχανισμός βίας που πνίγει στη γέννα της κάθε αυθόρμητη επιστημονική και κοινωνική πρόοδο;

Οι θρασυτάτοι αυτοί πολιτικοί απατεώνες καμώνονται τους κρατικά διωκόμενους και λογοκριμένους από τα μίντια, όταν τα γεγονότα της επικαιρότητας είναι πάντα αυτά που αναδεικνύουν ή κατασκευάζουν οι ίδιοι (όπως ο Κουφοντίνας και η Νέα Σμύρνη), ενώ το βαθύ φασιστικό τους πρόσωπο κρατιέται καλά κρυμμένο και από τα μίντια και από τις πουλημένες ηγεσίες των μισοδημοκρατικών στη στελεχική τους βάση ΝΔ και ΚΙΝΑΛ. Οι “συγκρούσεις” των σοσιαλφασιστών με την αστυνομία

είναι πια σημειώσιμες φάρσες για να τους δώσουν την “επαναστατική” αίγλη που τους είναι αναγκαία, αφού η πολιτική της ηγεσία, ο Χρυσοχοϊδής, την παρατάσει εκεί που αυτοί τη χρειάζονται και την αποσύρει όταν επίσης αυτοί τη χρειάζονται. Έτσι μπήκε το ζήτημα της αστυνομίας στα πανεπιστήμια εντελώς προβοκατόρικα αφού ο σοσιαλφασισμός στα πανεπιστήμια είχε παρακάσει και συρρικνωθεί. Τώρα χάρη σε αυτή την προβοκάτσια ξαναστήνεται στα πόδια του και κάνει τις νέες στρατολογίες του.

Δεν κρύβεται η φασιστική μπόχα

Η τρίτη απάτη, που είναι ίσως και το στρατηγικά σημαντικότερο, είναι ότι αυτό το “κίνημα δημοκρατίας” δε φέρεται καθόλου δημοκρατικά απέναντι στο λαό τον οποίο λέει ότι θέλει να εκφράσει. Το αντίθετο. Οι ακτιβιστές του συμπεριφέρονται σαν ένα τσούρμιο τραμπούκων που βρίζει, χλευάζει, φτύνει, απειλεί και συκοφαντεί οτιδήποτε και οποιονδήποτε αμφισβητήσει την αγνότητα των σκοπών του, με τον τρόπο που μόνο ο πιο αποχαλινωμένος φασίστας που αισθάνεται ασφαλής επειδή έχει υψηλή καθεστωτική προστασία θα το έκανε. Πότε έχει ξαναγίνει οι πρωτοπόροι αγωνιστές ενός αληθινού δημοκρατικού κινήματος να αποπνέουν τέτοια μπόχα και αντιπάθεια, που μόνο άνθρωποι με πολύ γερό στομάχι να τολμάνε πια να διαφωνήσουν μαζί τους; Πότε θα τολμούσε ένα αληθινό δημοκρατικό κίνημα να απειληθεί και να εκβιάσει το λαό για να το υποστηρίξει, προειδοποιώντας τον ότι αν δεν το κάνει θα τον χαρακτηρίσει “συνεργάτη του καθεστώτος”, δηλαδή απειλώντας τον ότι κάθε βία εναντίον του είναι νόμιμη;

Πήγε ποτέ ένα δημοκρατικό κίνημα σε μια γειτονιά του λαού για να εξαπολύσει έναν στρατό εγκληματιών του οπαδικού υπόκοσμου ενάντια στις βιτρίνες της και στο βάθος ενάντια στους ανθρώπους της, όπως κάνανε τούτοι εδώ στη Νέα Σμύρνη; Και κυρίως: μια δικτατορία ή έστω μια αυταρχική κυβέρνηση θα υποχωρούσε ποτέ σε ένα κίνημα ακριβώς μάλιστα αυτό έχει ηττηθεί και εκτεθεί ανεπανόρθωτα με τη γελοιοποίηση του Κουφοντίνα και το σπάσιμο της Νέας Σμύρνης; Ένα πραγματικά μισοφασιστικό καθεστώς θα έβλεπε τέτοιες αντιπαθητικές στις μάζες ενεργειες, σαν μια χρυσή ευκαιρία για να εξαπολύσει ένα πογκρόμ ενάντια στους δημοκράτες. Κι όμως εδώ έγινε το αντίθετο! Ακριβώς τη στιγμή που ο Κουφοντίνας και το κίνημά του απομονώθηκαν από το λαό και τελικά γελοιοποιήθηκαν από την θρασυδέλη “στριφογυριστή” λήξη της απεργίας πείνας και δίψας του ίδιου, ακριβώς τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ, το ψευτοΚΚΕ και οι τραμπούκικες ορδές τους εκτέθηκαν στη Νέα Σμύρνη σαν κόμματα της πολιτικής ανωμαλίας, αυτήν ακριβώς τη στιγμή διάλεξαν οι Μητσοτάκης-Χρυσοχοϊδής να ικανοποιήσουν το αίτημά τους και να αποσύρουν στο όνομα “της πάλης ενάντια στην πόλωση και στο διχασμό” την αστυνομία από τους δρόμους αφαιρώντας της την κρίσιμη τη στιγμή των πιο πολλών θανάτων λειτουργία της του επιτηρητή των μέτρων για την πανδημία!

Αυτά δε θα τα έκανε ένα αληθινό δημοκρατικό κίνημα που συγκρούεται με μια φασιστική εκτροπή, για τον απλούστατο λόγο ότι για αυτό θα ήταν ζήτημα ζωής ή θανάτου να κερδίσει την υποστήριξη του λαού που είναι και η μόνη εγγύηση για την επιτυχία του. Αντιπάθεια του λαού για τους δημοκράτες σημαίνει απομόνωσή τους, δηλαδή ασφυξία και τελικά θάνατος τους. Όλα αυτά τα παράδοξα δεν είναι καθόλου παράδοξα γιατί εδώ δεν έχουμε να κάνου-

με με ένα κίνημα δημοκρατίας αλλά με ένα κίνημα φασισμού που παίζει με τα παλιά σύμβολα της αριστεράς και της δημοκρατίας. Να πώς γίνεται ο σοσιαλφασιστικός εσμός να τρομοκρατεί επί δύο μήνες το λαό με το δίλημμα “είτε με τον Κουφοντίνα είτε με τη ‘χούντα’”, που στην πορεία μάλιστα έγινε το ναζιστικής κοπής “είτε με τον Κουφοντίνα είτε με τους παιδεραστές”, και στο τέλος αντί να συντρίβεται να παίρνει ακριβώς αυτό που ζητάει. Αυτό συμβαίνει επειδή πρόκειται για ένα κίνημα που δουλεύει κυρίως μέσα στο κράτος με στόχο την κατάληψή του σε όλα τα στρατηγικά του πόστα ώστε να μπορεί να κυβερνάει ανεξάρτητα από το κάθε φορά εκλογικό αποτέλεσμα. Η “επαναστατική”, στην πραγματικότητα τραμπούκικη-φασιστική, φύση αυτών των κινήματων στρέφεται επιλεκτικά απέναντι στα κάθε φορά μη αρεστά στους φασίστες κυβερνητικά ή κρατικά στελέχη τα οποία μόλις πέφτουν αντικαθίστανται από φίλους τους. Αυτές όμως οι εγχειρήσεις μένουν στο σκοτάδι για την αριστερή μάζα που ακολουθεί το σοσιαλφασισμό παίρνοντας στα σοβαρά τις αριστερές του φρασούλες και περνώντας τα πραξικοπήματά του για επαναστάσεις, ενώ συχνά προσπαθεί μάταια να δώσει κάποια συνέπεια στις χωρίς αρχές στροφές και κωλοτούμπες των ηγετών του. Συνήθως τη νεανική έξαψη ακολουθεί η απογοήτευση και η φιλική προς το σοσιαλφασισμό απόσυρση, αφού αυτή δεν έχει έρθει σαν αποτέλεσμα πολιτικού ξεκαθαρίσματος. Μάλιστα τέτοιους αποσυρμένους από την πολιτική πρώην φίλους τους, οι σοσιαλφασιστές μπορούν να τους εκβιάζουν με τις ενοχές τους, αφού αυτοί ιδιώτευσαν ενώ ο σοσιαλφασιστής “τουλάχιστον κάνουν κάτι”.

Πιστεύουμε ότι σε αυτή τη συγκυρία ο άμεσος στόχος του σοσιαλφασισμού και του κινήματός του είναι να εκκαθαρίσει εκείνα τα στελέχη της ΝΔ που ακολουθούν μια δειλά αναπτυξιακή πολιτική και γι’ αυτό έχουν στοχοποιηθεί προσωπικά.

Αριστερές φράσεις, αντιλαϊκή θεωρία και πράξη

Η δυσκολία της περιόδου, που δεν είναι ιδιαιτερότητα της Ελλάδας αλλά όλου του κόσμου, είναι ότι ενώ η πλειοψηφία του λαού αντιπαθεί το σοσιαλφασισμό, ιδιαίτερα τις βίαιες εκδηλώσεις του, και ακολουθεί τα μη-φασιστικά κόμματα της αστικής τάξης, η πλειοψηφία της αριστερής μάζας ακολουθεί το σοσιαλφασισμό, ενστερνίζεται τις θεωρίες του και περνάει τα πραξικοπήματά του για επαναστάσεις. Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με μια αντίσταση στο φασισμό που βρίσκεται κάτω από την καθοδήγηση της αστικής τάξης, και γι’ αυτό κληρονομεί απ’ αυτήν τον μεσοβέζικο, συμβιβαστικό χαρακτήρα της, ενώ ο αντεργατισμός και αντικομμουνισμός της βοηθάνε τους σοσιαλφασίστες να αιχμαλωτίζουν περαιτέρω τους εργάτες και την αριστερά. Μένει να εξηγήσουμε πώς γίνεται μια τέτοια αριστερή μάζα να θεωρεί φυσιολογική τη μειοψηφική πραξικοπηματική βία, παρόλο που αυτή ασκείται στο όνομα του λαού. Αυτή είναι η θεωρία του αλλοτριωμένου ή στις χειρότερες εκδοχές προδότη και πουλημένου λαού

Για το σοσιαλφασίστες ο λαός είναι μια αλλοτριωμένη μάζα. Δεν έχει τη δική του σκέψη, τη δική του συνείδηση, τη δική του ύπαρξη, αλλά ζει, αισθάνεται, σκέφτεται, αναπνέει με το δανεικό οξυγόνο, τη δανεική σκέψη και τη δανεική συνείδηση που του δίνει ο καπιταλιστής. Ο τελευταίος υποτίθεται το πετυχαίνει αυτό με το να βάζει τους λαούς να τρέχουν πίσω από το κυνήγι του χρήματος, της κατανάλωσης, του υλικού πλού-

του, και αυτά ο φιλελεύθερος (ο μοναδικός αληθινός καπιταλιστής κατά το σοσιαλφασισμό, ο οποίος θεωρεί το ρωσοκινέζικο κρατικοφασιστικό καπιταλισμό τον προθάλαμο του σοσιαλισμού αν όχι τον ίδιο τον σοσιαλισμό) τους τα παραχωρεί ευχαρίστως, γιατί για αντάλλαγμα παίρνει την ψυχή τους. Οι σοσιαλφασίστες δεν είναι παρά ο στρατός των αφυπνισμένων που έχουν καταλάβει το κόλπο και γι’ αυτό περιφρονούν το χρήμα και αντ’ αυτού κινούνται με κίνητρο όχι το υλικό κέρδος, αλλά τις αξίες και τα ιδανικά.

Με αυτή τη θεωρία, που είναι ορθόδοξη καλογερίκη θεολογία (“απ’ τη μια αυτοί που υπηρετούν τον άνθρωπο και τις ανώτερες από τον φτηνό κόσμο της ύλης αξίες, απ’ την άλλη αυτοί που προσκυνάνε το μαμωνά, δηλαδή το χρήμα”) μασκαρεμένη σε μαρξισμό, μπορούν αριστερά στη μορφή αλλά ακροδεξιά στο περιεχόμενο κόμματα, όχι μόνο να περιφρονούν και να τσαλαπατάνε τη θέληση του λαού, αλλά και να ασκούν πάνω του μια φοβερή ψυχική βία (που γίνεται και φυσική, ακόμα και γενοκτονική βία όταν ο λαός εξεγερθεί εναντίον τους όπως έγινε κυρίως στη Συρία και σε ένα βαθμό στη Βενεζουέλα) χωρίς αυτό να ξενίζει ιδιαίτερα τα μέλη τους.

Γι’ αυτά τα κόμματα αν ο λαός αντιπαθεί τον κνίτη, συριζέο ή ανταρσέο σοσιαλφασίστες σαν πολιτικό χαρακτήρα, δεν είναι επειδή τον έχει ζήσει και μέσα από τις εμπειρίες του έχει διαπιστώσει ότι είναι ένας αντιπαθητικός τύπος, ψυχικός εκβιαστής, υπερόπτης, ιδιοτελής, ξερόλας και τραμπούκος. Είναι ότι ενώ ο σοσιαλφασιστής (όπως τον διαβεβαιώνουν οι σοσιαλφασίστες φίλοι του) είναι ένας υπέροχος άνθρωπος γεμάτος αξίες, ιδανικά και αυτοθυσία, ο λαός έχει υπνωτιστεί να πιστεύει το αντίθετο χάρη στην πανίσχυρη προπαγάνδα του φιλελεύθερου που έχει καταλάβει τη σκέψη του και την αμαρτωλή ψυχή του. Κατά συνέπεια ο ήρωάς μας “αναγκαστικά” πρέπει να εξαπατήσει το λαό με ψέμματα ώστε αυτός να μην του αντισταθεί ενώ δουλεύει για το καλό του! Ένας πραγματικός άγιος! Αυτός γίνεται θυσία για το καλό του λαού και ο αγάριστος λαός όχι μόνο δεν του το αναγνωρίζει αλλά τον χλευάζει κιόλας. Κάθε ψέμα, κάθε υποκρισία, κάθε διπροσωπία, κάθε απανθρωπία, είναι και μια θυσία που κάνει ο σοσιαλφασιστής για χάρη του λαού, και είναι τέτοιο το μεγαλείο της ψυχής του που επιμένει να το κάνει, παρόλο που αντί για ευχαριστώ εισπράττει αποδοκιμασία και αντιπάθεια!

Τι αγνή χριστιανική αγάπη!

Ο σοσιαλφασιστής είναι, λέει, σε πόλεμο ενάντια “στο σύστημα”. Στον πόλεμο αυτό το ψέμα επιτρέπεται γιατί είναι παραπλάνηση του εχθρού. Έτσι όσο πιο ικανός ψεύτης είναι ο ανάρτησης-Τσίπρας ή ο ανάρτησης-Κουτσούμπας, όσο πιο επιδέξια εξαγορεύει από τις ερωτήσεις του εκάστοτε δημοσιογράφου ή πολιτικού εχθρού με την κατάλληλη ρητορική μεταμφίεση, τόσο περισσότερο τον θαυμάζει ο οπαδός του που τον έχουν διαπαιδαγωγήσει να περνάει τη διπροσωπία για υψηλή πολιτική τέχνη, για ικανότητά παραπλάνησης του εχθρού, ενώ στην πραγματικότητα παραπλάνει αυτόν τον ίδιο! Στον ιερό πόλεμο που φαντάζεται ότι πολεμάει ο ήρωάς μας τίποτα δεν απαγορεύεται.

Με μια τέτοια περίεργη αντιστροφή, όπου ο ψεύτης γίνεται άγιος και ο τραμπούκος “το αληθινό θύμα”, μπορούμε να φανταστούμε πόσο εύκολο ήταν για τα επιτελεία του

Το αντιαστυνομικό “δημοκρατικό” κίνημα του ΣΥΡΙΖΑ

Συνέχεια από τη σελ. 4

σοσιαλφασισμού να στήσουν το διπρόσωπο παιχνιδάκι στο κίνημα του εθνικοσοσιαλιστή Κουφοντίνα. Ο Κουφοντίνας είναι αντινεοφιλελεύθερος ανάρτης και σαν τέτοιο ο σοσιαλφασίστας τον αγαπάει. Όμως ο αλλοτριωμένος στην πλειοψηφία του λαός τον αντιπαθεί ακριβώς επειδή είναι αλλοτριωμένος, επειδή έτσι του έμαθε ο φιλελεύθερος τον οποίο ακολουθεί σαν υπνωτισμένος. Κατά συνέπεια πρέπει “αναγκαστικά” να κρύψουμε την αγάπη μας για τον αντιφιλελεύθερο ανάρτη, και να εξαπατήσουμε το λαό ώστε να υποστηρίξει τον Κουφοντίνα χωρίς να ξέρει ότι υποστηρίζει τον Κουφοντίνα. Έτσι επινοήθηκε το ζήτημα των “δικαιωμάτων του κρατούμενου” σαν βιτρίνα του κινήματος Κουφοντίνα, που πάντα στον πυρήνα του και στη μαχητική του πρωτοπορία παρέμεινε ένα κίνημα υπέρ του “αδούλωτου ανάρτη”.

Αν τώρα ο λαός στο 60-70% του δεν συγκινείται με τον παρατεταμένο βυζαντινό θρήνο για τον “επαναστάτη” που πεθαίνει από ώρα σε ώρα επί ενάμισι μήνα, δεν είναι επειδή καταλαβαίνει ότι αυτό είναι ένα βρώμικο κίνημα υπέρ ενός κυνικού εκτελεστή, είναι επειδή τα δύο τρίτα του λαού είναι μια εχθρική μάζα! “Αληθινός” λαός είναι μόνο οι λίγες χιλιάδες διαδηλωτών που μπόρεσε να μαζέψει ο σοσιαλφασισμός, επειδή αυτοί αλληλοδιαβεβαιώνονται ότι τα συνθήματά τους ανταποκρίνονται στο λαϊκό συμφέρον παρόλο που ο λαός είναι αντίθετος με αυτά γιατί δεν ξέρει το πραγματικό του συμφέρον. Γι’ αυτό αυτές οι λίγες χιλιάδες έχουν δικαίωμα όχι μόνο να διαδηλώνουν εκατοντάδες φορές εν μέσω πανδημίας, χωρίς να ρωτήσουν και χωρίς να τους ενδιαφέρει αν τα υπόλοιπα εκατομμύρια εγκρίνουν τη διασπορά του ιού και κυρίως το σύνθημα της απειθαρχίας στα μέτρα προστασίας που μεταδίδει η επαναλαμβανόμενη διαδήλωση, αλλά έχουν επίσης δικαίωμα να βάλουν φωτιά και να πιάσουν τις γειτονίες του λαού, όπως κάναν στη Νέα Σμύρνη όπου εξαπέλυσαν το εγκληματικό υπόκοσμο των γηπέδων που μετά κάνανε πως δεν τον ξέρουν, όπως κάνουν πως δεν ξέρουν και τον Κουφοντίνα που στην ανακοίνωση λήξης του “αγώνα” του τους χαιρετίζει.

Στην πραγματικότητα, η άποψη ότι η προπαγάνδα μπορεί να ελέγχει τη σκέψη και να κατασκευάζει ψεύτικους κόσμους είναι θεολογία, γιατί προϋποθέτει ότι ο αληθινός κόσμος δεν είναι προσβάσιμος στην εμπειρία του καθενός, συνεπώς δεν είναι ικανός κάθε άνθρωπος να ελέγχει και να διασταυρώνει τα προϊόντα της εκάστοτε προπαγάνδας σύμφωνα με τις εμπειρίες του, αλλά αυτό τάχα είναι δουλειά μόνο των διανοούμενων του σοσιαλφασισμού που σε αντίθεση με τις “αλλοτριωμένες” μάζες έχουν απελευθερωθεί από τον απατηλό κόσμο της ύλης. Να γιατί η κοινωνική θεωρία του σοσιαλφασισμού είναι πάντα συνωμοσιολογική. Κατά συνέπεια το καθήκον του “επαναστάτη” σοσιαλφασίστα είναι να έρθει σε σύγκρουση με τις μάζες για να τους επιβάλλει το συμφέρον τους, αφού αυτές δεν μπορούν να το καταλάβουν από την άμεση εμπειρία τους.

Ο μαρξισμός, ακριβώς στον αντίποδα αυτής της αντιλαϊκής-φασιστικής θεωρίας και πρακτικής, υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι του λαού μπορούν να διακρίνουν το συμφέρον τους από την άμεση εμπειρία και τη λογική της επεξεργασίας. Γι’ αυτό και ένα αληθινά εργατικό κόμμα, παρόλο που με τους διανοούμενούς του αναλαμβάνει τη ξεχωριστή δουλειά του πολιτικού και ιδεολογικού ξεκαθαρίσματος

με την αστική τάξη, δεν θα τολμούσε ποτέ να επιβάλλει στο λαό τη γνώμη του, αλλά μόνο να την προτείνει και να καλέσει το λαό να τη βάλει σε δοκιμή για να διαπιστώσει ο ίδιος όχι μόνο την αλήθεια της, αλλά και τις ενδεχόμενες αδυναμίες της, και άρα να προτείνει και τις διορθώσεις του. Αυτή είναι η πιο θεμελιώδης διαφορά των μαρξιστών από τους σοσιαλφασίστες στην άποψή τους για τη σχέση ενός κόμματος με τις μάζες: τα αληθινά εργατικά κόμματα όχι μόνο αποδέχονται την κριτική των εξωκομματικών μαζών, αλλά την επιδιώκουν και την ενθαρρύνουν. Ας συγκρίνει κανείς αυτή τη βαθιά δημοκρατική στάση, με τη στάση των σοσιαλφασιστών που αντιδρούν στην κριτική σαν θιγμένοι, προσπαθούν να την αμβλύνουν με κολακείες και γαλιφιές, κάνουν τους απογοητευμένους, ή, αν όλα αυτά δεν πιάσουν, απειλούν με θεατρικά αυστηρό ύφος τους ανθρωπίλους που την ασκούν να προσέχουν γιατί αλλιώς θα μπουν στη λίστα των εχθρών τους.

Στο βάθος αυτή η διαφορά είναι η διαφορά της αστικής τάξης από την εργατική τάξη. Η αστική τάξη, που ο σύγχρονος σοσιαλφασισμός είναι η πιο αντιδραστική της έκφραση, δεν μπορεί να πάει το δημοκρατισμό, που η ίδια γέννησε στην πάλη της με τη φεουδαρχική απολυταρχία, μέχρι το τέλος, επειδή αναγκαστικά στο κοινωνικό-οικονομικό της σύστημα ο εργάτης αναγκαστικά αντιμετωπίζεται σαν ένα απλό εργαλείο της παραγωγής. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο σοσιαλφασισμός, με το βασικό κόμμα του το ψευτοΚΚΕ, ξεκίνησε την πορεία του προς την εξουσία, πνίγοντας πρώτα κάθε δημοκρατικό-ταξικό σκίρτημα του προλεταριάτου τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης σε συμμαχία με την παραδοσιακή δυτικόφιλη αστική τάξη που εκπροσωπούσε η ΝΔ του Καραμανλή. Μόνο αφού κατέπνιξε το εργατικό κίνημα έστησε στη θέση του τη φάρσα των ταγμάτων εφόδου που παριστάνουν τους εργάτες μόνο όσο χρειάζεται για να χτυπάνε τους αστούς ανταγωνιστές τους, ενώ είναι οι χειρότεροι καταπιεστές στο σβέρο των εργατών και εντατικά μετατρέπουν τη χώρα σε κινέζικη δουλοκτησία. Πρέπει να περιμένουμε ότι η ανοιχτή βία του σοσιαλφασισμού θα επιστρέψει εκεί όπου ξεκίνησε, δηλαδή στους εργάτες, γιατί αυτοί αναπόφευκτα θα εξεγερθούν ενάντια στο δουλοκτητικό καθεστώς που τους ετοιμάζουν. Για το προλεταριάτο, που βλέπει πιο μακριά όχι μόνο από το φασισμό αλλά και από κάθε καπιταλισμό, ο δημοκρατισμός στις γραμμές του, στις συνδικαλιστικές και πολιτικές του οργανώσεις, είναι άμεση ζωτική ανάγκη τόσο για τη σημερινή του ανασυγκρότηση όσο και για τους στρατηγικούς του στόχους. Δεν μπορεί να στηθεί το νέο εργατικό κίνημα αν στις γραμμές του οι ίδιοι οι εργάτες δεν έχουν την πιο μεγάλη ελευθερία έκφρασης, χωρίς να φοβούνται μην τους κοροϊδέψει κανείς για την ατέλεια της κριτικής τους. Και όπως αποδείχτηκε, δεν μπορούν να πάνε πολύ μακριά οι προλεταριακές επαναστάσεις αν στην πορεία ατονήσει η συμμετοχή και αυτενέργεια των μαζών. Ας συνεχίσουν οι σοσιαλφασίστες τις αντιπαθητικές στις μάζες πρακτικές τους. Το μόνο που κάνουν είναι να τις διαπαιδαγωγούν σαν αρνητικοί δάσκαλοι, και εμείς σαν κόμμα θα είμαστε εκεί για να τις διαφωτίσουμε, δηλαδή να συγκεντρώνουμε και να συστηματοποιούμε τις σκέψεις και τις εμπειρίες της πάλης τους και να τις επιστρέφουμε στις ίδιες, στην πηγή τους δηλαδή, και να τις βοηθάμε να οργανώνουν τις σκόρπιες αντιστάσεις τους σε έναν προλεταριακό πολιτικό κατ’ αρχήν στρατό.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΟΝΟ ΒΓΑΖΟΝΤΑΣ ΧΡΥΣΟ

Συνέχεια από τη σελ. 8

εργαζόμενοι οι οποίοι θα δουν αυξήσεις των αποδοχών από το bonus τους, που είναι άμεσα συνδεδεμένο με τα επίπεδα του όγκου παραγωγής ... η αύξηση τόσο του επιπέδου της παραγωγής, όσο και της παραγωγικότητας ανά εργαζόμενο αποτελεί βασικό στρατηγικό στόχο ...» (<https://www.hellas-gold.com/press-room>).

Για να κάνει πιο σαφείς τις διαθέσεις της η νέα διοίκηση με τον ερχομό της, δεν κάλεσε καν τα σωματεία σε συνάντηση και αμοιβαία ενημέρωση χωρίς να θέσει εκ των προτέρων όρους, αλλά επέμεινε αποκλειστικά σε μια δική της ατζέντα συζήτησης, απαξιωνοντάς τα και αρνούμενη να συζητήσει τα δικά τους προβλήματα, όπως τα βλέπουν οι ίδιοι οι εργάτες. Δίκαια λοιπόν τα σωματεία της ΕΧ απέργησαν.

ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οι μεταλλεργάτες είναι οι μόνοι που ουσιαστικά μπορούν να κερδίσουν τη μεταλλουργία και να σώσουν τη δουλειά τους και τη ζωή τους. Γι’ αυτό το σκοπό πρέπει να ακολουθήσουν μια ειδική πολιτική. Όπως εξηγήσαμε και πιο πάνω στο βαθμό που η ΕΧ μπαίνει μέσα, οποιαδήποτε αναφορά σε αυξήσεις μισθών είναι καταδικασμένη. Άρα, από το κίνημα των εργατών επιμένει αποκλειστικά μόνο σε αυτό, όχι μόνο είναι καταδικασμένο σε αποτυχία, αλλά θα καταφέρει να επιταχύνει το κλείσιμο των μεταλλείων και το διώξιμο της ΕΧ οπότε και θα γίνει η επιστροφή στις μαύρες μέρες που ακολούθησαν το φευγικό της χρεοκοπημένης TVX. Σύμφωνα με αυτήν οποιαδήποτε άμυνα τους απέναντι στην επίθεση της εργοδοσίας πρέπει υποχρεωτικά να συνοδεύεται από μια ακόμα μεγαλύτερη άμυνα απέναντι στο μεγαλύτερο εχθρό τους και μεγαλύτερο αφεντικό τους και αφεντικό της χώρας, που είναι το ελληνικό κράτος. Αυτό έχει σαν πιο σκληρό και πιο αντιδραστικό πυρήνα του το διακομματικό μπλοκ των σαμποταριστών της βιομηχανίας. Αυτό έχει επικεφαλής του τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ και ουσιαστικό διεκπεραιωτή της πολιτικής του σήμερα την κυβέρνηση Μητσοτάκη που δίνει ένα μεγάλο χτύπημα στη μεταλλουργία χρυσού με την άρνηση του να την αδειοδοτήσει. Για μας οι εργαζόμενοι πρέπει να χτυπάνε την εταιρεία όχι γιατί, όπως πιστεύουν, δεν θέλει τη μεταλλουργία, αλλά αντίθετα ακριβώς γιατί υποκύπτει στην κυβέρνηση και ξεσπάει πάνω τους για να μην τα χαλάσει μαζί της. Αλλά κυρίως πρέπει να χτυπάνε την βίαιη αντιπολίτευση που ξεσηκώνει και ένα κομμάτι του τοπικού πληθυσμού σε συμμαχία με τους τραμπούκους που κουβαλά στη Χαλκιδική από όλη την Ελλάδα. Η μεταλλουργία χρυσού από μόνη της δεν φτάνει αλλά είναι η πιο βασική προϋπόθεση για να υπάρξουν αυξήσεις στους μισθούς και αυξήσεις στις προσλήψεις και καλύτερες συνθήκες εργασίας και ανταποδοτικά τέλη για το Δήμο. Ποιος ιδιοκτήτης θα μπορέσει στη συνέχεια, και με ποιο ηθικό κύρος, να αντισταθεί στο νικηφόρο κίνημα των εργατών που κέρδισαν τη μεταλλουργία χρυσού με τον αγώνα τους; Γιατί ένας τέτοιος αγώνας για να νικήσει τους πράκτορες μιας υπερδύναμης που έχει επιπλέον τόσο πολλούς διεθνείς δεσμούς πρέπει να πάρει μαζί του την πλειοψηφία της εγκαταλελειμμένης από όλα τα κόμματα βιομηχανικής εργατικής τάξης, τους ανέργους, καθώς και όλους τους πραγματικούς πατριώτες και δημοκράτες που βλέπουν ότι τη χώρα μας να αργοπεθαίνει και να βγαίνει από την ομάδα των ανεπτυγμένων χωρών λόγω χρόνιας αποβιομηχάνισης βαδίζοντας προς μια νέα ακόμα χειρότερη χρεωκοπία από εκείνη του 2009.

Να πως ξαναγυρίζουμε στο σημείο από το οποίο ξεκινήσαμε γράφοντας πόσο καίρια είναι η αναζήτηση και η μελέτη των οικονομικών στοιχείων της εταιρείας μέσα στα πλαίσια μιας ταξικής σύγκρουσης που έχει αρχίσει να οξύνεται με κινητήρια δύναμη και κύριο υπεύθυνο τους βιομηχανικούς σαμποτέρ.

Κάθε επιχείρημα που αντλείται από το οπλοστάσιο των αντιπάλων της επένδυσης πρέπει να ανατραπεί. Δεν μπορούμε δηλαδή να ισχυριζόμαστε ότι η ΕΧ θέλει να πουλά συμπυκνώματα και δεν θέλει τη μεταλλουργία χρυσού, όχι γιατί η εταιρεία λέει σαφώς

ότι θέλει το χρυσό, αλλά μόνο και μόνο γιατί το ισχυρίζονται οι αντίπαλοι της μεταλλουργίας από θέση αρχής. Γιατί δηλαδή το ισχυρίζεται το ψευτοΚΚΕ, ο Τσίπρας και όλο το σκυλολόι των antogold εχθρών των εργατών των μεταλλείων που ιδιαίτερα σαν κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έκαναν ότι μπορούσαν, κόντρα στους αγώνες των εργατών και στις δικαστικές αποφάσεις για να τα κλείσουν.

Γιατί οι σαμποταριστές όσο και να θολώνουν σήμερα τα νερά παριστάνοντας τους φίλους των εργατών, ιδιαίτερα καλώντας τελευταία 24ωρες απεργίες με τα πραξικοπηματικά καπέλα κλαδικά τους στους εργολαβικούς εργάτες, έχουν πασίγνωστη θέση για το μέλλον της περιοχής και για την τύχη και τη ζωή των μεταλλεργατών και των οικογενειών τους.

ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥΣ

Αυτή η θέση ξαναεμφανίστηκε στις τοποθετήσεις στη Βουλή κατά τη συζήτηση της σύμβασης την 17 Μάρτη. Είπε ο Τσίπρας: «*Είναι μία περιοχή όπου αν πραγματικά είχαμε σκύψει όλοι μας με ένα ιδιαίτερο σχέδιο –και αυτή είναι και η δική μας η πρόταση– για την τουριστική ανάπτυξη, όχι μόνο θα μπορούσε να είχε βρει να αντικαταστήσει τις όποιες ελάχιστες ωφέλειες μπορεί να δώσει αυτού του είδους η επένδυση, αλλά να τις πολλαπλασιάσει κίολας*». Αυτός ο σαμποταριστής δεν θέλει στην πραγματικότητα όχι μόνο βαριά βιομηχανία αλλά ούτε και τις μεγάλες τουριστικές μονάδες παρά μόνο αν είναι ρώσικες. Όταν επικαλείται τον τουρισμό είναι μόνο για να ανατινάξει τη βιομηχανία. Θέλει ανατολικά κεφάλαια για να πιάνουν τις υποδομές και το μόνο που ανέχεται από το παραγωγικό κεφάλαιο είναι το μικρομεσαίο, που μπορεί να το ελέγχει πολιτικά.

Ο άλλος πιο μεγάλος και πιο βαθύς εχθρός των εργατών είναι το ψευτοΚΚΕ το οποίο σαν πιο «ταξικό» δεν θέλει ούτε βιομηχανία, ούτε τουρισμό. Λέει στην τοποθέτησή του στη Βουλή: «*Υπάρχει, όμως και άλλος δρόμος. Υπάρχει ο δρόμος της φιλολαϊκής ανάπτυξης, στην οποία, όταν θα αναπτύσσεται μια εξορυκτική δραστηριότητα, θα αξιολογείται ολοκληρωμένα η χωροθέτηση κάθε μονάδας ... Έξω από αυτό το πλαίσιο δεν μπορεί να υπάρξει και να χαραχθεί φιλολαϊκή εξορυκτική πολιτική ... Μόνο σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, μπορούν να καλυφθούν στόχοι οι οποίοι στον καπιταλισμό είναι αντιφατικοί μεταξύ τους ... Από αυτές τις σταθερές μας θέσεις και με το βλέμμα στο αύριο τοποθετείται το ΚΚΕ στο ζήτημα της επένδυσης της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» και από αυτό το μετερίζι αντιτίθεται και καταψηφίζει και τη νέα αυτή σύμβαση*». Αντίθετα από το ΣΥΡΙΖΑ, το ψευτοΚΚΕ που αρχικά είχε αγκαλιάσει επί Μποδοσάκη το φασίστα Μήτσου στην Ολυμπιάδα κάνοντας μαζί του αντεργατικό αντιβιομηχανικό μέτωπο για να εμποδίσει την επένδυση του χρυσού από την TVX, τώρα θέλει πρώτα να αρπάξει την εξουσία και μετά να εφαρμόσει αυτό που λέει σαν φιλολαϊκή πολιτική. Μέχρι τότε μπορεί η χώρα να ρημάξει, τα εργοστάσια να γκρεμίζονται και η εργατική τάξη να καταστρέφεται.

Η ΟΑΚΚΕ ήδη από το 1996, όταν και επισκέφτηκε για πρώτη φορά τα μεταλλεία και μίλησε με τους μεταλλωρύχους, τάχθηκε πάντα στο πλευρό τους αταλάντευτα και ανυποχώρητα. Φωτίζοντας και αναλύοντας τις κάθε φορά συνθήκες, όπως κάνει και σήμερα βοηθώντας τον αγώνα τους καλώντας τους πάντα να στηρίζονται στις δυνάμεις και ευρύτερα στις δυνάμεις του λαού. Ο μόνος δρόμος για να ζήσει η εργατική τάξη, η περιοχή και τα μεταλλεία είναι η σύμπληξη ενός πλατιού πατριωτικού αντιιμπεριαλιστικού μετώπου των εργατών και κάθε φορέα που θέλει την ανάπτυξη της χώρας ενάντια στους ρωσόφιλους σαμποταριστές που εμποδίζουν την παραγωγή χρυσού στη χώρα.

Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΔΕΝΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

Συνέχεια από τη σελ. 2

νεχίζει να καταγγέλλει την άλλη ανοιχτά μένοντας στο έδαφός της. Πόσο μάλλον δεν πάει να συνεχίζει τον καβγά στο έδαφος της άλλης. Αυτό το τελευταίο έκανε ο Δένδιας, ποδοπατώντας ωμά όχι μόνο όλα τα διπλωματικά πρωτόκολλα, αλλά και την κοινή λογική που διέπει τις μη πολεμικές διακρατικές σχέσεις.

Αφού δηλαδή, στην προκείμενη περίπτωση, ο Δένδιας είχε διαπιστώσει, όπως λέει, ότι διαφώνησαν σε όλα με τον Τσαβούσογλου, θα μπορούσε τουλάχιστον να ζητήσει από τον ομόλογό του να μη γίνει καθόλου η κοινή συνέντευξη Τύπου, και μάλιστα, αφού αυτές οι διαφωνίες δεν είχαν εμφανιστεί τα τελευταία πέντε εικοσιτετράωρα, αλλά τις τελευταίες πέντε δεκαετίες, απλά δεν θα έπρεπε να κάνει την επίσκεψη.

Η δικαιολογία της ελληνικής κυβέρνησης ήταν η εξής: Αφού μας κάλεσε να κάνουμε διάλογο, εμείς δεν μπορούσαμε να μην πάμε, γιατί τότε θα μας κατηγορούσαν (όχι μόνο οι Τούρκοι, αλλά και οι σύμμαχοι στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ) ως αρνητές του διαλόγου. Ήμασταν υποχρεωμένοι να πάμε, λένε.

Ακόμα κι αν θεωρήσει κανείς ότι στέκει το επιχείρημα αυτό, η κατοπινή εξέλιξη δεν το δικαιώνει. Αν όντως ήθελε να δείξει καλό, διαλλακτικό πρόσωπο στη Δύση, θα είχε μια τελείως διαφορετική συμπεριφορά στην κοινή συνέντευξη Τύπου. Ή θέλει να δείξει διαλλακτικό πρόσωπο και το πας μέχρι τέλους ή έχεις προγραμματίσει να τα πινάξεις όλα στον αέρα σαν καμικάζι, και το πας πάλι μέχρι τέλους.

Τα γεγονότα απέδειξαν το δεύτερο: ότι ο Δένδιας είχε προγραμματίσει -μαζί με το Μητσοτάκη και με την απόλυτη επιδοκιμασία σύσσωμης της αντιπολίτευσης, των ΜΜΕ κτλ.- να τορπιλίσει τη σχέση της Ελλάδας με την Τουρκία. Αυτό δεν το κάνει τυχαία, αλλά σε μια κρίσιμη διεθνή στιγμή. Το κάνει τη στιγμή που η Δύση, έστω και δειλά, φαίνεται να ορθώνει ένα κάποιο ανάστημα στη νεοναζιστική πλουτινική Ρωσία, που απειλεί να καταπιεί ολόκληρη, πια, την Ουκρανία, οπότε αναζητάει μια συνεργασία με την Τουρκία, που επίσης από την πλευρά της στέκεται σταθερά- και μάλιστα ακόμα πιο αποφασιστικά- στο πλευρό της Ουκρανίας.

Αν κατηγορείται ο Δένδιας για κάτι όχι μόνο και όχι κυρίως από τους Τούρκους, αλλά από σύσσωμο το διεθνή Τύπο και από κάθε λογικό άνθρωπο, δεν είναι γιατί έθεσε τα ζητήματα αυτά στο τραπέζι των συζητήσεων, ούτε γιατί τα είχε θέσει 100 φορές ο ίδιος μιλώντας από τη χώρα του και σε όλα τα διεθνή όργανα. Αλλά γιατί χρειάστηκε να επιπλήξει μια ξένη χώρα μιλώντας στο έδαφός της μπροστά στο λαό της, σε μια επίσκεψη που έκανε με ομολογημένο και ανακοινωμένο διεθνώς στόχο μια ειρηνική επίλυση των πασιγνώστων αντιθέσεων.

Μια άλλη δικαιολογία γι' αυτή την προσβλητική και πρωτοφανή συμπεριφορά του Δένδια στην Άγκυρα ήταν ότι εδώ και καιρό οι Τούρκοι, είτε με δηλώσεις είτε με ενέργειες όπως οι έρευνες του Ορούτς Ρεϊς κτλ., είχαν δυναμιτίσει το κλίμα, οπότε χρειαζόταν και από ελληνικής πλευράς μια «ηχηρή απάντηση», όπως αρέσκονται να λένε φουσκώνοντας από εθνική περηφάνια οι κάθε λογής δημοσιολόγοι-ντες.

Μα η ελληνική κυβέρνηση είχε ήδη απαντήσει πριν προχωρήσει στο «μακελειό της Άγκυρας» όχι απλά με δηλώσεις, αλλά και με πράξεις. Πόσες φορές δεν την είδαμε να προσπαθεί να απομονώσει διπλωματικά την Τουρκία και να συμπήξει έναν ευρύτατο αντιτουρκικό Άξονα, που να ξεκινάει από την ΕΕ, να συνεχίζεται στο ΝΑΤΟ και να καταλήγει στο Ισραήλ, την Αίγυπτο, τη Σαουδική Αραβία και τα Εμιράτα; Μήπως δεν την είδαμε να απαντάει στο τουρκολιβυκό μνημόνιο με το ελληνοαιγυπτιακό μνημόνιο; Δεν είδε ο διεθνής Τύπος και όλη η Ευρώπη την ελληνική φρεγάτα που ακολουθούσε κατά πόδας το Ορούτς Ρεϊς να πέφτει πάνω στην τουρκική φρεγάτα, και κράτησε για λίγο την ανάσα της μη γίνει κανένας πόλεμος;

Επειδή ούτε αυτό το επιχείρημα πειθεί οποιονδήποτε παρακολουθεί τις διεθνείς σχέσεις, το κυριότερο επιχείρημα που επικαλέστηκε η ελληνική πλευρά είναι ότι ο Δένδιας «προκλήθηκε». Αυτό κοπανάνε απ' το πρωί ως το βράδυ τα κανάλια της ενστικτώδικης, πια, αντιτουρκικής προπαγάνδας.

Ας δούμε λοιπόν συγκεκριμένα τι ήταν αυτό που «προκάλεσε» τον αγνών προθέσεων Δένδια και δεν άντεξε να μην απαντήσει.

Στην κοινή συνέντευξη Τύπου το λόγο παίρνει πρώτος ο προσκαλών υπουργός Εξωτερικών και μετά ο προσκεκλημένος, ώστε να έχει τον τελευταίο λόγο αυτός. Αυτό απαιτεί το διπλωματικό πρωτόκολλο και η στοιχειώδης διπλωματική αβρότητα.

Κατά γενική ομολογία των πιο σοβαρών και αντικειμενικών διεθνών πρακτορείων Τύπου, αλλά και ορισμένων ελληνικών ΜΜΕ, «ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας είχε ξεκινήσει νωρίτερα την αρχική τοποθέτησή του σε ήπιους τόνους» (capital.gr, 15 Απρίλη). Γι' αυτό άλλωστε και αιφνιδιάστηκε από το μπαράζ του Δένδια. Ήταν κάτι που δεν το περίμενε σε καμία περίπτωση: «Πολλοί θεώρησαν ότι η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε δημόσια ο Νίκος Δένδιας από την Άγκυρα (...) ήταν ένα δημόσιο κατηγορώ πέρα από την συνηθισμένη διπλωματική γλώσσα (...) Η δημόσια απάντηση του Νίκου Δένδια φάνηκε να αιφνιδιάζει τον τούρκο υπουργό Εξωτερικών» (Πρώτο Θέμα, 15 Απρ., ρεπορτάζ του Μάκη Πολλάτου).

Η πρόφαση για την «αγανάκτηση» του Δένδια

Τι πείραξε λοιπόν τόσο πολύ το Δένδια, αφού η πρωτολογία του Τσαβούσογλου ήταν, κατά γενική ομολογία, σε ήπιους τόνους; Όλοι εδώ λένε ότι αυτό κυρίως που τον πείραξε ήταν η αναφορά του Τσαβούσογλου σε «τουρκική μειονότητα» και όχι σε «μουσουλμανική», όπως ορίζει η Συνθήκη της Λωζάννης. Τι ακριβώς είπε ο Τσαβούσογλου; Διαβάζουμε: «Μιλήσαμε για την **τουρκική μειονότητα που ζει στη Θράκη**», όπως είπε ο τούρκος ΥΠΕΞ, προσθέτοντας ότι «για την ελληνική μειονότητα που ζει εδώ από την πρώτη στιγμή μπορούσαμε να υλοποιήσουμε βέλτιστες πρακτικές» (...) «Και οι δύο μειονοτικές ομάδες πρέπει να αντιμετωπίζονται με τρόπο που θα οδηγήσει σε ειρήνη» (στο ίδιο).

Όπως μπορεί ο καθένας να δει, αυτή η απλή αναφορά του Τσαβούσογλου κάθε άλλο παρά προκλητική ήταν. Ίσα-ίσα,

αναφέρθηκε και στην ελληνική μειονότητα στην Τουρκία ακριβώς με το όνομά της. Δεν έκανε κάποια αξιολογική κρίση για τη συμπεριφορά των ελληνικών κυβερνήσεων απέναντι στην τουρκική μειονότητα στην Ελλάδα. Άλλωστε, όπως προείπαμε, δεν ήταν αυτό το αντικείμενο της κοινής συνέντευξης Τύπου. Θίχτηκε δηλαδή ο Δένδιας από το χαρακτηρισμό «τουρκική»; Μα το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπων Δικαιωμάτων δεν είναι αυτό που έχει καταδικάσει τις ελληνικές κυβερνήσεις, γιατί δεν επιτρέπουν σε μειονοτικούς συλλόγους να αυτοχαρακτηρίζονται τουρκοί;

Δεν είναι στις προθέσεις του άρθρου αυτού να αποδείξει ότι υπάρχει τουρκική μειονότητα στην Ελλάδα. Όμως θα ήταν παράλογο να δεχτεί κανείς πως η παραπάνω αναφορά του Τσαβούσογλου ήταν αυτή που έκανε το Δένδια έξω φρενών, για τον εξής απλό λόγο.

Γιατί όλη η οργισμένη αντίδραση του Δένδια ήταν στο σύνολό της γραπτή, δηλαδή προετοιμασμένη από τα πριν, που σημαίνει ότι δεν υπήρξε καμία αντίδραση, αλλά μια προμελετημένη επίθεση, η οποία έψαξε εκ των υστέρων να βρει μια δικαιολογία.

Άλλωστε, όπως δέχεται το σύνολο των ελληνικών ΜΜΕ, ο Δένδιας δεν ενέργησε αυθόρμητα, αλλά σε προσυνηνότητα με το Μητσοτάκη: «εξαρχής ήταν σαφές ότι η Αθήνα θα στείλει το δικό της σαφές μήνυμα, με δεδομένο ότι η Άγκυρα δεν έκανε “εκπτώσεις” σε ρητορική το προηγούμενο διάστημα προδιαγράφοντας, ουσιαστικά, τις εξελίξεις (...) Η επίσκεψη προετοιμάστηκε λεπτομερώς από Μέγαρο Μαξίμου και ΥΠΕΞ, σε κάθε της βήμα» (in.gr, 18 Απριλίου 2021, Αλεξάνδρα Φωτάκη).

Ακόμη όμως κι αν υποθέσουμε ότι ο Δένδιας πράγματι αγανάκτησε από το χαρακτηρισμό «τουρκική» για τη μειονότητα, τότε θα μπορούσε να κάνει κάτι απλό, και μάλιστα εκτός γραπτού κειμένου, αφού δεν ήξερε από πριν τι θα έλεγε ο Τσαβούσογλου: Θα μπορούσε να πει πως η Συνθήκη της Λωζάννης τη χαρακτηρίζει μουσουλμανική και όχι τουρκική, και να σταματήσει το θέμα εκεί. Αυτό μόνο θα έκανε, αν πράγματι θεωρούσε ότι αυτή ήταν μια πρόκληση, πράγμα που πάντως θα ερχόταν σε σύγκρουση με την υπόλοιπη γενικά ενωτικών διαθέσεων πρωτολογία του Τσαβούσογλου.

Όμως όλοι οι μη υποψιασμένοι παρευρισκόμενοι είδαν με απορία και έκπληξη (και πρώτ' απ' όλους ο Τσαβούσογλου) έναν Δένδια να αραδιάζει όλο το κατεβαστό αυτών που η Αθήνα θεωρεί τουρκική προκλητικότητα:

«Μίλησε για την εργαλειοποίηση του Μεταναστευτικού στον Έβρο, για τη Συνθήκη της Λωζάννης και τη “μουσουλμανική μειονότητα”, για τις παραβιάσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας και το τουρκολιβυκό μνημόνιο, για τις παραβιάσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων και της κυριαρχίας της Κυπριακής Δημοκρατίας, για το Κυπριακό και τη λύση διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας, για την Αγία Σοφία και τη Μονή της Χώρας, για το casus belli, για fake news από συγκεκριμένους κύκλους. Τόνισε δε ιδιαίτερα τα μέτρα που είναι στο τραπέζι της ΕΕ, εάν δεν υπάρξει αποκλιμάκωση, κάτι που “θα σηκώσει” από εδώ και πέρα η Αθήνα» (στο ίδιο).

Αυτό το τελευταίο, κυρίως, ήταν που

εξόργισε τον τούρκο ΥΠΕΞ και τον έκανε να απαντήσει στο Δένδια: η απειλή δηλαδή της Ελλάδας για κυρώσεις κατά της Τουρκίας από την ΕΕ. Όταν το λες αυτό **δημόσια** σε μια κοινή συνέντευξη Τύπου, αναλαμβάνοντας μάλιστα και το ρόλο εκπροσώπου της ΕΕ στη συγκεκριμένη περίπτωση, κάτι για το οποίο δεν έχεις εξουσιοδοτηθεί από την ίδια την ΕΕ (να μιλάς για λογαριασμό της δηλαδή), τότε πρόκειται για διπλωματικό σκάνδαλο πρώτου μεγέθους. Αυτό γιατί απειλείς τη χώρα στην οποία υποτίθεται ότι πήγες για να δείξεις στην ΕΕ ότι δεν θέλεις σύγκρουση μαζί της, ότι, αντίθετα, αυτήν την ΕΕ θέλεις να τη στρέψεις εναντίον της.

Πέρα απ' αυτό, είναι χαρακτηριστικό ότι, ενώ η τοποθέτηση του Τσαβούσογλου αναλώθηκε σε φιλοφρονήσεις προσωπικά προς τον Δένδια και στη θετική-κατά Τσαβούσογλου πάντα- προοπτική των ελληνοτουρκικών σχέσεων, η «γλώσσα του σώματος» του Δένδια, για όσους πρόσεξαν το βίντεο με τις δηλώσεις, και ο τρόπος με τον οποίο μιλούσε ο Δένδιας ήταν: συνεχής ειρωνική χαμογελάκια, κούνημα του δάχτυλου στον εκπρόσωπο μιας γειτονικής χώρας, σπλι εξυπνακίστικο αμφιθεάτρο του τύπου «οι συνεργάτες σου είναι “βασιλικότεροι του βασιλέως” - τη Λωζάννη, αν θυμάμαι καλά, την έχει υπογράψει και η Τουρκία. Αυτή είναι η Συνθήκη. Μπορεί να αρέσει στην Τουρκία, μπορεί να μην αρέσει στην Τουρκία - Τα 6 έως 10 μίλια στον αέρα και τη θάλασσα, αν θυμάμαι καλά, ξεκινάνε το 1930» κτλ.

Όπως δηλαδή διαπιστώνει κανείς, η όλη του στάση ήταν στημένη για καβγά, όπως σωστά παρατήρησε ο κεραυνοβολημένος Τσαβούσογλου. Ήταν η στάση του προβοκάτορα που πάει επίτηδες να προκαλέσει φασαρία. Δεν ήταν ο θαρραλέος υπερασπιστής των εθνικών δικαίων, όπως παρουσιάστηκε στο εσωτερικό της χώρας μας, αλλά ο νταής που δεν ορρωδεί προ ουδενός, προκειμένου να υπερασπιστεί τα δίκαια όχι της Ελλάδας, αλλά των πανίσχυρων ανατολικών αφεντικών του, ενώ για να το κάνει αυτό κρύφτηκε μες στα φουστάνια των πιο μεγάλων δυτικών δυνάμεων, που τον περνάνε για φίλο τους. Αυτό το παλικάρι ύψωσε το ανάστημά του επειδή ήξερε ότι δεν θα πάθαινε τίποτα. Την ικανότητα να συμπεριφέρεται «ηρωικά» απέναντι σε μεγαλύτερες από το ίδιο δυνάμεις, υποδουλωμένο στις μεγαλύτερες κάθε εποχής, την έχει το ελληνικό κράτος στο ιδρυτικό του DNA. Από τότε δηλαδή που το «απελευθέρωσε» και ταυτόχρονα το σκλάβωνε ο σάρος βάζοντας να πολεμήσουν γι' αυτό οι μεγαλύτεροι εχθροί του, οι δύο τότε μεγαλύτερες δυτικές δημοκρατίες, η Αγγλία και η Γαλλία.

Ο ξένος Τύπος

Οι Δυτικοί, ειδικά οι Ευρωπαίοι, που δεν έχουν αντιληφθεί ακόμη με ποιανού το μέρος είναι πραγματικά η Ελλάδα, περιμεναν με αγωνία να δουν να βγαίνει για τα ελληνοτουρκικά αν όχι λευκός καπνός, πάντως μια χαραμάδα αισιοδοξίας μπας και κλείσουν τη βαθιά ανοιχτή πληγή τους στην Ανατολική Μεσόγειο. Γιατί καταλαβαίνουν ότι η ελληνοτουρκική αντιπαράθεση έχει κλιμακωθεί επικίνδυνα και τείνει να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, που μπορεί να απειλήσουν και το ΝΑΤΟ και την ΕΕ συνολικά.

Προφανώς δεν ξέρανε τι σημαίνει το ότι

το μεγάλο πρότυπο του Δένδια, όπως ο ίδιος με περηφάνια το έχει παραδεχτεί, είναι ο τσαρικός ανθύπατος πρώτος κυβερνήτης και τύραννος του ελληνικού κράτους Καποδίστριας.

Είναι αλήθεια ότι κάποιος στη Δύση τον τύπο αυτό τον είχαν υποψιαστεί και στο παρελθόν για αντιευρωπαϊκό προβόκατορα, πριν ακόμη το πρόσφατο επεισόδιο. Σε άρθρο ντόπιας ιστοσελίδας (Newsbrake, 26-8-2020) διαβάζουμε για το γερμανικό περιοδικό Spiegel: «*Εξαιρετικά σημαντικός είναι και ο τρόπος με τον οποίο το γερμανικό περιοδικό αντιμετωπίζει τον Έλληνα υπουργό Εξωτερικών Νίκο Δένδια. Τον παρουσιάζει σχεδόν σαν πολεμοκάπηλο και εμπόδιο για τη συνεννόηση Ελλάδας-Τουρκίας!*“*Πώς μπορεί όμως να περιορίσεις την κρίση, όταν κάποιος μιλά όπως ο Έλληνας υπουργός Νίκος Δένδιας;*”, αναρωτιέται το περιοδικό, επιτιθέμενο σαφώς και συκοφαντικά στον Έλληνα υπουργό Εξωτερικών».

Βέβαια, εδώ το περιοδικό άφηνε, λαθεμένα, να εννοηθεί ότι υπήρχε διάσταση απόψεων μεταξύ Μητσοτάκη-Δένδια στο ζήτημα της επιβολής κυρώσεων στην Τουρκία. Δεν επρόκειτο όμως για τίποτε άλλο παρά για το γνωστό ρώσικο παιχνίδι του μοιράσματος των ρόλων και για τη γνωστή πλάνη του καλού-κακού ασφαλίτη. Αυτό το παιχνίδι πιάνει στην πολιτικά διχασμένη και αδυνατισμένη Δύση, ώστε αυτή να εμπιστεύεται τον πρωθυπουργό Μητσοτάκη και να εκλαμβάνει τον υπουργό του των Εξωτερικών Δένδια σαν έναν πολιτικάντη που θέλει να κάνει καριέρα στον αντιτουρκισμό και κάνει ένα σόου γι' αυτό, και να νομίζει ότι στην ουσία ακολουθεί τη φιλειρηνική πολιτική του προϊσταμένου του.

Βέβαια, το Μαξίμου έσπευσε να διαρρεύσει ότι «*Διπλωματικές πηγές ανέφεραν ότι η αντίδραση του Δένδια “ικανοποίησε” το Μαξίμου και τη χαρακτήρισαν μονόδρομο έπειτα από ένα χρόνο ακραίας έντασης και των όσων ειπώθηκαν από τον Τσαβούσογλου»* (in.gr, 18 Απρ.). Αλλά και αυτή η διαρροή διαβάστηκε από πολλούς φιλελεύθερους φιλοδυτικούς αναλυτές σαν μια απόδειξη ότι, για να αναγκαστεί ο πρωθυπουργός να καλύψει τον υπουργό του, σημαίνει ότι κάποια αντίθεση διέρρευσε από την πλευρά Μητσοτάκη.

Πάντως, παρόλο που καμιά ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν καταδίκασε τη στάση του Δένδια, σύσσωμος ο πιο έγκυρος διεθνής Τύπος και τα ειδησεογραφικά πρακτορεία δεν αφήνουν κανένα περιθώριο παρεμπνευσίας για το ποιος «ήρξατο χειρών αδίκων». Καταγράφουμε αρκετά διεξοδικά τα σχετικά σχόλια μόνο και μόνο για να έχουν οι αναγνώστες μια εικόνα για το πόσο πολύ σύσσωμα τα ελληνικά ΜΜΕ, ακόμα και τα οικονομικά πιο φιλελεύθερα, δηλητηριάζουν το λαό με το σοβινιστικό αντιτουρκισμό τους λέγοντάς του ότι ο Δένδιας απάντησε σωστά σε μια ακόμα τουρκική πρόκληση, χωρίς να του πουν πώς εισέπραξε αυτό το διπλωματικό επεισόδιο η διεθνής κοινή γνώμη.

Οι FinancialTimes στις 15 Απριλίου και σε ανταπόκρισή τους από Αθήνα και Κωνσταντινούπολη αναφέρουν τα εξής: «*Κορυφαίοι διπλωμάτες της Τουρκίας και της Ελλάδας διαπληκτίστηκαν δημόσια το απόγευμα της Πέμπτης μετά από γύρο συνομιλιών που αποσκοπούσαν στη μείωση των εντάσεων σχετικά με τις εδαφικές διαφωνίες των γειτόνων και τη διχοτομημένη νήσο της Κύπρου (...)* Σε κοινή τηλεοπτική συνέντευξη ο Δένδιας

ανέφερε ότι η Αθήνα στήριξε την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ (...) ωστόσο η Τουρκία έπρεπε πρώτα να “*αποκλιμακώσει και να αποφύγει δηλώσεις που θα μπορούσαν να δυναμιτίσουν τις σχέσεις μας*”. (...) “*εάν η Τουρκία συνεχίσει να παραβιάζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, τότε οι κυρώσεις, τα μέτρα που έχουν τεθεί επί τάπητος, θα ξανατεθούν στην ημερήσια διάταξη*”. Οι ισχυρισμοί του εξόργισαν εμφανώς τον υπουργό Εξωτερικών της Άγκυρας Μεβλούτ Τσαβούσογλου, ο οποίος κατηγορήσε το Δένδια ότι βγήκε εκτός σεναρίου από ένα “θετικό” μήνυμα που είχαν συμφωνήσει κατά τη διάρκεια των συνομιλιών κλεισμένων των θυρών και ότι διατύπωσε “εξαιρετικά απαράδεκτες κατηγορίες” για να απευθυνθεί στην ελληνική κοινή γνώμη όσο ήταν μπροστά στις κάμερες» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Το πρακτορείο Reuters, με ακόμα μεγαλύτερη σαφήνεια για το ποιος έφταιξε, αναφέρει:

«*Αναζητώντας τρόπους να αμβλύνουν μήνες έντασης για τις διαφορές τους στην Ανατολική Μεσόγειο, ο Έλληνας υπουργός εξωτερικών Νίκος Δένδιας συνάντησε τον τούρκο πρόεδρο Ταγίπ Ερντογάν και τον τούρκο υπουργό εξωτερικών Μεβλούτ Τσαβούσογλου στην πρώτη συνάντησή τους για τις δυο πλευρές από τότε που οι δύο στόλοι ήρθαν κοντά στον πόλεμο πέρυσι. Ωστόσο μια αρχικά εγκάρδια ατμόσφαιρα σε μια εμφάνιση μπροστά στα ΜΜΕ μετά από τις δυο συναντήσεις χάλασε όταν ο Δένδιας είπε ότι οι παραβιάσεις της ελληνικής κυριαρχίας θα αντιμετωπιστούν με κυρώσεις και ο Τσαβούσογλου απέρριψε αυτά τα σχόλια σαν απαράδεκτα*».

Ακριβώς στην ίδια γραμμή με του Reuters είναι και η αναφορά του AssociatedPress.

Πάντως, η πολιτικά πιο αποκαλυπτική ανταπόκριση για το ποιος φέρει την ευθύνη του ναυαγίου της κρίσιμης αυτής συνάντησης είναι αυτή του Γαλλικού Πρακτορείου, δηλαδή του επίσημου ειδησεογραφικού οργανισμού μιας χώρας που ο πολιτικός της κόσμος στέκεται απέναντι στην ερντογανική Τουρκία. Όπως σημειώνει το πρακτορείο: «*οι συνομιλίες είχαν ως στόχο τη μείωση της έντασης μεταξύ των δύο γειτόνων, μετά από ένα χρόνο αυξημένης έντασης. Η συνέντευξη Τύπου ξεκίνησε με συμφιλιωτικό τόνο από τον Τσαβούσογλου για τον πολύ θετικό διάλογο που αναπτύχθηκε μεταξύ των δύο πλευρών, ωστόσο στην τοποθέτηση του Ν. Δένδια τέθηκε μία σειρά ζητημάτων της τουρκικής πολιτικής που ενοχλούν την Ελλάδα, από τις τουρκικές έρευνες για φυσικό αέριο στην Μεσόγειο έως ζητήματα της ελληνικής ορθόδοξης μειονότητας στην Τουρκία και το μεταναστευτικό*».

Τέλος, η Deutsche Welle (15-4-2021), που εκφράζει όμως, όπως θα μπορούσε να αναμένει κανείς, τις γενικές διαθέσεις του Τύπου μιας χώρας που μεσολάβησε να μειώσει τις ελληνοτουρκικές εντάσεις τον τελευταίο χρόνο: «*Ο τούρκος υπουργός Εξωτερικών Μεβλούτ Τσαβούσογλου και ο Έλληνας ομόλογός του Νίκος Δένδιας συναντήθηκαν στην Άγκυρα σε μια προσπάθεια να εξομαλύνουν μήνες εντάσεων μεταξύ των δύο συμμάχων του ΝΑΤΟ (...)* Η συνάντηση ξεκίνησε εγκάρδια, ωστόσο οι δυο άνδρες σύντομα διαπληκτίζονταν ανοιχτά, όταν ο Δένδιας ανέφερε ότι παραβιάσεις της ελληνικής κυριαρχίας θα αντιμετωπιστούν με κυρώ-

σεις» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Η πραγματική αιτία της υπολογισμένης έκρηξης Δένδια

Νομίζουμε πως είναι αδύνατο να καταλάβει κάποιος γιατί έγιναν όλ' αυτά, αν δεν δει το συγκεκριμένο επεισόδιο στη γενικότερη εικόνα στην οποία εντάσσεται και, κυρίως, τη χρονική στιγμή που επελέγη από την ελληνική πλευρά για να γίνει το επεισόδιο.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πασχίζει (και σε μεγάλο βαθμό αποτυγχάνει) να δείξει στη Δύση ότι δε χρειάζεται, όπως γινόταν μέχρι προ τινος, να έχει στήριγμα και βοηθό της την Τουρκία (βλέπε βάση Ιντσιρλίκ και γεωγραφική θέση της Τουρκίας) στη νοτιοανατολική Μεσόγειο και γενικότερα στη Μέση Ανατολή, γιατί το ρόλο αυτό μπορεί να τον παίξει κάλλιστα η νατοϊκή και ευρωπαϊκή Ελλάδα, ενώ η Τουρκία φλερτάρει με τον αυταρχισμό και το νεοοθωμανισμό και -το χειρότερο- τα τελευταία χρόνια έχει στενές σχέσεις με τη Ρωσία. Γιατί λοιπόν η Δύση να μη στηριχτεί σε μια υποτιθέμενη δυτική, υποτιθέμενη δημοκρατική και υποτιθέμενη φιλειρηνική χώρα σαν την Ελλάδα και να απομονώσει ή, έστω, να στριμώξει και να συνετίσει την Τουρκία;

Η ρώσικη στρατηγική για το ξωπέταγμα της Τουρκίας από οποιοδήποτε δυτικό θεσμό και την απομόνωσή της από Δύση, Ανατολή και Νότο και τη συνεπόμενη προσφυγή της για προστασία στο νέο φασιστικό Άξονα της Ρωσίας και της Κίνας συνίσταται βασικά στο εξής: στο να σπρώχνουν οι ρωσόδουλες ηγεσίες της Ελλάδας και της Κύπρου βασικά την ΕΕ, στην οποία και οι δύο ανήκουν, αλλά και το ΝΑΤΟ, στο οποίο ανήκει η Ελλάδα, **σε όσο γίνεται πιο έντονη σύγκρουση με την Τουρκία αξιοποιώντας κυρίως τις ελληνοτουρκικές αντιθέσεις στο Αιγαίο και στην Κύπρο**. Όσο ιδιαίτερα η ΕΕ, αλλά σε ένα βαθμό και οι ΗΠΑ, διστάζουν από δικαιολογημένη ανησυχία απέναντι στη Ρωσία να απομονώσουν την Τουρκία και να τη στείλουν μια ώρα αρχύτερα στην αγκαλιά του Πούτιν, που τόσο επιδέξια φλερτάρει μαζί της στη Συρία, στη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ, τόσο η ελληνική διπλωματία ψάχνει να βρει πατήματα για να οξύνει τον αντιτουρκισμό, χωρίς όμως να πολυεκτεθεί ότι προκαλεί εντάσεις.

Σήμερα ωστόσο υπάρχει ένας ιδιαίτερος λόγος, για να χρειάζεται πιο πολύ η Ρωσία την οξύνση των σχέσεων της ΕΕ με την Τουρκία μέσω Ελλάδας: η κρίση της Ουκρανίας, δηλαδή η αναθέρμανση της ρώσικης επιθετικότητας σε αυτό το μέτωπο στο βαθμό που τόσο η ίδια η Ρωσία όσο και η Κίνα βγαίνουν ενισχυμένες από την προώθηση των θέσεών τους, ιδιαίτερα στη Μέση Ανατολή-Αφρική και τον Ειρηνικό, αντίστοιχα, σε συνδυασμό με το οικονομικό δυνάμωμα της Κίνας μετά την πανδημία, σε σχέση με ΕΕ και ΗΠΑ.

Εδώ, στην Ουκρανία κρίνονται κυρίως αυτή τη στιγμή τα διεθνή στρατόπεδα, αν και δεν πρέπει κανείς να έχει εμπιστοσύνη στους συγκεκριμένους χειρισμούς του σκοτεινού προέδρου της Ζελένσκι, τον οποίο η Ρωσία βοήθησε να έρθει στην εξουσία. Είναι δηλαδή κανείς με την πλευρά των στοιχειωδών αρχών που πρέπει να διέπουν τις διεθνείς σχέσεις, η σημαντικότερη από τις οποίες είναι ο σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας κάθε χώρας, και εν προκειμένω της Ουκρανίας, από την οποία η Ρωσία έχει αποσπάσει και προσαρτήσει την Κριμαία

και επιχειρεί να αποσπάσει το Ντονμπάς (Λουγκάνσκ, Ντονέτσκ); Ή είναι με την πλευρά του πιο ωμού καταπατητή αυτών των αρχών σε σχέση με κάθε τι το αντίστοιχο -τόσο σε έκταση όσο και σε ωμότητα- έχει συμβεί από τον Β' παγκόσμιο πόλεμο ως τα σήμερα σε διεθνές επίπεδο;

Στο κείμενο αυτό ζήτημα η Τουρκία, παρά τη δικιά της ένοχη στάση στην Κύπρο*, έχει πάρει από την πρώτη στιγμή με σταθερότητα και σαφήνεια, που δεν την είχαν οι αστοδημοκρατίες των δυτικών μονοπωλιστών, το μέρος της Ουκρανίας. Μάλιστα είναι η Τουρκία που την έχει προμηθεύσει με πολεμικά ντρούουν, ενώ στο ζήτημα της Κριμαίας έχει πάρει ανοιχτά θέση κατά της προσάρτησής της από τη Ρωσία στην πρόσφατη συνάντηση Ζελένσκι-Ερντογάν. Άρα, πρέπει να φάει μια γερή σφαλιάρα, για να επανέλθει στον «ίσιο δρόμο», στη συνδιαλλαγή δηλαδή με τη Ρωσία και, τελικά, στην υποταγή της στον Πούτιν.

Η Ρωσία λοιπόν επιφυλάσσει στην Ελλάδα το ρόλο του πολιορκητικού κριού: όσο η Τουρκία θα αντιστέκεται στον Πούτιν, τόσο η Ελλάδα θα χτυπάει. Αλλά είναι και κάτι άλλο: η προβοκάτσια Δένδια δεν απευθύνεται μόνο στην Τουρκία, αλλά και στην Ευρώπη και στο ΝΑΤΟ, γενικά στους Δυτικούς. Είναι δηλαδή σαν να τους λέει: είτε πάτε μαζί με την Τουρκία, οπότε μπαίνω σαν ταύρος στο υαλοπλείο σας και σας το διαλάω το μαγαζί, είτε έρχεστε μαζί μου, οπότε είστε υποχρεωμένοι να με στηρίξετε στην αντιπαράθεσή μου με την Τουρκία και να έρθετε κι εσείς σε σύγκρουση μαζί της. Γιατί είναι άλλο να χτυπάει την Τουρκία μόνη της η Ελλάδα, άντε και η Κύπρος, και άλλο να τη χτυπάει όλη μαζί η Ευρωπαϊκή Ένωση, όλο μαζί το ΝΑΤΟ και γενικά όλη μαζί η Δύση.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε πώς θα καταλήξει αυτή η διπλωματική μάχη, που κρύβει ένα πολύ ευρύτερο θερμό πολεμικό μέτωπο. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να επιστήσουμε την προσοχή σε κάθε ενδιαφερόμενο για την ειρήνη στην περιοχή μας και στον κόσμο όλο, και πρώτ' απ' όλα στον ελληνικό λαό, για το πώς έχουν τα πράγματα και προς τα πού κατευθύνονται. Όταν βλέπουν τον Δένδια να καμαρώνει σαν γύφτικο σκεπάρνι στην Άγκυρα, αντί να φουσκώνουν από περηφάνια, να βλέπουν τον κίνδυνο μιας υποδούλωσης πιο σκληρής από κάθε άλλη που έχει δοκιμάσει ο ελληνικός λαός στη σύγχρονη ιστορία του. Μάλιστα να βλέπουν ότι ο Δένδιας, χτυπώντας την Τουρκία με τον τρόπο που το κάνει, δηλαδή εμφανιζόμενος σαν ευρωπαίος τιμωρός της, δυναμώνει τους φασίστες και τους σοσιαλφασίστες μέσα της και τους σπρώχνει στην αγκαλιά του προσάτη κάθε δικτατορίας στον πλανήτη, που είναι ο ρωσοκινέζικος νεοναζιστικός Άξονας. Γι' αυτό στο Δένδια αξίζει ο χαρακτηρισμός του προβοκάτορα, και μάλιστα του προβοκάτορα διεθνούς επιπέδου.

* Η Τουρκία τουλάχιστον πάτησε στην πραγματική ελληνική εθνικάθαρση των Τουρκοκύπριων από τον ελληνικό και ελληνοκυπριακό σοβινισμό στα 1964-70, ενώ η Ρωσία δεν είχε κανένα τέτοιου είδους πρόσχημα για την Κριμαία, αλλά και για το Ντονμπάς, χώρια που η Τουρκία, τουλάχιστον ως τώρα, δεν έχει επιχειρήσει ούτε έχει διεκδικήσει ανοιχτή προσάρτηση του βόρειου κομματιού της Κύπρου.

ΜΕ ΟΔΗΓΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΡΞ – ΕΝΓΚΕΛΣ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ' 21

Συνέχεια από τη σελ. 13

κατήυθνε τις σκέψεις και τις ελπίδες του (...) Στις 6 Μαρτίου 1821 ο Υψηλάντης περνά τον Προύθο (...) Την ίδια μέρα βρίσκεται στο Ιάσιο (...) Ο (ηγεμόνας) Μιχαήλ Σούτσος κι ο Υψηλάντης απευθύνουν μια διακήρυξη στους κατοίκους, για να τους καλέσουν στα όπλα (φαινομενικός σκοπός έμεινε η απελευθέρωση της Ελλάδας). Οι Μολδαβοί βογιάροι ψυχροί, όπως κι ο λαός. Απεναντίας, ενθουσιασμός των Ελλήνων (...) Όλοι συνωστίζονται γύρω από τον ελευθερωτή της Ελλάδας, και ο Ρώσος πρόξενος πήγαινε στον Υψηλάντη για να πάρει διαταγές ή οδηγίες. Οι διακηρύξεις του διαβάστηκαν δημόσια στην Οδησό με τις επιδοκιμασίες ολόκληρου του λαού. Όμως η στιγμή δεν ήταν καλοδιαλεγμένη. Ακριβώς τότε γινόταν το συνέδριο στο Λάιμπαχ εναντίον των επαναστατικών κινημάτων. Ο Έλληνας Καντακουζηνός, σταλμένος από τον Υψηλάντη, έρχεται στο Λάιμπαχ για να ζητήσει τις διαταγές του Αλεξάνδρου. Έξαλλος απ' αυτή την άκαιρη επίσκεψη ο τσάρος τον διατάζει να εγκαταλείψει την πόλη μέσα σε 24 ώρες. Στο συνέδριο λειο "αστειευόμενος": "Πρόκειται για μια βόμβα που μας στέλνουν οι επαναστάτες. όμως δε θα εκραγεί". Φτάνοντας στο Φοκσάνι (...) ο Υψηλάντης πληροφορείται ότι ο Ρώσος πρόξενος ερχόταν κατά διαταγή του ηγεμόνα του να γνωστοποιήσει την υψηλή μομφή εναντίον της εξέγερσης. Ο Υψηλάντης χάνει το βαθμό του και απομακρύνεται από το στρατό. Ρώσικη υποκρισία! (...) Ο Υψηλάντης περνούσε τον καιρό του σε γιορτές, χορούς κ.λπ. Δε νοιάζεται καθόλου για τους στρατιώτες του ενώ οι αρχηγοί χόρευαν, οι στρατιώτες λεηλατούσαν: διέπραξαν παρεκτροπές εξίσου άγριες με των Τούρκων. Αυτό ήταν το ντεμπούτο της Φιλικής".

Και στο κείμενο του "Ο κύριος Vogt" (1860), κεφ. VIII, γράφει: "Ο Αλέξανδρος Α' δεν ήταν ο μυστικός ηγέτης της Φιλικής Εταιρείας; Αυτός δεν έστειλε τον Υψηλάντη στη Βλαχία ως "Αρχηγό του Ιερού Λόχου" κι αυτός δεν πρόδωσε τον ίδιο αυτό λόχο διαμέσου του Υψηλάντη και δεν έβαλε να δολοφονήσουν το Βλαδιμηρέσκου, το Βλάχο επαναστάτη ηγέτη; (...) Ο Νικόλαος δεν έδωσε με πατρική πρόνοια στους Έλληνες για κυβερνήτη ένα Ρώσο στρατηγό, τον κόμη Καποδίστρια; (...) Όμως οι δεν ήταν Γάλλοι και δολοφονήσαν τον ευγενή Καποδίστρια (...) Τη συνταγματική επανάσταση της Ελλάδας το Σεπτέμβριο του 1843 την κατήυθνε ο Κατακάζης, ο Ρώσος πρεσβευτής στην Αθήνα και πρώην υπεύθυνος επιτηρητής του ναυάρχου Heyden κατά την καταστροφή του Ναβαρίνου".

Ας έρθουμε όμως και στους δικούς μας ιστορικούς. Ο Γ. Κορδάτος στην "ιστορία της Νεώτερης Ελλάδας", τόμος 2ος, σελ. 86-89, αναφέρει συγκεκριμένα ντοκουμέντα που αποδεικνύουν περίτρανα τα λεγόμενα του Μαρξ.

Ντοκουμέντο πρώτο: επιστολή (στα 1821) του φυλακισμένου πια στο αυστριακό φρούριο του Μοντγκάτς Αλέξανδρου Υψηλάντη προς την πριγκίπισσα Ραζουμόφσκι: "(...) Ω! Εσείς να σκεφθείτε εμένα! Εμένα, το θλιμμένο, τον παρατημένο, τον καταδιωγμένο (...) Εάν θέλετε να σας γράψω και να μου γράψετε μη μεταχειρίζεστε πια το όνομα του φίλου. Είναι για μια λέξη που μου κάνει κακό. Το ξέρετε πολύ καλά ότι είχα ένα φίλο. Εί λοιπόν, θα φριξείτε... μ' επιρόδοσε! Εν τούτοις δεν κατηγορώ κανένα. Έτσι ήταν η μοίρα μου, αλλά το όνομα μου δε θα το ληστέψει κανένας να το μαυρίσει (...)". Η επιστολή βρέθηκε στα κρατικά αρχεία της Βιέννης από το Γ. Λαίο και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Καθημερινή" στις 8-6-1955.

Ντοκουμέντο δεύτερο: Η επιστολή αυτή δόθηκε από τη λογοκρισία στον αυστριακό καγκελάριο Μέτερνιχ, ο οποίος διαβίβασε αποσπάσματα στον πρεσβευτή του στην Πετρούπολη Λεπτζέλτερν: "Βιέννη 23 Δ/βρίου 1821. Συνημμένως σας αποστέλλω ένα μικρό αρκετά χαρακτηριστικό έγγραφο. Ο Υψηλάντης (...) έλαβε ένα γράμμα από την πριγκίπισσα Ραζουμόφσκι και τη Λουλού (...) Ο Υψηλάντης απήντησε σε κείνο το γράμμα και ιδού ένα απόσπασμα από την απάντησή του. Κατά τη γνώμη μου δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για τον Καποδίστρια. Τι ιδέα έχετε Σεις; Ποιος άλλος φίλος θα μπορούσε να προδώσει τον Υψηλάντη, αν μη αυτός που υποδεικνύω; Εξάλλου έχω πάνω από είκοσι αποδείξεις ότι ο Καποδίστριας και ο Υψηλάντης ασχολούνται ήδη από το 1819 με την μελλοντική εξέγερση. Η γνώμη μου είναι ότι οι δύο αυτοί κύριοι δεν ήταν απολύτως σύμφωνοι ως προς το χρονικό σημείο που επρόκειτο να ανυψωθεί η σημαία της Επανάστασης, ήταν όμως σύμφωνοι ως προς το ρόλο που θα έπαιζαν. Τώρα βέβαια ο ένας θα κατηγορή τον άλλο ότι δεν έμεινε πιστός στη συμφωνία (...)".

Ντοκουμέντο τρίτο: Σε υπόμνημα του στο νέο τσάρο Νικόλαο το Γενάρη του 1828 ο Αλ. Υψηλάντης, μετά την αποφυλάκιση του γράφει: "Το έθνος εργάζεται προς αναγέννησιν αυτού, πάσαν καταβάλλον προσπάθειαν και συννενοείτο δια τινός μυστικής Εταιρείας (...). Επίστευσα ότι η ώρα του ζήλου εσήμανε δι' εμέ και, την συμβουλήν του κόμητος Καποδιστρίου λαβών, εδέχθην (την ανωτάτην διέθυσιν της Εταιρείας). Ην δε τότε το έτος 1820 αρχόμενον (...). Ο κόμης Καποδίστριας, αν συνεβουλεύθην, συνεφώνησεν προς την γνώμην μου, εύρε τα σχέδια και τας παρασκευάς μου καλώς και καταλλήλους και μοι συνεβούλευσεν, ίνα ενεργήσω και επιχειρήσω την έναρξιν τούτων μη δεικνύων δισταγμόν τινά περί της επιτυχίας. Αυτή εφαινότο αυτώ συνδεομένη προς την πολιτικήν της Ρωσίας (...). Ιδού η αρχή...εφ ης εστηρίχθη πάσα η επιχείρησις και καθ' ην ενήργησα εν πάση πεποιθήσει, πιστεύω ότι η Α.Μ. ο Αυτοκράτωρ (Αλέξανδρος) ην εντελώς σύμφωνος, ως αυτός ούτος ευδοκήσας μοι ωμίλησεν πλειστάκις εν Πετρούπολει (...)".

Ντοκουμέντο τέταρτο: Ο Κορδάτος αναφέρει πως η κόμισσα Λουλού Τιρχάιμ, με την οποία συνδεόταν ο Υψηλάντης, γράφει ότι ως την ημέρα των αποφάσεων στο Λάιμπαχ (αρχές 1821) ο τσάρος κι ο Καποδίστριας ήταν σύμφωνοι με τον Υψηλάντη. Η κόμισσα μάλιστα διηγείται πως ο Καποδίστριας της είπε στη Γενεύη τα παρακάτω, που συμφωνούν με κείνα που υποστηρίζει ο Υψηλάντης:

"Όταν ο Υψηλάντης έγραψε στον Τσάρο για το κίνημα του και τον παρακάλεσε να τον απολύσει από το ρωσικό στρατό, τότε ο Τσάρος πήδηξε από τη χαρά του και χειροκροτώντας είπε: "Μπράβο νεαρέ μου! Αυτό το ονομάζω εγώ "ότι πρέπει". Έπειτα από μία ώρα πήγε ο Τσάρος στο Μέτερνιχ και δύο ώρες αργότερα διέταξε τον Καποδίστρια να γράψει στον Υψηλάντη ένα κεραυνοβόλο γράμμα, όπου αποδοκίμαζε κατηγορηματικά το κίνημα του και τον απειλούσε βαριά" (δημοσιεύτηκε από τον Π. Ενεπεκίδη στο "Βήμα" στις 26.8.1954).

Ντοκουμέντο πέμπτο: Ο Ξάνθος, από τα ιδρυτικά μέλη της Φιλικής, γράφει στο υπόμνημα του (1835): "Μετά την αποδοχήν (υπό του Υψηλάντη) της αρχηγίας, εγράφησαν τα εγκύκλια γράμματα εις τους πλέον σημαντικούς ομογενείς και εστάλησαν δια του Σέκερη, ο δε κόμης Καποδίστριας μαθών ταύτα ενέκρινε και τον Επίτροπον της Αρχής και ταύτα τα πρακτέα".

Νομίζουμε ότι αυτά είναι αρκετά για να καταδειχθεί ποιος οργάνωσε, καθοδήγησε και υποκίνησε την Ελληνική εξέγερση του 1821.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Ο Κονδύλης συμπυκνώνει ως εξής τη μαρξιστική θέση: "στη ρώσικη δραστηριότητα οφείλεται όχι μόνο η έναρξη, αλλά και η αποπεράτωση της Ελληνικής εξέγερσης, χάρη στην επέμβαση των Δυνάμεων τη στιγμή που οι Έλληνες βρίσκονταν στα πρόθυρα της τελειωτικής ήττας. Χρησιμοποιώντας για τους σκοπούς της το φιλελεύθερο φιλελληνικό κίνημα και τη συναισθηματική ατμόσφαιρα που αυτό δημιούργησε, όχι δίχως και τη δική της βοήθεια, η Ρωσία παρέσυρε τις Δυτικές Δυνάμεις να συμπαρασταθούν στους Έλληνες. Το αποτέλεσμα ήταν η καταστροφή του τουρκικού στόλου στο Ναβαρίνο, ενέργεια "δόλια" και παράνομη, γιατί έγινε σε καιρό ειρήνης, χωρίς δηλαδή να έχει προηγηθεί κήρυξη πολέμου εναντίον της Τουρκίας. Τέλος, η ελληνική ελευθερία και η ίδρυση του ελληνικού κράτους επισφραγίστηκε από τη ρώσικη προέλαση του 1829, η οποία συνδυάστηκε με την ταυτόχρονη φιλελληνική παρέμβαση ενός Πάλλμερστον καθοδηγούμενου στις ενέργειες του από τις ρώσικες επιθυμίες".

Γράφει σχετικά ο Μαρξ στα 1860: "Πορεία της Ελληνικής εξέγερσης. Οι Έλληνες έτοιμοι να ηττηθούν. Οι μακροχρόνιες μηχανορραφίες της Ρωσίας κόντευαν να πάνε χαμένες. Τώρα επικαλείται τη γενναίωσιν της Γαλλίας και της Αγγλίας. Οι συμπάθειες της κοινής γνώμης με το μέρος της. Συνθήκη Γαλλίας και Αγγλίας με τη Ρωσία στις 6 Ιουλίου 1827: Ναβαρίνο. Με τη συνθήκη της Αλεξάνδρειας

της 9ης Απριλίου 1828 η Ελλάδα ξαναπαίρνει τη θέση της ανάμεσα στα έθνη". Ο Ένγκελς γράφει στη *New-York Daily Tribune* στις 21 του Απριλίου του 1853: "Ποιος έκρινε τον αγώνα όταν εξεγέρθηκαν οι Έλληνες; Όχι βέβαια οι συνωμοσίες και οι ξεσηκωμοί του Αλή Πασά στα Γιάννενα, όχι βέβαια η ναυμαχία του Ναβαρίνου, όχι βέβαια η παρουσία γαλλικού στρατού στο Μοριά ούτε οι συνδιασκέψεις και τα πρωτόκολλα του Λονδίνου, παρά ο Ντίμιτς, που προέλασε με το ρωσικό στρατό ίσα με την κοιλάδα της Μαρίτσας (Έβρου), περνώντας τον Αίμο. Κι ενώ η Ρωσία άρχιζε, άφοβα το διαμελισμό της Τουρκίας, οι Δυτικοί διπλωμάτες συνέχιζαν να εγγυούνται και να θεωρούν ιερό το status quo και το απαραβίαστο του οθωμανικού εδάφους!".

Έτσι γίνεται ολοφάνερο ότι "η δημιουργία του ελληνικού κράτους δεν ήταν προϊόν μιας νικηφόρας, σ' όλη της την έκταση κι ίσαμε το τέλος, ντόπιας επανάστασης, παρά συντελέστηκε τη στιγμή ακριβώς που η επανάσταση αυτή είχε ηττηθεί σχεδόν ολοκληρωτικά –και συντελέστηκε ως αποτέλεσμα της επέμβασης των Μεγάλων Δυνάμεων στην πάλη τους για σφαίρες επιρροής (...). Μονάχα αν αναγνωρίσουμε ανεπιφύλακτα αυτό το πολιτικόδιπλωματικό factum drutum (παράδοξο γεγονός) θα είμαστε και σε θέση να κατανοήσουμε το φαινόμενο που ονομάστηκε "η ξενοκρατία στην Ελλάδα" (Κονδύλης). Αυτή ακριβώς η ιδιομορφία στην Ελληνική εξέγερση είναι που κάνει το Μαρξ (The People's Paper, 12 του Νοέμβρη 1853) να χαρακτηρίζει το "συνταγματικό" βασίλειο της Ελλάδας "πολιτικό φάντασμα, που μπορεί να παραβληθεί μονάχα με τον homunculus (ανθρωπάριο) του Βάικνερ στον Φάουστ".

Ένα ανέκδοτο του Μαρξ για την κοντόθυρη πολιτική της Δύσης απέναντι στον ρώσικο επεκτατισμό

Ας τελειώσουμε αυτό το άρθρο μας λίγο ευχάριστα. Ο Μαρξ λειο στη *New-York Daily Tribune* στις 14 του Ιούλη 1853: "Υπάρχει μια αστεία ιστορία για δύο Πέρσες φυσιοδίφες που εξέταζαν μια αρκούδα. Ο ένας, που δεν είχε δει ποτέ του πριν τέτοιο ζώο, ρώτησε αν αυτό γεννά μικρά ή αυγά. Ο άλλος, που ήταν καλύτερα πληροφορημένος, απάντησε: "Το ζώο αυτό είναι ικανό για τα πάντα". Ασφαλώς η ρώσικη αρκούδα είναι ικανή για τα πάντα, όσο γνωρίζει ότι τα ζώα με τα οποία έχει να κάνει δεν είναι ικανά για τίποτε!".

* (Τα αποσπάσματα των Μαρξ-Ένγκελς που παραθέτουμε εδώ τα πήραμε από το εξαιρετικά πολύτιμο βιβλίο "Κ. Μάρξ – Φρ. Ένγκελς, Η Ελλάδα, η Τουρκία και το Ανατολικό Ζήτημα", εκδόσεις Γνώση, Αθήνα, 1985. Η εισαγωγή, η μετάφραση και ο υπομνηματισμός στο βιβλίο είναι του Παναγιώτη Κονδύλη).

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ενώ όμως η Αγγλία, η Γαλλία και, για μεγάλο διάστημα, ακόμα κι η Αυστρία, ψηλαφούσαν στα σκοτεινά για να βρουν μια διαυγή ανατολική πολιτική, μια άλλη δύναμη τις άρνησε πίσω. Η Ρωσία, που η ίδια είναι ημισιαστική ως προς τις συνθήκες, τα ήθη, τις παραδόσεις και τους θεσμούς της, βρήκε αρκετούς ανθρώπους ικανούς να κατανοήσουν την πραγματική κατάσταση και τον χαρακτήρα της Τουρκίας. Η θρησκεία της ήταν ίδια με κείνη εκατομμυρίων Τούρκων υπηκόων· και η πασίγνωστη ευχέρεια, με την οποία ένας Ρώσος μαθαίνει να συνομιλεί σε μια ξένη γλώσσα, αν όχι και να την κατέχει ολότελα, έκανε εύκολη υπόθεση για τους καλοπληρωμένους πράκτορες της την πλήρη εξοικείωση με τις τουρκικές υποθέσεις. Έτσι ήδη από νωρίς η ρωσική κυβέρνηση εκμεταλλεύθηκε την εξαιρετικά ευνοϊκή της θέση στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Εκπονώντας Ρώσοι πράκτορες περιέρχονταν την Τουρκία, παρουσιάζοντας στους Ελληνορθόδοξους τον ορθόδοξο αυτοκράτορα ως την κεφαλή, τον φυσικό προστάτη και τον τελικό ελευθερωτή της καταπιεσμένης Ανατολικής Εκκλησίας· στους Νοτιοσλάβους ιδιαίτερα παρουσίαζαν τον ίδιο τούτο αυτοκράτορα ως τον παντοδύναμο τσάρο, που αργά ή γρήγορα θα συνένωνε όλους τους κλάδους της μεγάλης σλαβικής φυλής κάτω από ένα σκήπτρο και θα τους έκανε κυρίαρχη φυλή στην Ευρώπη.

Ο κλήρος της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας πολύ γρήγορα οργανώθηκε σε μια μεγάλη συνωμοσία με σκοπό την διάδοση αυτών των ιδεών. Η σερβική εξέγερση του 1804 κι ο ελληνικός ξεσηκωμός του 1821 υποκινήθηκαν λίγο-πολύ άμεσα από ρωσικό χρυσάφι και ρωσική επιρροή· κι όποτε κάποιος Τούρκος πασάς σήκωνε το λάβαρο της ανταρσίας ενάντια στην κεντρική κυβέρνηση, πάλι ποτέ δεν έλειπαν οι ρωσικές μηχανορραφίες και τα ρωσικά χρήματα· κι έτσι, όταν τα εσωτερικά τουρκικά ζητήματα είχαν πια επιφέρει πλήρη σύγχυση στα μυαλά των Δυτικών διπλωματών, που για

την πραγματική κατάσταση δεν ήξεραν περισσότερα απ' όσα ήξεραν για τους ανθρώπους της σελήνης, τότε κηρύχθηκε ο πόλεμος, στα Βαλκάνια εισέβαλαν ρωσικά στρατεύματα κι η οθωμανική αυτοκρατορία διαμελίστηκε τμηματικά.

Είναι αλήθεια ότι στα τελευταία τριάντα χρόνια έγιναν πολλά για να φωτιστεί γενικά η κατάσταση στην Τουρκία. Γερμανοί φιλόλογοι και κριτικοί μας γνώρισαν την ιστορία και την λογοτεχνία της· Άγγλοι παρεπιδημούντες και έμποροι μάζεψαν πολλές πληροφορίες για την κοινωνική κατάσταση της αυτοκρατορίας. Όμως οι τετραπέρατοι διπλωμάτες μας φαίνονται να τ' αγνοούν όλα αυτά και να προσκολλούνται όσο γίνεται πιο στενοκέφαλα στις παραδόσεις που γέννησε η ανάγνωση των μύθων της Ανατολής, βελτιωμένων με τις όχι λιγότερο θαυμαστές αφηγήσεις του πιο διεφθαρμένου συναφιού Ελλήνων μισθοφόρων που υπήρξε ποτέ.

Ποιο ήταν το φυσικό αποτέλεσμα; Ότι σ' όλα τα ουσιώδη σημεία η Ρωσία πέτυχε, τον ένα μετά τον άλλο, τους σκοπούς της, χάρη στην άγνοια, αδράνεια και συνεχή ασυνέπεια και δειλία των Δυτικών κυβερνήσεων. Από τη ναυμαχία του Ναυαρίνου ίσαμε την σημερινή ανατολική κρίση, η δράση των δυτικών Δυνάμεων ή εξουδετερώθηκε από τριβές ανάμεσά τους –που κυρίως οφείλονταν στην κοινή τους άγνοια των ανατολικών πραγμάτων και σε μικροαντιζηλίες, που θα 'πρεπε να 'ναι ακατανόητες στα μάτια ενός Ανατολίτη– ή εξυπηρετήσε μονάχα τα ρωσικά συμφέροντα. Και δεν θεωρούν μονάχα οι Έλληνες (στην Ελλάδα και στην Τουρκία) κι οι Σλάβοι την Ρωσία φυσικό τους προστάτη· ακόμα κι η κυβέρνηση της Κωνσταντινούπολης, όντας σε απόγνωση, γιατί αδυνατεί να κάνει κατανοητές τις άμεσες ανάγκες της και την πραγματική της θέση στους Δυτικούς αυτούς πρεσβευτές, οι οποίοι κορδώνονται για την ίδια τους την άκρα ανικανότητα να κρίνουν τα τουρκικά πράγματα με τα ίδια τους τα μάτια –η ίδια η τουρκική κυβέρνηση, λοιπόν, βρέθηκε

επανελημμένα υποχρεωμένη ν' αφεθεί στο έλεος της Ρωσίας και να ζητήσει προστασία από την δύναμη εκείνη, που ομολογεί ανοιχτά την πάγια πρόθεσή της να πετάξει και τον τελευταίο Τούρκο πέρα από τον Βόσπορο και να στήσει τον σταυρό του Αγίου Ανδρέα πάνω στον μιναρέ της Αγίας Σοφίας.

Σε πείσμα της διπλωματικής παράδοσης, τούτες οι συνεχείς κι επιτυχείς ρωσικές παρεμβάσεις επιτέλους ζύπνησαν στα υπουργικά συμβούλια της δυτικής Ευρώπης μια πολύ θολή και μακρινή συναίσθηση του επαπειλούμενου κινδύνου. Η συναίσθηση τούτη απέληξε στο μεγάλο διπλωματικό γιατροσόφι, ότι η διατήρηση του status quo στην Τουρκία είναι απαραίτητος όρος για την ειρήνη στον κόσμο. Η μεγαλόστομη ανικανότητα μερικώς σύγχρονων πολιτικών δεν θα μπορούσε να εξομολογηθεί την άγνοια και την ανημπόρια της πιο ξεκάθαρα απ' ό,τι σε τούτο το αξίωμα, το οποίο, παραμένοντας πάντοτε νεκρό γράμμα, καθαγιάστηκε μέσα σε είκοσι χρόνια από την παράδοση κι έγινε εξίσου σεβαστό κι αδιαμφισβήτητο όσο κι η Magna Carta του βασιλιά Ιωάννη. Να διατηρηθεί το status quo! Όμως ακριβώς για να διατηρηθεί το status quo η Ρωσία υποκίνησε την Σερβία να επαναστατήσει, έκαμε την Ελλάδα ανεξάρτητη, έκαμε αυτόβουλα την Μολδαβία και την Βλαχία προτεκτοράτα της και κατακράτησε ένα μέρος της Αρμενίας! Η Αγγλία κι η Γαλλία δεν κουνήθηκαν διόλου όταν έγιναν όλα αυτά, κι η μόνη φορά που κινήθηκαν ήταν στα 1849, για να προστατίσουν όχι την Τουρκία, παρά τους Ούγγρους φυγάδες. Στα μάτια της ευρωπαϊκής διπλωματίας, κι ακόμα και του ευρωπαϊκού τύπου, το όλο ανατολικό ζήτημα ανάγεται στο εξής δίλημμα: ή οι Ρώσοι στην Κωνσταντινούπολη ή η διατήρηση του status quo –στην σκέψη τους δεν χωρεί τίποτε έξω από τούτη την εναλλακτική λύση.

19 Απριλίου 1853, Ένγκελς

Κύριος υπεύθυνος για το τρίτο κύμα ο σοσιαλφασισμός

Συνέχεια από τη σελ. 2

το πελώριο χρυσαυγίτικο ρεύμα και τους πιο σκληρούς πυρήνες του και έτσι να τσακιστούν πρακτικές σαν και αυτές του ξυλοδαμού του πολίτη της Νέας Σμύρνης. Αυτή θα ήταν μία πολιτική που θα μπορούσε να αποτελέσει ανάχωμα σε οποιαδήποτε επίθεση αιματηρής βίας όπως αυτή κατά του αστυνομικού την επόμενη μέρα, που πάντως καθόλου αυθόρμητο λιντσάρισμα δεν ήταν από μπουχτισμένο από τους ελέγχους πλήθος. Ήταν μία επιχείρηση από οργανωμένους χούλιγκαν γνωστών φασιστικών ομάδων στις αθλητικές εξέδρες. Κι όμως μετά τη Νέα Σμύρνη ακολούθησε μια ωμή εγκατάλειψη των ελέγχων. Η αστυνομική βία μετατρέπεται τον τελευταίο καιρό σε άλλοθι για την ανάπτυξη ενός ρεύματος που χτυπάει το αστικό κράτος και την αστυνομία του από τα δεξιά, δηλαδή από το σοσιαλφασισμό με επιθέσεις καταστροφικού, μπαχαλειακού και λούμπεν χουλιγκάνικου τύπου.

Η ουσιαστική κατάργηση των ελέγχων για τον κορονοϊό σε συγκεντρώσεις καταστροφικού αντιλαϊκού τύπου ενάντια στα μέτρα (κορονοπάρτι κάθε είδους) αποτελούν συνειδητή ενθάρρυνση του δεξιού και «αριστερού» αρνητισμού ενάντια στην πανδημία όχι μόνο από την ψευτοαριστερά αλλά και από την κυβερνητική γραμμή Μητσοτάκη-Χρυσοχοϊδη. Αυτοί λειτουργούν έτσι κάτω από την κάλυψη της κατανόησης τάχα για τον «κουρασμένο από τα μέτρα λαό» και πιο υπόκοφα της κατανόησης για τον αντιαστυνομισμο της νεολαίας. Αυτή η ώθηση στην πανδημία ήρθε σε μία περίοδο που ήταν διαπιστωμένη η μεγάλη τάση αύξησης των κρουσμάτων στην Ελλάδα (ενώ σε γενικές γραμμές τα κρούσματα μειώνονταν στην Ευρώπη <https://www.euro2day.gr/news/economy/article/2064947/hssc-h-ellada-anevainei-se-emvoliasmoys-alla-kai-s.html>) και ακριβώς τη στιγμή που κρινόταν το κρίσιμο για την οικονομική επιβίωση του λαού, ιδιαίτερα της άνεργης νεολαίας, ζήτημα του αν ο καλοκαιρινός τουρισμός θα χτυπιόταν ή όχι για δεύτερη χρονιά σε μια χώρα που ζει από αυτόν.

Ήδη η κυβέρνηση είχε οδηγηθεί στο λοκντάουν του Νοεμβρίου επειδή είχε αρνηθεί εγκληματικά να πάρει στοιχειώδη μέτρα ενάντια στη διασπορά το καλοκαίρι του 2020.

Και τότε, αλλά και μετά το Νοέμβρη υπήρχε εγκληματική καθυστέρηση στην ενίσχυση των δρομολογίων της Αθήνας στα λεωφορεία από τον επίσης ρωσόφιλο υπουργό υποδομών Καραμανλή που όπως παραδέχθηκε ο ίδιος σε αρκετές γραμμές ξεπερνάνε το όριο πληρότητας που επιβάλλεται που είναι 65%. Μόλις πριν λίγες μέρες υπογράφηκε η σύμβαση ενοικίασης 300 λεωφορείων με leasing και αυτά έχουν αρχίσει να εντάσσονται σταδιακά σε διαδρομές. Πρόκειται για μία σύμβαση που καθυστέρησε μήνες στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ενώ την ίδια ώρα οι μεγάλοι εμπρηστές της πανδημίας, οι ηγέτες του ΣΥΡΙΖΑ, μαζί μ' αυτούς του ψευτοΚΚΕ, είχαν το αίτημα να προχωρήσει η αγορά λεωφορείων αντί για την ενοικίαση τους, όπως είχαν επίσης αντίρρηση και για την ενοικίαση των ΚΤΕΛ για τη Θεσσαλονίκη που συμπλήρωσαν τις γραμμές εκεί, σχετικά νωρίς από το Νοέμβρη.

Επίσης εγκαταλείφθηκε στη συντριπτική πλειοψηφία των κρουσμάτων το βασικό για την αναχαίτιση της πανδημίας σύστημα της ιχνηλάτησης, και μάλιστα δεν αξιοποιήθηκαν καθόλου τα σύγχρονα συστήματα που ακολούθησαν άλλες χώρες με τη χρήση λογισμικού τηλε-ιχνηλάτησης στα κινητά τηλέφωνα με εθελοντική συμμετοχή του πληθυσμού. Εννοείται ότι αυτό το σύστημα θα έπρεπε να περάσει από τις συμπληγάδες της ψευτοαριστεράς που θα οργιάζαν κατηγορώντας το σαν σύστημα καταστολής και ελέγχου. Η καλή ιχνηλάτηση θα βοήθαγε εξαιρετικά για να δουλέψουν ακόμα

πιο αποτελεσματικά τα μαζικά ατομικά τεστ που προμηθεύτηκε η κυβέρνηση και για τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρεται που τα κάνουν μόνοι τους οι πολίτες χωρίς να έχουν και έναν δημόσιο υπάλληλο ο καθένας μέσα στη μύτη του για να κάνει δυο φορές τη βδομάδα τη μέτρηση. Αυτό εννοούν όταν λένε ότι η κυβέρνηση επιχειρεί να μεταθέσει στον πολίτη τις ευθύνες της για την πανδημία, και να την κάνει, άκουσον άκουσον, θέμα ατομικής ευθύνης!!!

Κι ενώ μέτρα αναγκαία δεν είχαν ληφθεί, υπήρχε μία γενική εγκατάλειψη της τήρησης των μέτρων παντού και σε δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς, και μέσα στο λαό, αλλά και σταδιακή μείωση των ελέγχων που είχε προηγηθεί από το περιστατικό της Νέας Σμύρνης. Χαρακτηριστική περίπτωση της χαλάρωσης των μέτρων ακόμα και στις δημόσιες υπηρεσίες είναι τα δικαστήρια του Πειραιά, όπου μετά από μία μακριά περίοδο με συχνή εμφάνιση κρουσμάτων που κατέληξε σε δύο θανάτους, τελικά έκλεισαν αναγκαστικά για τρεις μέρες για να μην υπάρχουν περισσότερα θύματα. Για τη χαλάρωση αυτή έχει μεγάλες ευθύνες η κυβέρνηση που δεν έδωσε καμία έμφαση στη συνεχιζόμενη ανάγκη της αυστηρής τήρησης κατά το ξεκίνημα των εμβολιασμών, αλλά και ο ίδιος ο Μητσοτάκης προσωπικά που συμμετείχε σε γλέντι μπροστά στις κάμερες στην Ικαρία.

Όμως το μήνυμα της χαλάρωσης το έδωσαν πρώτα και καλύτερα τα ψευτοαριστερά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ. Την ώρα που ξεκινούσαν οι εμβολιασμοί και υπήρχε μία ελπίδα να κρατηθούν σε ένα σχετικά χαμηλό αριθμό τα κρούσματα μέχρι την ολοκλήρωσή τους, αποφάσισαν να κάνουν μπαράζ με πολύ συχνές συγκεντρώσεις και πορείες χωρίς μέτρα, μεταξύ άλλων και για τη στήριξη του πρώην απεργού πείνας Κουφοντίνα. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε ο ίδιος ο Χρυσοχοϊδης έγιναν 12 διαδηλώσεις κάθε μέρα, 632 συνολικά σε 52 μέρες (<https://www.kathimerini.gr/politics/561300814/12-diadiloseis-imerisios-en-meso-pandimias/>). Το ότι αυτός ήταν ένας στυγνός πολιτικός εκβιασμός και δεν είχε σχέση με καμία λαϊκή έκρηξη δυσαρέσκειας κατά κυβερνητικών νόμων και μέτρων το έκφρασε με τον καλύτερο τρόπο ο Τσίπρας στη Βουλή όταν έκανε την πρωτοφανή δήλωση ότι αποδέχεται το ρίσκο της διασποράς του ιού και αποδέχτηκε επίσης ότι το κόμμα του μπορούσε να κηρύξει μορατόριουμ και να τελειώσουν σε συγκεντρώσεις και πορείες, αλλά όπως είπε ο μόνος τρόπος για να γίνει αυτό ήταν να σταματήσει η κυβέρνηση να νομοθετεί, δηλαδή να αυτοκαταργηθεί! (https://www.huffingtonpost.gr/entry/tsipras-dechomai-to-risko-na-kollesoen-anthropoi-koronoio-se-diadiloseis_gr_60239f07c5b6173dd2fa9540)

Το βγάλσιμο στους δρόμους ήταν κυρίως με συμμετοχή της νεολαίας τόσο για τον Κουφοντίνα όσο και για τα μέτρα στην παιδεία.

Τόσο με τις συγκεντρώσεις του κινήματος ενάντια στην Κεραμέως και ιδίως εκείνες υπέρ του Κουφοντίνα, όσο και πέρυσι με το λεγόμενο «κίνημα της πλατειών» των ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΣΥΡΙΖΑ που ήταν ανοιχτά κατά των μέτρων προφύλαξης, ο σοσιαλφασισμός έχει διαδώσει στη νεολαία την αντίληψη ότι τα λοκντάουν είναι «φίμωτρα» και ότι το σύστημα τα θέλει για να αποφεύγει τις ευθύνες του για τη στήριξη των νοσοκομείων, την επίταξη των ιδιωτικών κλινικών, τις μόνιμες προσλήψεις και την αύξηση των ΜΕΘ, και πάνω απ όλα γιατί τα λοκντάουν προτείνονται για λόγους καταστολής της νεολαίας και ελέγχου του πληθυσμού και όχι προστασίας. Αυτό το τελευταίο είναι παγκόσμιο ενοποιητικό σύνθημα όλων των κινήσεων άρνησης της μάχης με την πανδημία με κλασικές φασιστικές ή με ψευτοαριστερές σημαίες, που όλα έχουν κοινό τους κέντρο τους σοσιαλφασίστες του Κρεμλίνου.

Απέναντι σε μια αρρώστια που γίνεται τόσο πιο επικίνδυνη όσο μεγαλώνει η ηλικία, οπότε ο νέος μπορεί να μην κινδυνεύει ο ίδιος, αλλά να στείλει στη ΜΕΘ ή στο θάνατο τον άνθρωπο της ευαίσθητης κατηγορίας που θα κολλήσει, αυτή η στάση είναι απλά κανιβαλική. Τσακίζει κάθε κοινωνική αλληλεγγύη. Τα μέτρα της μάσκας και των αποστάσεων τα επιβάλλει η επιστήμη και στο βάθος η κοινωνική εμπειρία και ο σύγχρονος πολιτισμός, και από εκεί τα υιοθετεί το αστικό κράτος, δεν είναι αστικά μέτρα. Γι αυτό οι πιο ανοιχτοί αρνητές της μάσκας είναι παντού οι φασίστες και στη χώρα μας οι ναζιστές (Λαγός – Κασιδιάρης που καλούν σε άρνηση «της σκλαβιάς της μάσκας») καθώς και οι πιο μαύροι ηγετικοί κύκλοι της εκκλησίας. Η μεγαλύτερη φήμωση είναι η διασωλήνωση και η ακόμα μεγαλύτερη είναι το φέρετρο. Χώρια που ένα πολύ μεγάλο μέρος της νεολαίας ζει από τις συντάξεις των μεγαλύτερων και όταν αυτοί πεθαίνουν έχει να αντιμετωπίσει το εφιαλτικό φάσμα της ανέχειας, ενώ την ίδια στιγμή οι σαμποταριστές των μέτρων είναι ταυτόχρονα και οι σαμποταριστές της σύγχρονης βιομηχανικής παραγωγής, που φροντίζουν εντατικά να συνεχίζεται η ανεργία που ρίχνει τη νεολαία σε αυτή την ομηρία, αποτρέποντας κάθε παραγωγική επένδυση. Η διοργάνωση του πάρτι των χιλίων ατόμων στο ΑΠΘ ήταν απλά το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα της κανιβαλικής φύσης του σοσιαλφασισμού, που τόσο βαθιά συκοφαντεί το σοσιαλισμό και τα μεγάλα του κινήματα για την ανάπτυξη του εργατικού πολιτισμού. Τι άλλο κάνει όταν χωρίς μάσκες, χωρίς αποστάσεις, την ώρα που νοσοκομεία και ΜΕΘ ασφυκτιούν ρίχνει υποκριτικά συνθήματα του τύπου: «*Το πανεπιστήμιο ανήκει σε όλη την κοινωνία κι όχι στην αστυνομία*».

Το έγκλημα του σοσιαλφασισμού και της κυβέρνησης να αποδέχονται την άρνηση εμβολιασμού από το νοσηλευτικό προσωπικό

Το σκάνδαλο ήρθε με ένταση στο προσκήνιο με τη μετάδοση του ιού σε ασθενείς στο νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας» στην Πάτρα, όπου διαπιστώθηκε ότι το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό δεν είχε εμβολιασθεί σε ποσοστό 60%, ενώ είχε ανοίξει το πρόγραμμα του εμβολιασμού στο νοσοκομείο και είχαν κληθεί γιατροί και νοσηλευτές να κάνουν το εμβόλιο. Αυτό γίνεται σε όλη τη χώρα και κανείς επίσημος φορέας, ούτε νοιάζεται, ούτε μιλάει, ούτε μετράει πόσοι άρρωστοι έχουν πεθάνει εξαιτίας του ανεμβολιαστού προσωπικού των νοσοκομείων. Τα συνδικαλιστικά όργανα που στηρίζουν δραστήρια αυτό το έγκλημα και στα οποία κατά κανόνα την πιο μεγάλη επιρροή σε επίπεδο ιδεολογικής γραμμής έχει η ψευτοαριστερά υποστήριξαν ότι το πρόβλημα ήταν γραφειοκρατικό γιατί δεν έγινε καλή οργάνωση και δεν υπήρχε χρόνος να δηλώσουν ότι θέλουν να εμβολιαστούν. Δηλαδή ξεδιάντροπα κορόιδεψαν το λαό και κάλυψαν το έγκλημα με την κυβέρνηση και τον τύπο να κάνουν μώκο. Αυτό συμβαίνει γιατί όλα τα κόμματα, ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς ασκεί στη χώρα μια ακήρυκτη πολιτική δικτατορία με πυρήνα της τη σοσιαλφασιστική αριστερά. Έτσι μόνο εξηγείται αυτή η ατιμώρητη και συνεχιζόμενη δολοφονία αρρώστων πάνω στα κρεβάτια του πόνου, της αγωνίας και της ελπίδας τους στη μάχη που δίνουν για να γιατρευτούν.

Δηλαδή αυτοί οι ασύλληπτοι υποκριτές που χαλάνε τον κόσμο για μόνο μόνιμες, και όχι έκτακτες προσλήψεις ακόμα και με τα πιο γενναιόδωρα οικονομικά κίνητρα, καλύπτουν εντελώς το ανεμβολιαστο προσωπικό των νοσοκομείων.

Κανείς δεν απαιτεί εδώ να γίνει το στοιχειώδες, αυτό που έκανε η επίσης χτυπημένη από τον αντιεμβολιαστικό μεσαιώνα Ιταλία που πήρε το αντιεγκληματικό μέτρο του υποχρεωτικού εμβολιασμού του υγειονομικού προσωπικού επι-
Συνέχεια στη σελ. 18

Κύριος υπεύθυνος για το τρίτο κύμα ο σοσιαλφασισμός

Συνέχεια από τη σελ. 17

βάλλοντας προσωρινή απομάκρυνση από το χώρο εργασίας και διακοπή της καταβολής του μισθού των μη εμβολιασμένων μέχρι και την απόλυσή τους (<https://www.protothema.gr/world/article/1110359/italia-sudagmatika-sunnomos-o-upohreotikos-emboliastosmos-ugeionomikon-kai-farmakopoion/>). Ο διπρόσωπος Μητσοτάκης για να τα έχει καλά με τους δημοκρατικούς ανθρώπους αλλά και να σταθεί δίπλα στους ανθρώπους του, τους σοσιαλφασίστες, είπε ότι θα εξετάσει ανάλογα μέτρα μετά το Σεπτέμβρη, δηλαδή μετά από αρκετούς φόνους και αφού η πανδημία στην κύρια πλευρά της θα έχει αποσυρθεί. Και δεν είναι ότι δεν είχε πολιτική και νομική βάση για να πάρει τα πιο αποφασιστικά μέτρα κατά των αρνητών υγειονομικών. Υπάρχει πια η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα για τον υποχρεωτικό εμβολιασμό των παιδιών στην Τσεχία, καθώς έκρινε νόμιμη την άρνηση ενός νηπιαγωγείου να δεχθεί μη εμβολιασμένα παιδιά. Το Δικαστήριο υιοθετεί «την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης η οποία μπορεί να δικαιολογήσει την επιβολή του εμβολιασμού σε όλους, ακόμη και σε εκείνους που αισθάνονται λιγότερο απειλούμενοι από την νόσο, από τη στιγμή που τίθεται το θέμα της προστασίας των πλέον εύλωτων ατόμων». (<https://www.in.gr/2021/04/08/health/health-news/edad-o-yproxreotikos-emboliastosmos-einai-anagkaios-se-mia-dimokratiki-koiononia/>).

Να αντισταθούμε στους δολοφόνους της υγείας και της παραγωγής

Σε αυτή την κρίσιμη φάση της πανδημίας, το καθεστώς που για χρόνια προωθεί την πολιτική του σαμποτάζ της παραγωγής στη χώρα δεν θα μπορούσε παρά να την αξιοποιήσει για την εντείνει. Ο εγκληματικός στόχος της ηγεσίας Μητσοτάκη και των ηγεσιών της αντιπολίτευσης, με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ είναι να ενταθεί το σαμποτάζ της παραγωγής και να οδηγηθεί η χώρα σε νέα χρεωκοπία που θα διευκολύνει την επέλαση των ρώσικων και κινέζικων συμφερόντων στη χώρα. Αυτά ήδη κατοχυρώνουν αθόρυβα την εξουσία τους στα λιμάνια, της Θεσσαλονίκης που πέρασε στον έλεγχο του ρώσου ολιγάρχη Σαββίδη, και του Πειραιά όπου η Cosco συνεχίζει να σαμποτάρει με ζήλο μέσω των φίλων της (Μαρινάκη, ψευτοΚΚΕ) τις υποχρεωτικές επενδύσεις στην κρουαζιέρα και να προωθεί τα δικά της σχέδια για μετατροπή του σε χώρο κοντέινερ.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Handelsblatt οι δείκτες δείχνουν ότι σβήνουν οι ελπίδες για ανάκαμψη στην Ελλάδα: «η Ελλάδα στηρίζει τις επιχειρήσεις με οικονομική βοήθεια δισεκατομμυρίων και συσσωρεύει τεράστια χρέη». Σύμφωνα με τον αρθρογράφο «η οικονομία δέχεται ισχυρές πιέσεις. Μετά το λόκνταουν οι οικονομολόγοι αναμένουν

και για το πρώτο τρίμηνο του 2021 περαιτέρω μείωση του ΑΕΠ κατά τουλάχιστον 10%. Σε ετήσια βάση η κυβέρνηση προβλέπει ποσοστό ανάπτυξης 4,8%. Οι χειμερινές προγνώσεις της Κομισιόν περιορίζονται στο 3%. Ιδιαίτερα σκληρό είναι το πλήγμα για την εστίαση, που παραμένει κλειστή από τις αρχές Νοεμβρίου. Ο πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ Γιώργος Καβαθάς εκφράζει φόβους ότι περίπου 40.000 από τις 81.000 επιχειρήσεις του κλάδου δεν θα επιβιώσουν σε αυτή την πανδημία. Δυσοίωνα είναι και οι προβλέψεις για το λιανικό εμπόριο». (<https://www.naftemporiki.gr/finance/story/1693235/germanikos-tupos-sbinoun-oi-elpides-gia-tin-anakampsi-stin-ellada>).

Σύμφωνα με τον καλύτερο αναλυτή της ελληνικής κρίσης που γνωρίζουμε τον γερμανό οικονομολόγο Daniel Gros, συνεχίζεται η μείωση της εθνικής αποταμίευσης, ένα φαινόμενο που έχει ξεκινήσει από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, και που σε συνδυασμό με το συνεχιζόμενο επίσης μεγάλο εμπορικό έλλειμμα σημαίνει ότι η χώρα έχει μία νέα κρίση χρέους μπροστά της αφού δεν θα μπορεί να συντηρείται για καιρό από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα ενίσχυσης και δανεισμού.

Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή η μόνη μικρή προσωρινή σανίδα σωτηρίας είναι να πετύχει το άνοιγμα του τουρισμού το Μάη. Πριν την έκρηξη των κρουσμάτων και όσο προχωρούσε και πήγαινε καλά ο εμβολιασμός είχαν ήδη κλειστεί συμφωνίες και υπήρχε ενδιαφέρον τουριστών από την Ευρώπη για ταξίδια στα νησιά, ιδιαίτερα από την Αγγλία. Μετά την έκρηξη όλα μπαίνουν σε αναθεώρηση, αφού πχ η Αγγλία έχει περιορισμούς καραντίνας για τουρίστες που θα επιστρέφουν από περιοχές που δεν είναι «πράσινες» (με χαμηλό αριθμό κρουσμάτων, χαμηλή διασπορά, ψηλό ποσοστό εμβολιασμένου πληθυσμού). Μέχρι πριν από λίγο καιρό η Ελλάδα δεν ήταν στις κόκκινες περιοχές. Αν η κατάσταση δεν βελτιωθεί σύντομα είναι αμφίβολο αν το άνοιγμα τουρισμού θα πετύχει γιατί με το ίδιο σκεπτικό θα λειτουργήσουν και οι άλλες χώρες, και είναι προφανές ότι όσοι επιχειρήσουν ταξίδια στην Ευρώπη για διακοπές το καλοκαίρι δεν θα επιλέξουν μία χώρα με αρνητική κατάταξη επιδημιολογικά.

Δεν πρέπει να αφεθούμε στη σύγχυση, στην απογοήτευση, στην κούραση και στην εγκατάλειψη που έχει βυθίσει το λαό το καθεστώς εξουσίας. Πρέπει να παλεύουμε, να απαιτούμε, και να προστατεύουμε οι ίδιοι τον εαυτό μας και τους γύρω μας.

Συνοψίζοντας για το τι χρειάζεται να γίνει:

- Εμβολιασμός με όλα τα εγκεκριμένα από τον EMA εμβόλια. Καταγγελία της Κομισιόν για την καθυστέρηση και εξασφάλιση εμβολίων. Αυστηρά υποχρεωτικός εμβολιασμός του υγειονομικού προσωπικού. Απομάκρυνση όσων δεν τον δέχονται για όσο διαρκεί η πανδη-

Συνέχεια δίπλα στη σελ. 17

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Ο Κουφοντίνας σταμάτησε την απεργία πείνας δηλώνοντας νικητής μιας και «αυτό που έγινε εκεί έξω» είναι πολύ πιο σημαντικό από αυτό για το οποίο ξεκίνησε. Αλλά αυτό «που έγινε εκεί έξω» ξεκίνησε ακριβώς γιατί ο ίδιος δήλωνε αποφασισμένος να πεθάνει αν το αίτημα του δεν γινόταν δεκτό, ή αλλιώς όλο το κίνημα για αυτόν απόκτησε πλάτος και πάθος έχοντας σαν σημαία του το σύνθημα «να μην υπάρξει νεκρός απεργός πείνας στην ευρωπαϊκή Ελλάδα».* Τώρα που αυτός σταμάτησε την απεργία πείνας χωρίς το βασικό αίτημα του κινήματος να έχει γίνει δεκτό, το κίνημα αυτό βρίσκεται βαριά εκτεθειμένο μέχρι γελοιοποίησης.

Γιατί αυτό που έγινε σημαίνει είτε ότι ο ήρωας αρχηγός του κινήματος δειλίασε, είτε ακόμα χειρότερα ότι έχει κάνει συνδιαλλαγή με την κυβέρνηση. Δηλαδή ότι έχει συμφωνήσει να ικανοποιηθεί αργότερα το αίτημά του και σε αντάλλαγμα να σταματήσει την απεργία πείνας ώστε να μην φανεί ότι η κυβέρνηση ή η δικαιοσύνη εκβιάζονται, και έτσι να μπορέσει ο Μητσοτάκης να δικαιολογήσει στο κόμμα του την ικανοποίηση του αιτήματος Κουφοντίνα. Μάλιστα μετά από αυτή την εξέλιξη δεν μπορεί να αποκλειστεί και η περίπτωση μιας πιο χοντλής πολιτικής απάτης, ότι δηλαδή είχαμε όλο αυτό τον καιρό να κάνουμε με ένα κρατικά φυλασσόμενο ομοίωμα απεργίας πείνας, καθώς είδαμε στο μεταξύ μια υπερφυσικής διάρκειας απεργία δίψας που κράτησε 11 ολόκληρες μέρες και η οποία χωρίς εξηγήσεις σταμάτησε, για να συνεχιστεί πάλι σαν σκέτη απεργία πείνας, ενώ επί 65 ολόκληρες μέρες δεν είχαμε ούτε μια φωτογραφία ενός υπεραπισχνασμένου απεργού πείνας και δίψας.

Στην πραγματικότητα αυτό που έγινε είναι σύμφωνο με τη μακριά πορεία ενός κατά συρροή δολοφόνου, ο οποίος πυροβολούσε άοπλους ανθρώπους μένοντας ασύλληπτος για δεκαετίες επειδή η οργάνωση στην οποία ανήκε ήταν υπό διαρκή κρατική-παρακρατική κάλυψη. Στη συνέχεια όταν αυτή η οργάνωση αποσύρθηκε από το ελληνικό κράτος μετά τις πιέσεις μιας υπερδύναμης (ΗΠΑ) με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εμφανιστούν οι πολιτικοί δεσμοί της με αυτό το κράτος και κυρίως με την άλλη υπερδύναμη (Ρωσία), αυτός αντί να παραμένει στην παρανομία, όπως θα έκανε κάθε επαναστάτης ηγέτης, παραδόθηκε ο ίδιος στην αστυνομία διαβεβαιώνοντας μάλιστα εχθρούς και φίλους της ότι δυστυχώς η οργάνωση του εξαρθρώθηκε εντελώς. Στη συνέχεια κατηγορήθηκε από δύο επίσης μακρόχρονα φυλακισμένους συντρόφους του (Γιωτόπουλος, Τζωρτζάτος) ότι ήταν ο άνθρωπος που οργάνωσε την παράδοση όλης της οργάνωσης στην αστυνομία αφήνοντας την κατάλληλη στιγμή στο κατάλληλο σημείο τα κατάλληλα αδιαμφισβήτητα τεκμήρια ενοχής. Αυτός τους κατηγορήσε ότι αυτοί ήταν χαφιέδες της ασφάλειας όμως τελικά ήταν εκείνος που έπαιρνε άδειες όταν εκείνοι έπαιρναν λιγότερες ή δεν πήραν ποτέ ενώ ήταν αυτός και όχι εκείνοι που είχε μεταφερθεί στις καλύτερες δυνατές φυλακές.

Τώρα ο άνθρωπος αυτός έχει αναδειχθεί σε κεντρικό ντε φάκτο ήρωα σύσσωμης της ψευτοαριστερής ρωσόφιλης, και ως πρόσφατα κυβερνητικής αντιπολίτευσης καθώς και των βίαιων παρακρατικών φασιστικών και σοσιαλφασιστικών

αποσπασμάτων της, δηλαδή τουλάχιστον του μισού κράτους. Μάλιστα η δήλωση διακοπής της απεργίας αυτού του «αντικαπιταλιστή» είναι έτσι συνταγμένη ώστε να καλεί αντικειμενικά κι άλλες δυνάμεις στην πιο πλατιά «δημοκρατική» ενότητα ενάντια όχι καν σε ολόκληρη τη ΝΔ, αλλά μόνο «στην οικογένεια που κυβερνά» - δηλαδή στη δυτικόφιλη και μισοδημοκρατική πτέρυγα της ΝΔ, η οποία θεωρεί ανοήτως μέσα στη μειοψηφική της αδυναμία ότι ο ρωσόφιλος, κρυφο-φιλοσυριζαίος και ανοιχτά φιλοκίνητος Μητσοτάκης είναι ο αρχηγός της. Πρόκειται για αυτόν που μαζί με τον σκοτεινό Χρυσοχοϊδη, τον επιδέξιο πακεταριστή-στεγανοποιητή της «17N», αναθέτουν στην αστυνομία, και μάλιστα σε μία αστυνομία βουτηγμένη μέχρι το λαιμό στο χρυσαυγιτισμό, να λύσει ένα καθαρά πολιτικό πρόβλημα όπως είναι αυτό της βίας των ταγμάτων εφόδου στα Πανεπιστήμια που στην πηγή της βρίσκονται κυρίως δύο εσωτερικές σε αυτά δυνάμεις: ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Είναι ακριβώς τέτοιου είδους νομοθετήματα που έχουν δώσει φτερά σε αυτά τα δυο κόμματα, ενώ ευνοχίζουν κάθε πραγματική δημοκρατική αντίσταση των μαζών σε αυτά. Η κοινή βαθιά γραμμή του Μητσοτάκη με τους Σύριζα-ψευτοΚΚΕ στο ζήτημα της αστυνομίας φανερώνεται σε ένα καίριο σημείο: στην άρνηση όλων τους να απαιτήσουν ή να προχωρήσουν σε μέτρα θεσμικού εσωτερικού εκδημοκρατισμού της αστυνομίας, ιδιαίτερα στο πιο βασικό που είναι η αποχρυσαιοποίησης της.

Αυτό που στο βάθος συμβαίνει σήμερα μέσα στη βαθιά παρακμή της ελληνικής άρχουσας τάξης είναι ότι νέα ισχυρά τμήματα της, κυρίως νέοι ανατολικό κρατικοί ολιγάρχες, που εκπροσωπούν ανερχόμενους στην περιοχή και στον κόσμο φασιστικούς ιμπεριαλισμούς εμφανίζονται σήμερα σαν δήθεν λαό σε εξέγερση μια δικιά τους κρατική γραφειοκρατική ψευτοαριστερά, η οποία τώρα σπρώχνει δραστήρια σε μια περίοπτη πολιτική θέση ένα στέλεχος που εκπροσωπεί ό,τι πιο σκοτεινό και δολοφονικό όλο αυτό το νέο μπλοκ εξουσίας διαθέτει ντυμένο με τα ρούχα των πιο γνήσιων και πιο ηρωικών λαϊκών αγώνων. Τέτοια ρούχα νερμίζουν σύντομα τρύπες γιατί πέφτουν πολύ φαρδιά στους σφετεριστές τους και έτσι σέρνονται κατά γης.

* [https://www.oakke.gr/antifasism/item/1301-Απεργία πείνας Κουφοντίνα: Ένα πολιτικό κίνημα υπέρ της «17N» κρυμμένο σαν δήθεν «κίνημα υπέρ του νόμου» \(δημοσιεύτηκε στο φ. 555 της Νέας Ανατολής\).](https://www.oakke.gr/antifasism/item/1301-Απεργία πείνας Κουφοντίνα: Ένα πολιτικό κίνημα υπέρ της «17N» κρυμμένο σαν δήθεν «κίνημα υπέρ του νόμου» (δημοσιεύτηκε στο φ. 555 της Νέας Ανατολής).)

Ο ρωσοκινέζικος Άξονας επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα Απλές εφεδρείες οι αντιστάσεις Μπάιντεν, Τζόνσον

Συνέχεια από τη σελ. 16

κάθε επίφασης δημοκρατισμού που τον επέτρεπαν ως ένα ελάχιστο σημείο για να ξεγελούν κάποιες μετρημένες στα δάχτυλα διεθνείς οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή κανέναν κάπως ευαίσθητο σε ζητήματα δημοκρατισμού βρετανό βουλευτή.

Ήδη η Κίνα καταργεί πρακτικά όλες τις εγγυήσεις για διατήρηση κάποιων ψηγμάτων αστικής δημοκρατίας στο Χονγκ Κονγκ, τα οποία περιλαμβάνονται στη Σινο-Βρετανική διακήρυξη του 1984 και αποτέλεσαν προϋπόθεση για την παράδοση της πόλης από τους Βρετανούς στους Κινέζους το 1997. Οι εγγυήσεις αφορούν την περίοδο τουλάχιστον έως το 2047 και ποδοπατούνται τώρα βάνουσα, με τη μείωση των άμεσα εκλεγόμενων βουλευτών του Χονγκ Κονγκ στην τοπική βουλή σε 20 στους 90 και με αύξηση των άμεσα διορισμένων επιτρόπων - «βουλευτών» από πλευράς Πεκίνου. Ήδη πολλοί εξ όσων συμμετείχαν στο δημοκρατικό, αν και προβοκαρισμένο στην ηγεσία του κίνημα του 2019 στην πόλη βρίσκονται στη φυλακή ή υπό περιορισμό, ενώ πολλοί επιλέγουν να λάβουν βρετανικό διαβατήριο και να φύγουν για το Ην. Βασίλειο, προβλέποντας όξυνση του κλίματος διχτατορικής ασφυξίας.

Οι Κινέζοι φασίστες δεν κάνουν βήμα πίσω και σχετικά με τις καταγγελίες που δέχονται για την πρωτοφανή για την εποχή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο χιτλερικού τύπου καταπίεση που ασκούν στο μουσουλμανικό λαό των Ουιγούρων, στη δυτική κινεζική επαρχία Σινγιάνγκ.

Διεθνείς οργανώσεις υπολογίζουν ότι άνω του 1,5 εκατ. Ουιγούροι έχουν κρατηθεί (από το 2014 έως τουλάχιστον το 2019) χωρίς τη χρήση οποιουδήποτε νομικού πλαισίου, ακόμη και του φασιστικού κινεζικού, σε μυστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης στη συγκεκριμένη κινεζική επαρχία, προκειμένου να τους γίνει «ιδεολογική θεραπεία» αποριζοσπαστικοποίησης (!). Στα στρατόπεδα αυτά της ταπείνωσης, οι άνθρωποι υποχρεώνονται να διαβάζουν την προπαγάνδα του σοσιαλφασιστικού «Κ» Κίνας και να τραγουδούν καθημερινά συνθήματα υπέρ της μακροζωίας του «προέδρου Σιν». Υπάρχουν επίσης καταγγελίες σεξουαλικών βασανιστηρίων, βιασμών και μαζικών επεμβάσεων στειρώσης (!!) γυναικών, καθώς το κινεζικό κράτος θεωρεί τα θηλυκά μέλη της μειονότητας «μηχανές παραγωγής μωρών», κάτι που θέλει να το σταματήσει για δημογραφικούς λόγους!

Ταυτόχρονα, τα στρατόπεδα αυτά λειτουργούν και ως στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας για την κατασκευή εξαγωγικών προϊόντων, κυρίως παραγόμενων από το βαμβάκι που παράγεται στο ίδιο το Σινγιάνγκ και αποτελεί το ένα πέμπτο του βαμβακιού που παράγεται σε όλο τον πλανήτη.

Οι ΗΠΑ απαγόρευαν τον Ιανουάριο του 2021 τις εισαγωγές βαμβακιού από την περιοχή, ενώ και μεγάλες εταιρείες και μάρκες ένδυσης και υπόδησης, όπως οι Nike και H&M, είχαν δηλώσει νωρίτερα ότι αναθεωρούν τις σχέσεις τους με προμηθευτές τους από την ευρύτερη

περιοχή. Σ' αυτή την εκστρατεία, οι Κινέζοι φασίστες απάντησαν με θράσος πρόσφατα, σημειώνοντας ότι κηρύσσουν μπουκόταζ στις ηλεκτρονικές πλατφόρμες λιανικού εμπόριου στα προϊόντα των συγκεκριμένων εταιρειών.

Την ίδια ώρα, τα κινεζικά πολεμικά αεροσκάφη μπαίνουν ολοένα και πιο συχνά τις τελευταίες ημέρες στη ζώνη αεράμυνας της δημοκρατικής εδώ και αρκετές δεκαετίες Ταϊβάν, αναγκάζοντας τις ένοπλες δυνάμεις του νησιού να ενεργοποιούν αντιαεροπορικά όπλα και να βρίσκονται σε συνεχή επαγρύπνηση.

Όλες οι τελευταίες κινήσεις των καθεστώτων Πούτιν - Σι επισφραγίστηκαν και επικυρώθηκαν με την επίσκεψη Λαβρόφ στο Πεκίνο, που έμμεσα πλην σαφώς διακήρυξε την ύπαρξη των ρωσοκινέζικου Άξονα και την πλήρη ατέλειά του για κάθε μορφή δημοκρατίας, καθώς αυτή την ταύτιζε έντεχνα με την ιμπεριαλιστικού τύπου «εξαγωγή δυτικού τύπου δημοκρατίας από τις ΗΠΑ». Παράλληλα, ο Λαβρόφ κάλεσε οι δύο χώρες να ξεφορτωθούν το αμερικανικό δολάριο στις μεταξύ τους συναλλαγές.

Αντιστάσεις

Μέσα σε ένα τέτοιο σκηνικό, το γεγονός ότι ο Μπάιντεν, έστω και υπό την πίεση του δημοσιογράφου Τζορτζ Στεφανόπουλος, αποκάλεσε τον Πούτιν «δολοφόνο», δείχνει, εκτός της αυξημένης συνειδητοποίησης από πλευράς των πολιτικών εκπροσώπων του αμερικανικού μονοπώλου, μετά τη λαίλαπα Τραμπ, για τον κίνδυνο που αποτελεί η Ρωσία, και το πόσο απομονωμένη είναι πια η κατερχόμενη υπερδύναμη από φίλους και συμμάχους.

Εκτός του ότι ο Μπάιντεν έχει απέναντί του το κόμμα της άλλης μισής αστικής τάξης της χώρας του, που ακόμη σε επίπεδο στελεχών τρέμει τον Τραμπ και δεν τολμά να του ασκήσει κριτική για να μη χάσει τις ρεπουμπλικανικές έδρες σε Βουλή και Γερουσία, έχει και το εσωτερικό μέτωπο των «κνιτών» και «βαρουφάκηδων» μέσα στο Δημοκρατικό Κόμμα, τύπου Σάντερς και Κορτέζ (AOC), που πάντα υπονομεύουν μέσα στον προοδευτικό κόσμο την αντιρώσικη και αντικινεζική γραμμή ως «εκδήλωση αμερικανικού ιμπεριαλισμού», συντηρώντας δηλαδή και μέσα στην αμερικανική φτωχολογία και διάνοηση τη βρώμικη θεωρία ότι η Ρωσία και η Κίνα βρίσκονται γενικά σε άμυνα έναντι των τάχα «παντού και πάντα» επιτιθέμενων ΗΠΑ.

Ούτε όμως στην Ευρώπη η δήλωση Μπάιντεν έγινε δεκτή με ενθουσιασμό. Και πώς θα μπορούσε, όταν η σταζιτίσσα Μέρκελ έβγαλε ήδη νέο αρχηγό της CDU τον Λάσετ, δηλωμένο ξετσιπίωτα ρωσόφιλο και κινεζόφιλο, ενώ παραπίσω για την καγκελαρία περιμένει και ο Ζέντερ (CSU) της Βαυαρίας, επίσης φίλος της προσέγγισης με τη Ρωσία και κολλητός του έτερου φίλου του Πούτιν, του Αυστριακού Κουρτζ. Την ίδια ώρα, η Ιταλία, όπως αναφέραμε και νωρίτερα, είναι μασίφ ρωσόφιλη, η Ισπανία των Σοσιαλιστών και των - γνωστών για τους δεσμούς τους με μουλάδες του Ιράν και Μαδούρο - ρωσό-

δουλων Podemos κάθε άλλο παρά ενοχλεί τη Μόσχα, ενώ ο -στην πράξη- πολιτικός αρχηγός της ΕΕ, Γάλλος πρόεδρος Μακρόν, θυμήθηκε πριν από έναν χρόνο την Αντάντ και μπήκε μπροστά για «επανεκκίνηση» των σχέσεων με τη Ρωσία, προφανώς γιατί η Μόσχα του πουλάει εκδουλεύσεις και βοήθεια για τη γαλλική επιρροή στο Λίβανο, στο Μαγκρέμπ και στην υποσαχάρια Αφρική.

Ο δε όλο και πιο πουντινόφιλος -παρά τις κάποιες αντιστάσεις του στο Ουκρανικό- Ερντογάν βγήκε να υπερασπιστεί το νέο καλό του φίλο, Πούτιν, επιπλήττοντας τον Μπάιντεν για τον τρόπο που εκφράστηκε, δείχνοντας ανάγλυφα το πόσο έχουν αλλάξει οι συσχετισμοί μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων όχι μόνο σε σχέση με την Τουρκία, αλλά και διεθνώς.

Εκείνος που παρά την ξεπερασμένη και εν μέρει γεμάτη φαντασιώσεις διευρυμένης επιρροής περί «παγκόσμιας» Βρετανίας, κρατά αρκετά καλά είναι ο Τζόνσον, με το υπουργείο Εξωτερικών του να τοποθετεί, στην πρόσφατη έκθεσή του για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας, τη Ρωσία ως την «πλέον άμεση απειλή για την ασφάλεια του κράτους» και την Κίνα ως τον «No1 εθνικό στρατηγικό αντίπαλο». Καλά στέκεται τόσο στο θέμα του Χονγκ Κονγκ και των Ουιγούρων, όσο και σε εκείνα της Ουκρανίας και της ρωσικής επιθετικότητας. Δεν είναι, δε, καθόλου απίθανο οι συνεχείς τρικλοποδιές και οξύνσεις της σχέσης ΕΕ - Βρετανίας, που σχεδόν πάντα, μετά το οριστικό διαζύγιο την 1η του Γενάρη του 2021, ξεκινάνε από τις Βρυξέλλες, να είναι ο φόρος που πληρώνει για την σχετικά με όλους τους άλλους δυτικούς σθεναρή στάση του έναντι του ρωσοκινέζικου σοσιαλμπεριαλισμού (πρόσφατα διακήρυξε - και σωστά - την αύξηση και τον εκσυγχρονισμό των βρετανικών πυρηνικών κεφαλών, ώστε να πλησιάσουν τις γαλλικές στις μερικές εκατοντάδες, καθώς Ρωσία και ΗΠΑ διαθέτουν χιλιάδες).

Οι λαοί, πάντως, μόνο ως εφεδρείες μπορούν να χρησιμοποιήσουν αντιστάσεις τύπου Μπάιντεν και Τζόνσον. Αυτές καθυστερούν τον αντίπαλο και δίνουν ευκαιρίες ζύμωσης και συνειδητοποίησης για τους λαούς του ιμπεριαλιστικού πρώτου και δεύτερου κόσμου. Από την άλλη μεριά όμως, ο ρώσικος και ο κινέζικος σοσιαλμπεριαλισμός, ακριβώς σαν «σοσιαλ», δηλαδή σαν «αντιμπεριαλιστικοί», ενίοτε και «αντικαπιταλιστικοί» ιμπεριαλισμοί, πρέπει να βρουν μπροστά τους μέτωπα λαών, εθνών, μη ιμπεριαλιστικών χωρών και λαϊκές αντιστάσεις μέσα σε κάθε χώρα - στόχο τους, ιμπεριαλιστική ή μη. Πλατιά δημοκρατικά, αντιφασιστικά, πατριωτικά μέτωπα, με ισχυρή, καθοδηγητική την προλεταριακή συνιστώσα που θα αποκαλύπτει τους ρωσοκινέζους γκαουλάιτερ από τα αριστερά στις μάζες και θα ποδοπατά την «αντινεοφιλελεύθερη αντιδυτική», τελικά αντισημιτική δημαγωγία τους είναι ο μόνος δρόμος για την ανάσχεσή τους και για την προετοιμασία -σε τελική ανάλυση- της τελικής μάχης ενάντια σε κάθε ιμπεριαλισμό, κάθε μεσαιωνική αντίδραση, κάθε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και έθνους από έθνος.

Κύριος υπεύθυνος για το τρίτο κύμα ο σοσιαλφασισμός

Συνέχεια από τη σελ. 18

μία.

-Αυτοοργάνωση του λαού σε κάθε χώρο δουλειάς με εργατικό έλεγχο για την τήρηση των πρωτοκόλλων, αλλά κινητοποίηση και σε κάθε γειτονιά για τήρηση μέτρων προστασίας, χρήση μάσκας και απόσταση, και οργανωμένη απαίτηση για πολλά ΜΜΜ με αξιοποίηση όλων των σε ακινησία λεωφορείων, ΚΤΕΛ, τουριστικών, συρμών τρένων για τον προαστιακό κλπ που θα εξασφαλίσουν το 65% της πληρότητας.

-Απαίτηση για πραγματικό έλεγχο για την τήρηση των μέτρων από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (αστυνομία, επιθεωρήσεις εργασίας, διοικήσεις οργανισμών και υπηρεσιών), με παράλληλο τσάκισμα κάθε αστυνομικής και άλλης διοικητικής αυθαιρεσίας.

-Πολλά και μαζικά τεστ από τους πολίτες και από το κράτος, ιχνηλάτηση με όλα τα διαθέσιμα τεχνολογικά μέσα

-Ενίσχυση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

- Να προωθηθούν άμεσα επείγοντα μέτρα έκτακτου χαρακτήρα για την υγεία, την προστασία και την πρόληψη.

-Προσλήψεις προσωπικού, αδιάφορο σε αυτή τη φάση αν θα είναι τακτικό ή έκτακτο, όπου υπάρχουν ανάγκες με ακόμα πιο ισχυρά οικονομικά κίνητρα, αλλά και με εκκλήσεις για εθελοντική βοήθεια που μπορεί να περιλαμβάνει γρήγορη εκπαίδευση των εθελοντών για τις πιο απλές υπηρεσίες βοήθειας στους αρρώστους ακόμα και βοήθειας και στο ίδιο το κατακουρασμένο νοσηλευτικό προσωπικό (στο νοσοκομείο αλλά ακόμα και στο σπίτι τους, πχ φροντίδα των παιδιών τους, γέρων γονιών τους κλπ).

- Να ληφθούν όλα τα μέτρα για αξιοποίηση του ιδιωτικού τομέα υγείας με λογικές αποζημιώσεις

-Τακτική και συνεχής ενημέρωση του λαού για τα επιστημονικά δεδομένα της πανδημίας και για τη διάδοση των μέτρων πρόληψης, ειδικά των αποστάσεων και της μάσκας. Όχι μεγάλη παραμονή μη συγκατοίκων σε κλειστούς χώρους.

-Αδιάκοπη πάλη ενάντια στους αρνητές του ιού και του εμβολίου, στους ναζιστές, στους φασίστες κάθε είδους, ιδιαίτερα ενάντια στην ύπουλη υπονόμευση της προστασίας από το σοσιαλφασισμό.

-Όχι στον εκκλησιαστικό μεσαίωνα.

-Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 18/04/2021-

Ο ρωσοκινέζικος Άξονας επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα Απλές εφεδρείες οι αντιστάσεις Μπάιντεν, Τζόνσον

Η παγκόσμια κρίση δημόσιας υγείας του κορονοϊού και η αμηχανία των δυτικών αστοφιλελεύθερων στη διαχείρισή της, σε συνδυασμό με την εσωτερική υπονόμηση των καλών φίλων του Κρεμλίνου σε διάφορες φάσεις της μάχης με τον ιό (Τραμπ, Μέρκελ) έχει ανοίξει πεδίο δόξης λαμπρό για το ξεδίπλωμα των σχεδίων των Πούτιν και Σι για άμεση κατάκτηση θέσεων από πλευράς του ρωσοκινέζικου Άξονα, στο δρόμο για την παγκόσμια, φασιστικού ιμπεριαλιστικού τύπου κυριαρχία που ονειρεύονται.

Κεντρική θέση στην προσπάθειά τους έχει η υπονόμηση της πολιτικής ενότητας των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως μέσω της εκστρατείας των ρωσόφιλων και ρωσόδουλων ανά την Ευρώπη ενάντια στο βρετανικό εμβόλιο της AstraZeneca, με ταυτόχρονους «κύνους» στο ρώσικο εμβόλιο Sputnik V. Για το τελευταίο, η Μόσχα αρνείται εδώ και καιρό να στείλει ολοκληρωμένα και πλήρη στοιχεία στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (EMA), προκειμένου ο τελευταίος να τα εξετάσει και να το εγκρίνει προς χρήση στο έδαφος της ΕΕ. Οι γκεμπελιστές φίλοι της Ρωσίας πιάνονται από απειροελάχιστα περιστατικά θρομβοεμβολών μετά τη χρήση του εμβολίου της AstraZeneca (π.χ. στη Βρετανία, παρουσιάστηκαν 30 περιστατικά σε σύνολο 18,1 εκατομμυρίων εμβολιασμών, με τα 7 από αυτά να είναι θανατηφόρα), όμως ως δια μαγείας για το ρώσικο εμβόλιο, που είναι παραπλήσιας τεχνολογίας με εκείνο της Astra (αδενοϊού), όλες τους οι ανησυχίες και αντεμβολιαστικές προλήψεις ως δια μαγείας χάνονται, όπως και κάθε επιπλοκή από τη χρήση του εμβολίου.

Ήδη οι ξετσίπωτα ρωσόφιλοι δεξιοί και ακροδεξιοί, τύπου Κουρτς και Όρμπαν της Αυστρίας και της Ουγγαρίας αντίστοιχα, κάνουν τους πλασιέ του ρώσικου εμβολίου, με το δεύτερο ήδη να εμβολιάζει το λαό του με ρώσικα και κινέζικα εμβόλια που δεν έχουν λάβει καμία έγκριση από τις ευρωπαϊκές αρχές. Στην Ελλάδα είδαμε τους ντόπιους πλασιέ του Sputnik Τσίπρα και Βελόπουλο να ζητούν με πάθος την αγορά του από την Ελλάδα στη συζήτηση στη Βουλή την Παρασκευή 2 Απριλίου, ακόμη και σε σύγκρουση με την ΕΕ, ενώ ανάλογη ερώτηση είχε κάνει προ ημερών και ο Κεγκέρογλου του ΚΙΝΑΛ (υπέρ και του ρώσικου, αλλά και των κινέζικων εμβολίων!). Ο Μητσοτάκης, φυσικά, παρά το γεγονός ότι ψέλλισε δυο λόγια για την ανυπαρξία πλεονάσματος εμβολίων στη Ρωσία για εξαγωγή και για το γεγονός ότι οι Ρώσοι δεν στέλνουν τα απαραίτητα στοιχεία στον EMA, δεν κατάγγειλε καθόλου τους πλασιέ του Sputnik V, με πρώτο τον Τσίπρα, ως υπονομευτές της ευρωπαϊκής ενότητας έναντι μιας

Ρωσίας που συστηματικά και αποδεδειγμένα την υπονομεύει. (Για το ζήτημα AstraZeneca και την άρρηκτη σχέση του με τη ρώσικη προσπάθεια υπονόμησης της ΕΕ, έχουμε γράψει αναλυτικά **βλ. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΤΗΣ AstraZeneca ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΤΝΙΚ**).

Τα παραπάνω συμβαίνουν την ίδια στιγμή που η Ρωσία πηγαίνει απελπιστικά αργά τον εμβολιασμό του ίδιου του ρώσικου λαού, αποκαλύπτοντας πόσο κυνικά χρησιμοποιεί η Μόσχα το εμβόλιο για την κατάκτηση θέσεων και επιρροής, ιδιαίτερα σε μη ιμπεριαλιστικές χώρες του Τρίτου Κόσμου, με τις οποίες ανακοινώνει συνεχώς συμφωνίες για την παραγωγή του. Αυτό αναγκάστηκε να το παραδεχτεί και η πλέον εξαιρετικά ύποπτη για τη στάση της στους εμβολιασμούς εγκάθετη της Μέρκελ στην προεδρία της Κομισιόν, Φον Ντερ Λάιεν, αντανακλώντας το ότι στα όργανα της ΕΕ υπάρχει αυθόρμητη οργή και αντίσταση στα βρώμικα παιχνίδια των λακέδων του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού μες στην Ευρώπη.

Αν αξίζει να σημειωθεί εδώ κάτι περισσότερο, είναι ότι σημαντικός στόχος της Μόσχας είναι να οξύνει περαιτέρω τις σχέσεις ΕΕ - Βρετανίας, στα πλαίσια της φασιστικής «γεωπολιτικής» ανάλυσης του Ντούγκιν περί μιας Βρετανίας - «μακρινού χεριού» των ΗΠΑ στην Ευρώπη, που εμποδίζει την ευρασιατική ολοκλήρωση ηπειρωτικής Ευρώπης - Ρωσίας - Κίνας. Δεν είναι τυχαίο που ο λακές της Ρωσίας στο Λονδίνο, Φάρατζ, προμοτάρει ακριβώς τη γραμμή μιας Βρετανίας που έχει πολύ μεγαλύτερη πολιτισμική σχέση με τον αγγλοσαξονικό κόσμο (ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία) παρά με την Ευρώπη, προσπαθώντας να διευρύνει το χάσμα που άνοιξε το Brexit. Ήδη οι προτεστάντες αγγλόφιλοι σοβινιστές στη Βόρεια Ιρλανδία ζητούν από τον Τζόνσον να αγνοήσει το πρωτόκολλο που προβοκατόρικα του επέβαλε η ΕΕ, με το οποίο πρακτικά επιβάλλονται τελωνειακοί έλεγχοι στο εμπόριο μεταξύ Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, δηλαδή μεταξύ επαρχιών της ίδιας χώρας (Ηνωμένο Βα-

σίλειο), γεγονός που αναμένεται να οξύνει περαιτέρω τις σχέσεις Λονδίνου και Βρυξελλών, προς χαρά του ρωσοκινέζικου Άξονα.

Κατασκοπεία, Ουκρανία και Λευκορωσία

Την ίδια στιγμή που οι ρωσόφιλοι και ρωσόδουλοι που έχουν εγκατασταθεί στις ευρωπαϊκές καγκελαρίες και στις Βρυξέλλες δίνουν μάχες περί όνου σκιάς με τη Βρετανία, η μία μετά την άλλη οι ευρωπαϊκές χώρες ανακαλύπτουν δίκτυα κατασκοπείας των Ρώσων σοσιαλϊμπεριαλιστών, τα οποία μάλιστα λειτουργούν και με ελάχιστες -πια- προφυλάξεις.

Προ ημερών η Βουλγαρία ανακοίνωσε την ανακάλυψη δικτύου ρωσικής κατασκοπείας με κέντρο τη ρώσικη πρεσβεία στη Σόφια, η οποία «χειριζόταν» γυναίκα αξιωματούχο του βουλγαρικού υπουργείου Άμυνας, που φέρεται να παρέδιδε σημαντικά στοιχεία για τα αμυντικά σχέδια του ΝΑΤΟ. Στην Ιταλία, υποπλοίαρχος του πολεμικού ναυτικού βρέθηκε να πουλάει έναντι 5.000 ευρώ στρατιωτικά σχέδια σε Ρώσο αξιωματούχο. Κι όλα αυτά σε δύο από τις πλέον ρωσόφιλες σε επίπεδο ηγεσίας χώρες της ΕΕ, με το «Βουλγαρικό Σοσιαλιστικό Κόμμα» των πρώην μπρεζνιεφικών «κνιτών» να αποτελεί κανονικό ρώσικο πρακτορείο, αλλά και τη «φιλοευρωπαϊκή» κυβέρνηση Μπορίσοφ να έχει ως εταίρους της τους ακροδεξιούς ρωσόφιλους φασίστες. Στη δε Ιταλία, ούτε ένα από τα εκπροσωπούμενα στη Βουλή πολιτικά ρεύματα, ακροδεξιά, κεντρώα ή ψευτοαριστερά, δεν έχει εκφράσει οποιοσδήποτε αντιπουτινικές τάσεις, ενώ όλα ομνούν στις καλές σχέσεις με τη Μόσχα. Έτσι, ο τουλάχιστον υφεσιακός προς τη Ρωσία «οικουμενικός» πρωθυπουργός Ντράγκι δεν έβγαλε άχνα για την υπόθεση της κατασκοπείας, περιοριζόμενος στη σιωπηρή απέλαση δύο Ρώσων διπλωματών. Έχουμε δει και από την περίπτωση Τσίπρα - Κοτζιά το 2018 πόσο «αποδεικτικές» του αντιπουτινισμού είναι αυτού του τύπου οι απελάσεις, που πιθανότατα γίνονται σε συνεννόηση με τη Ρωσία για τα μάτια των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της ηγεσίας του ΝΑΤΟ κλπ.

Την ίδια ώρα, και φαινομενικά εκτός φάσης, η Ρωσία, δύο μήνες μετά την αποχώρηση του εκλεκτού της φίλου Τραμπ από τον Λευκό Οίκο, άρχισε να συγκεντρώνει στρατό κοντά στα σύνορα της με την Ουκρανία, δηλαδή κοντά στις μισοκατεχόμενες από δικούς της μισθοφόρους ουκρανικές επαρχίες του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ. Μέσω των κρατικών χαλκείων της, RT και Sputnik, η Μόσχα άρχισε ξαφνικά να διαδίδει ότι η Ουκρανία σκοπεύει να επιτεθεί στις «λαϊκές δημοκρατίες» του Ντονμπάς, να κάνει χρήση μη επανδρωμένων αεροσκαφών που έχει προμηθευτεί από την Τουρκία για να ανακαταλάβει τα κατεχόμενα εδάφη, ότι θα βοηθηθεί από στρατεύματα του ΝΑΤΟ κλπ.

Φυσικά, η κριτική που πρέπει να ασκείται εδώ στους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές και στους υπόλοιπους δυτικούς μονοπωλιστές που κυριαρχούν πολιτικά και στρατιωτικά στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ δεν είναι ότι «προκαλούν» τη Ρωσία (που στην πραγματικότητα καθόλου δεν το κάνουν), αλλά αντίθετα ότι άφησαν την Ουκρανία και ειδικότερα την Κριμαία και το Ντονμπάς έρμαιο στη ρώσικη φασιστική επεκτατικότητα, ακριβώς λόγω του οικονομισμού τους, των ενεργειακών τους δεσμών με το καθεστώς Πούτιν, αλλά και της σιχαμερής αγάπης του για το «στάτους κβο», το οποίο βέβαια κάθε άλλο παρά διατηρούν υποχωρώντας απέναντι στους νεοχιτλερικούς εισβολείς και ακρωτηριαστές χωρών του Κρεμλίνου. Κι όταν προσπαθούν να το ανατρέψουν, είναι πάντα σε συνεργασία και με την άδεια της Ρωσίας, η οποία στο τέλος «μαζεύει όλο το πολιτικό χαρτί», όπως έκανε πριν χρόνια στη Σερβία, στον Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Λιβύη και τώρα στη Λευκορωσία με τον Λουκασένκο.

Εκεί, σε μια «σχιζοφρενική» κατάσταση, η ΕΕ βρέθηκε να υποστηρίζει μια εντελώς ρωσόφιλη αντιπολίτευση, η οποία κατηγορούσε τον Λουκασένκο λίγο έως πολύ ως εθνικιστή και όχι αρκετά ρωσόφιλο, ενώ ο Πούτιν, ο οποίος κάνει πάντα τον ουδέτερο προς φίλο του κάθε τριτοκοσμικού εθνικιστή δικτάτορα, περίμενε υπομονετικά ο αρκετά ανεξάρτητος Λουκασένκο να «σπάσει» και να συρθεί στα πόδια του για βοήθεια. Κι αυτό έγινε, οπότε πλέον η αντιπολίτευση στη Λευκορωσία μόλις που ακούγεται, η στρατιωτική συνεργασία Ρωσίας - Λευκορωσίας έχει αναβαθμιστεί σε βαθμό συγχώνευσης, ενώ ολόενα και φουντώνουν οι φήμες για ενοποίηση των δύο χωρών, δηλαδή για καταβρόχθιση των Λευκορώσων από το γιγάντιο ιμπεριαλιστή γείτονά τους. Κι όλα αυτά όταν λίγο πριν τις εκλογές του Αυγούστου 2020, ο Λουκασένκο είχε συλλάβει Ρώσους μισθοφό-

ρους και είχε προχωρήσει στα μεγαλύτερα δυνατά ανοίγματα του προς την ΕΕ. Όπως ακριβώς είχαμε προβλέψει, είτε ο Λουκασένκο θα υποτασσόταν ολοκληρωτικά στη Ρωσία, με αποδυνάμωση των αυτοδυναμικών εθνικιστών και ενδυνάμωση των ρωσόδουλων μέσα στο καθεστώς του (όπως φαίνεται να γίνεται ως τώρα) ή, αν αποδεικνυόταν πραγματικά ατίθασος έναντι της Μόσχας, ο Πούτιν θα έστριβε την τανάλια μαζί με την Ευρώπη και θα προέκυπτε μια ευρω-ρώσικη Λευκορωσία, τύπου Σερβίας, που μετά τη «φιλοευρωπαϊκή» εξέγερση του 2001, είναι πιο φιλορώσικη απ' ό,τι επί Μιλόσεβιτς.

Φαίνεται ότι, μολονότι πάντα η τριτοκοσμική ανεξαρτησία θα είναι ο βαθύτερος εχθρός κάθε ιμπεριαλιστή και ειδικότερα κάθε υπερδύναμης - και μάλιστα φασιστικής όπως η Ρωσία, ο Πούτιν προτιμά πια την υποταγή του τριτοκοσμικού κρατικού ηγέτη, με παραμονή του όμως στην εξουσία (Ασαντ, Μαδούρο, Λουκασένκο), ως δέλεαρ για κάθε αυταρχικό στο εσωτερικό της κάθε δοσμένης μη ιμπεριαλιστικής χώρας δικτατορίσκο.

Ήδη η στάση της Ρωσίας στο πρόσφατο πραξικόπημα στη Μιανμάρ και το δυνάμωμα των δεσμών της Μόσχας με τη νεόκοπη τοπική χούντα, που άρχισε να σκοτώνει πατριώτες και δημοκράτες Βιρμανούς δείχνει πόσο η τελευταία, μαζί με τους Κινέζους σοσιαλϊμπεριαλιστές και ηγεμονιστές, είναι έτοιμη να αναλάβει το ρόλο του προστάτη κάθε δολοφόνου, πραξικοπηματία και διεθνή παρία, στο όνομα τάχα της αντίθεσης στη «διεθνή τάξη πραγμάτων» των ΗΠΑ και της Δύσης. Μάλιστα στη Μιανμάρ οι Ρώσοι βγήκαν πιο φανατικοί χουνταίοι και από τους Κινέζους φασίστες φίλους τους, ενώ από ρεπορτάζ που είδαν το φως της δημοσιότητας φαίνεται ότι η Ρωσία διατηρεί δεσμούς με τους Βιρμανούς καρβανάδες ήδη από την εποχή των Μπρέζνιεφ - Γκορμπατσόφ (βλ. [Russia's gamble in post-coup Myanmar](#) στην ταϊλανδική Bangkok Post).

Χονγκ Κονγκ και Ουιγούροι

Ο δεύτερος πόλος του ρωσοκινέζικου Άξονα, οι Χαν νεοκουμφοκιανοί εθνικοσοσιαλιστές που κυβερνούν στο Πεκίνο, περνάνε πια στο ανοιχτό χτύπημα